

ЗАКОН за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България

Обн., ДВ, бр. 12 от 11.02.2000 г., изм., бр. 111 от 28.12.2001 г., изм. и доп., бр. 24 от 23.03.2004 г., изм., бр. 70 от 10.08.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., изм. и доп., бр. 11 от 1.02.2005 г.; Решение № 5 от 10.05.2005 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 45 от 31.05.2005 г.; доп., бр. 87 от 1.11.2005 г., изм., бр. 88 от 4.11.2005 г., доп., бр. 94 от 25.11.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., изм. и доп., бр. 102 от 20.12.2005 г., бр. 104 от 27.12.2005 г., в сила от 27.12.2005 г., изм., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., бр. 36 от 2.05.2006 г., в сила от 1.07.2006 г., изм. и доп., бр. 43 от 26.05.2006 г., изм., бр. 65 от 11.08.2006 г., в сила от 11.08.2006 г., доп., бр. 99 от 8.12.2006 г., в сила от 9.01.2007 г., изм., бр. 108 от 29.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 41 от 22.05.2007 г., бр. 54 от 3.07.2007 г., бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., бр. 67 от 29.07.2008 г., изм. и доп., бр. 71 от 12.08.2008 г., бр. 98 от 14.11.2008 г., изм., бр. 108 от 19.12.2008 г., доп., бр. 47 от 23.06.2009 г., изм. и доп., бр. 81 от 13.10.2009 г., изм., бр. 61 от 6.08.2010 г., изм. и доп., бр. 88 от 9.11.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 23 от 22.03.2011 г., в сила от 22.03.2011 г., доп., бр. 32 от 24.04.2012 г., в сила от 24.04.2012 г., изм., бр. 53 от 13.07.2012 г., в сила от 13.07.2012 г., изм. и доп., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 28 от 19.03.2013 г., изм., бр. 66 от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. и доп., бр. 109 от 20.12.2013 г.; Решение № 3 от 6.03.2014 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 24 от 18.03.2014 г.; изм., бр. 98 от 28.11.2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 14 от 20.02.2015 г., изм. и доп., бр. 52 от 10.07.2015 г., изм., бр. 26 от 1.04.2016 г., в сила от 1.04.2016 г., изм. и доп., бр. 13 от 7.02.2017 г., изм., бр. 58 от 18.07.2017 г., в сила от 18.07.2017 г., бр. 96 от 1.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм. и доп., бр. 28 от 29.03.2018 г., изм., бр. 60 от 7.07.2020 г., в сила от 7.07.2020 г., изм. и доп., бр. 104 от 8.12.2020 г., изм., бр. 17 от 26.02.2021 г.

Глава първа ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. (1) Този закон урежда правния режим на морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.

(2) В морските пространства и вътрешните водни пътища и в пристанищата Република България упражнява суверенитет, определени суверенни права, юрисдикция и контрол в съответствие с общопризнатите принципи и норми на международното право и международните договори, по които Република България е страна.

Чл. 2. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) С този закон се цели:

1. използването на Черно море и на р. Дунав в интерес на сътрудничеството с черноморските, крайдунавските и други страни;
2. улесняването на морските и речните връзки;
3. осигуряването на безопасност на корабоплаването, опазването на морската и речната среда при корабоплаване и поддържането на екологичното равновесие;
4. осигуряването на равнопоставен достъп до пазара на пристанищните услуги и повишаване на ефективността при осъществяването им;
5. подобряването качеството на услугите, предлагани на ползвателите на

пристанищата;

6. намаляването на разходите и поощряването на морските и речните превози, включително на къси разстояния и комбинирания транспорт;

7. (нова – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) прилагането на екосистемен подход и насърчаването на съвместното съществуване на различните дейности и начини на използване на морските пространства на Република България с оглед на постигане на устойчиво развитие и растеж на морската икономика, в т. ч. на морския енергиен сектор, транспорта по море, рибарството и аквакултурите, туризма, добива на суровини, опазването на подводното културно наследство и опазване, защита и подобряване на морската околна среда, включително устойчивост към последиците от изменението на климата.

Чл. 3. Контролът за спазване на правния режим в морските пространства, вътрешните водни пътища и в пристанищата на страната се осъществява съобразно разпоредбите на този закон.

Чл. 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., бр. 28 от 2013 г.) С решение на Министерския съвет се определят закритите за посещения от чуждестранни кораби пристанища и рейдове, които се обявяват в "Известие до мореплавателите", издавано от Хидрографската служба на Военноморските сили, съответно в "Известие до корабоводителите", издавано от Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(2) Пристанищата и рейдовете, извън определените по ал. 1, са открити.

Глава втора

МОРСКИ ПРОСТРАНСТВА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 5. (1) Морските пространства на Република България обхващат вътрешните морски води, териториалното море, прилежащата зона, континенталния шелф и изключителната икономическа зона.

(2) Вътрешните морски води и териториалното море, както и въздушното пространство над тях, тяхното дъно и неговите недра са част от територията на Република България, върху които тя осъществява своя суверенитет.

(3) В прилежащата зона, в континенталния шелф и в изключителната икономическа зона Република България осъществява суверенни права, юрисдикция и контрол, определени с този закон.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) Плаването и граничният режим във вътрешните морски води и в териториалното море на български и чуждестранни яхти, лодки и други плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение и извършването на водноатракционни услуги с тях се определят с акт на Министерския съвет.

(5) Оказването на помощ на кораби и хора, търпящи бедствие в морските пространства на Република България, се извършва при условия и по ред, определени от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(6) При опасност за живота на хората или при заплаха от възпрепятстване на корабоплаването, капитанът на пристанището може да привлече за оказване на помощ всеки

намиращ се наблизо кораб.

Раздел II

Вътрешни морски води

Чл. 6. Вътрешните морски води на Република България включват:

1. водите между бреговата линия и изходните линии, от които се измерва ширината на териториалното море;

2. водите на пристанищата, ограничени откъм морето с линията, съединяваща най-отдалечените точки в морето на котвените места, хидротехническите и другите постоянни пристанищни съоръжения;

3. водите на:

а) Варненския залив между бреговата линия и правата линия, съединяваща нос Св. Константин с нос Иланджик;

б) Бургаския залив между бреговата линия и правата линия, съединяваща нос Емине с Маслен нос;

4. (изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) водите между бреговата линия и правите изходни линии, съединяващи нос Калиакра с нос Тузлата, нос Тузлата с нос Екрене и Маслен нос с нос Рохи.

Чл. 7. (Доп. - ДВ, бр. 102 от 2005 г.) Чуждестранен невоенен кораб, използван с търговска или хуманна цел, може свободно да влиза във вътрешните морски води и да посещава откритите пристанища и рейдове.

Чл. 8. (1) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2005 г.) Чуждестранен невоенен подводен кораб може да влезе във вътрешните морски води и да посети с мирна (невоенна) цел откритите пристанища и рейдове с разрешение на Министерския съвет, ако не е предвидено друго в споразумение между Република България и държавата на знамето.

(2) Разрешението трябва да се поиска най-малко 30 дни преди посещението - за корабите на черноморските държави, и 45 дни - за корабите на останалите държави, ако не е предвидено друго в споразумение между Република България и държавата на знамето.

(3) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2005 г., отм., бр. 102 от 2005 г.).

(4) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2005 г., отм., бр. 102 от 2005 г.).

(5) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2005 г., отм., бр. 102 от 2005 г.).

Чл. 9. Чуждестранен държавен кораб, използван с нетърговска цел, може да влезе във вътрешните морски води и да посети откритите пристанища и рейдове с разрешение на Министерския съвет, поискано не по-късно от 30 дни преди посещението, ако не е предвидено друго в споразумение между Република България и държавата на знамето.

Чл. 10. (1) (Доп. - ДВ, бр. 11 от 2005 г., бр. 102 от 2005 г.) Чуждестранен невоенен кораб, снабден с ядрени енергийни устройства, може да влезе във вътрешните морски води и да посети откритите пристанища и рейдове по реда на чл. 8, ал. 1 и 2.

(2) Преди корабът да се отправи за пристанищния район, компетентните органи извършват проверка на документите за безопасност на кораба, дозиметричен контрол и други проверки, свързани с опазването на околната среда. Мястото на проверките се определя от морската администрация към министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(3) По време на престоя на кораба в пристанището или на рейда могат да бъдат извършени допълнителни проверки.

(4) Ако при проверката се окаже, че пребиваването на кораба може да доведе до опасни

последници, морската администрация към министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията нарежда корабът да напусне в определен срок вътрешните морски води или териториалното море. За понесените в този случай вреди поради преждевременното отплаване на кораба Република България не носи отговорност.

(5) Алинеи 2 - 4 се прилагат и за корабите, превозващи ядрени и радиоактивни вещества.

(6) Алинеи 2 - 4 се прилагат и за корабите, превозващи отровни или други опасни вещества.

Чл. 11. (1) (Доп. - ДВ, бр. 11 от 2005 г., изм., бр. 102 от 2005 г.) Чуждестранен военен кораб, снабден с ядрени енергийни устройства или въоръжен с ядрено оръжие, може да влезе във вътрешните морски води и да посети откритите пристанища и рейдове при условията и по реда, установени в чл. 8, ал. 1 и 2. Проверката на документите за безопасност, дозиметричният контрол и другите проверки, свързани с опазването на околната среда, извършвани на чуждестранен военен кораб, снабден с ядрени енергийни устройства или въоръжен с ядрено оръжие, се извършват от органите на Министерството на отбраната на определено от тях място.

(2) Разпоредбите на чл. 10, ал. 3 и 4 се прилагат съответно и по отношение на чуждестранен военен кораб, снабден с ядрени енергийни устройства или въоръжен с ядрено оръжие. В този случай проверките се извършват и нареждането за напускане на кораба се дава от органите на Министерството на отбраната.

Чл. 12. (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2005 г.) Министерският съвет определя реда за посещение и престой на чуждестранни невоенни подводни кораби, чуждестранни невоенни държавни кораби с нетърговска цел, чуждестранни невоенни кораби, снабдени с ядрени енергийни устройства, и кораби, превозващи радиоактивни вещества.

Чл. 13. Предварително разрешение за влизане във вътрешните морски води или пристанищата не се изисква:

1. при официално посещение, когато на кораба се намира държавен глава, министър-председател или ръководител на ведомство по външните работи, както и за съпровождащите го кораби;

2. при авария на кораба, за укриване от буря или при други стихийни бедствия, за което капитанът на кораба е длъжен незабавно да съобщи с всички възможни средства на капитана на най-близкото пристанище и да изпълнява неговите указания.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г.) Чуждестранните военни кораби - при посещението си в български военни пристанища, и корабите по чл. 13 се освобождават от такси, освен за оказаните им услуги.

Чл. 15. (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2007 г.) На чуждестранните кораби, намиращи се във вътрешните морски води в пристанищата и рейдовете, се забранява да използват средства за радионавигация, хидроакустични и радиосвързочни апаратури, електронни и оптически системи за наблюдение, освен за осигуряване на безопасността на корабоплаването и стоенето на котва. Те могат да ползват своите ултракъсовълнови радиостанции само за свързка с пристанищните органи или с упълномощено предприятие, осъществяващо електронни съобщения.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2007 г.) Корабите, съоръжени с корабни земни станции от системата за морски електронни съобщения чрез спътници, при пребиваването им във вътрешните морски води и в териториалното море могат да ги използват на принципа на взаимност.

Раздел III

Териториално море

Чл. 16. (1) Териториалното море на Република България включва прилежащата към брега и вътрешните морски води морска ивица с широчина 12 морски мили, измервана от изходните линии.

(2) За изходни линии служат линията на най-големия отлив от брега или правите линии, съединяващи двете крайни точки на заливите и пространствата, посочени в чл. 6.

Чл. 17. Териториалното море на Република България се разграничава от териториалното море на съседните държави с географския паралел от точката на сухоземната граница, опираща се на морския бряг.

Чл. 18. Външната и страничните граници на териториалното море са държавна граница на Република България.

Чл. 19. (1) Корабите на всички държави се ползват с правото на мирно преминаване през териториалното море в съответствие с изискванията на този закон и на международното право.

(2) Правото на мирно преминаване се упражнява, за да се пресече териториалното море без отбиване във вътрешните морски води, да се премине във вътрешните морски води или да се излезе от тях. Корабът е длъжен да се движи непрекъснато през незабранените за плаване райони със скорост, не по-малка от нормалната за съответния вид кораби, да следва установените морски коридори, схеми за разделно движение, фарватери и препоръчани пътища и да не нарушава мира, добрия ред и сигурността на страната.

(3) По време на мирното преминаване не се допуска спиране или заставане на котва, освен когато това е предизвикано от навигационна необходимост, авария, бедствие, непреодолима сила или за оказване помощ на хора, кораби или въздухоплавателни средства.

(4) При навлизане, излизане или плаване в териториалното море корабите са длъжни да участват в системата за докладване и контрол на движението върху корабоплаването.

Чл. 20. (1) Мирът, добрият ред или сигурността на страната при преминаването през териториалното море се нарушават, когато чуждестранният кораб извършва някое от следните действия:

1. заплаха със сила или употреба на сила срещу суверенитета, териториалната цялост или политическата независимост на Република България в нарушение на принципите на международното право, съдържащи се в Устава на Организацията на Обединените нации;

2. маневри или учения с използване на какъвто и да е вид оръжие;

3. дейност, която има за цел събиране на информация във вреда на отбраната или сигурността на страната;

4. акт на пропаганда, накарняващ интересите на отбраната или сигурността на страната;

5. излитане, кацане или приемане на борда на каквито и да са въздухоплавателни средства;

6. издигане във въздуха, кацане, приемане на борда или снемане от него на каквото и да е военно устройство;

7. прехвърляне от или на кораба на товари, валутни ценности или лица в нарушение на митническите, данъчните, граничните или санитарните разпоредби;

8. непозволено съгласно международните стандарти замърсяване на морската среда;

9. риболовна дейност;

10. научноизследователска или хидрографска дейност;
 11. дейност, която може да попречи на работата на системите за свързка или на радиоелектронно или друго съоръжение или устройство на страната;
 12. друга дейност, която не е непосредствено свързана с преминаването на кораба.
- (2) Не са нарушения на мира, добрия ред или сигурността действията по ал. 1, т. 2, 5, 6, 9, 10 и 12, ако за това е получено разрешение по установения ред.

Чл. 21. Чуждестранният кораб не заплаща такси за преминаване през териториалното море освен за оказаните му услуги.

Чл. 22. С оглед сигурността на страната, включително за провеждане на учения с използване на оръжие, министърът на отбраната, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на вътрешните работи може временно да преустанови мирното преминаване през отделни райони на териториалното море и да забрани корабоплаването в отделни участъци на вътрешните морски води. Тези мерки се обявяват в "Известие до мореплавателите".

Чл. 23. (1) (Изм. - ДВ, бр. 70 от 2004 г.) При мирното преминаване през териториалното море и по време на пребиваването му във вътрешните морски води, пристанищата и рейдовете, чуждестранният кораб е длъжен да спазва навигационните изисквания, граничните, митническите, финансовите, здравните, фитосанитарните, ветеринарните и пристанищните разпоредби, както и разпоредбите за опазване на околната среда.

(2) Чуждестранният кораб при мирното преминаване през териториалното море и по време на пребиваването му във вътрешните морски води е длъжен да носи през деня вдигнато своето знаме, а невоенният кораб - и знамето на Република България.

(3) В териториалното море и във вътрешните морски води на чуждестранния кораб се забранява:

1. да използва корабните лодки, освен в случай на бедствие - за търсене и спасяване на хора;
2. да извършва водолазна и подводна дейност;
3. да държи риболовните си уреди в работно положение;
4. да подава звукови или светлинни сигнали, освен установените в международните правила за предпазване на корабите от сблъскване на море;
5. преднамерено да засяда или да се потопява;
6. да извършва действия, които могат да причинят повреди на положени кабели, тръбопроводи или всякакви инсталации и съоръжения, свързани с корабоплаването и използването на морските ресурси.

Чл. 24. Чуждестранните кораби, снабдени с ядрени енергийни устройства, и корабите, които превозват ядрени, радиоактивни, отровни или други опасни вещества, при преминаването през териториалното море са длъжни да носят документите и да вземат предпазните мерки, предписани за такива кораби от съответните международни договори.

Чл. 25. (1) В териториалното море и във вътрешните морски води чуждестранният подводен кораб е длъжен да бъде само в надводно положение.

(2) Чуждестранният подводен кораб, който се намира в подводно положение, се заставя да изплава на повърхността. При повреда, поради която не може да изплава, той е длъжен с всички възможни средства да подаде сигнал за това.

Чл. 26. Чуждестранният кораб при преминаване през териториалното море може да използва само онези средства за радиосвързка, които осигуряват радиообмен с българските брегови станции, а средствата за радионавигация, хидроакустичните апаратури, оптическите, електронните и други прибори - само за навигационни цели.

Чл. 27. (Доп. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) Водолазната и всякаква друга подводна дейност във вътрешните морски води и в териториалното море се извършва по ред, определен от министъра на отбраната, министъра на вътрешните работи, министъра на културата и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 28. Чуждестранният кораб, който поради бедствие или непреодолима сила бъде принуден да спре или да застане на котва, е длъжен с всички възможни средства незабавно да съобщи за това на капитана на най-близкото пристанище.

Чл. 29. (1) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Наблюдението на морската държавна граница се осъществява от органите на Министерството на вътрешните работи.

(2) Режимът на плаване във вътрешните морски води и в териториалното море се определя с наредба от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и се съобразява с изискванията на националната сигурност на страната.

Чл. 30. (1) В рамките на своята компетентност органите на Министерството на вътрешните работи, на Министерството на отбраната и на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията имат право в пределите на вътрешните морски води и териториалното море по отношение на чуждестранен невоенен кораб:

1. да поискат да вдигне държавното си знаме;
2. да му отправят съответни запитвания при съмнение за нарушаване на правилата за мирно преминаване;
3. да му предложат да измени курса си, ако той води към забранен за плаване район;
4. да го спрат и да извършат проверка или да го задържат, ако не отговори на отправеното му запитване или наруши разпоредбите на чл. 19, ал. 2, чл. 23 и 24 или когато такива мерки се предвиждат в международен договор, по който Република България е страна;

5. (изм. – ДВ, бр. 109 от 2013 г.) да го спират и арестуват в случаите, предвидени в чл. 31, ал. 3 и 4;

6. да снемат от него и да задържат лицата, извършили престъпления, посочени в чл. 32, и да ги предават на следствените органи, като уведомят прокурора в срок до 24 часа.

(2) Ако чуждестранният невоенен кораб откаже да спре или се възпротиви на задържането му, или прибягне до насилствени действия, органите на Министерството на вътрешните работи и на Министерството на отбраната могат да вземат съответни принудителни мерки, включително и употреба на оръжие и бойна техника.

Чл. 31. (1) За вредите, причинени от непозволено увреждане във вътрешните морски води и в териториалното море, както и за вредите от нарушаване на правата и юрисдикцията на Република България в прилежащата зона, в континенталния шелф и в изключителната икономическа зона, се прилага българското законодателство и споровете са подсъдни на българските съдилища.

(2) Чуждестранен невоенен кораб, който преминава през териториалното море, не може да бъде спрян или да бъде изменен курсът му, за да се осъществи гражданска юрисдикция по отношение на лице, което се намира на борда му.

(3) Прямо чуждестранен невоенен кораб, който се намира във вътрешните морски води, стои на котва в териториалното море или преминава през тях, могат да бъдат предприети действия за обезпечение на иск или на принудително изпълнение.

(4) Обезпечение на иск и принудително изпълнение върху чуждестранен невоенен кораб, преминаващ през териториалното море, могат да бъдат предприети само за задължения на кораба, възникнали при преминаването му през териториалното море, както

и за вреди по ал. 1.

Чл. 32. (1) Наказателната юрисдикция на Република България не се разпростира по отношение на престъпления, извършени на борда на чуждестранен невоенен кораб при преминаването му през териториалното море, освен за:

1. престъпление, извършено от български гражданин;
2. престъпление, което нарушава спокойствието в страната или добрия ред в териториалното море;
3. престъпление от общ характер, което засяга интересите на Република България или на български гражданин;
4. незаконно пренасяне на наркотични, психотропни или радиоактивни вещества;
5. противозаконно лишаване от свобода;
6. престъпление против мира и човечеството.

(2) Наказателната юрисдикция на Република България се прилага по отношение на всяко престъпление, извършено на борда на чуждестранен невоенен кораб по време на пребиваването му в български пристанища или във вътрешните морски води. Тя се прилага и след като корабът напусне вътрешните морски води и навлезе в териториалното море.

Чл. 33. Компетентните български органи могат да извършат предварително разследване и да вземат мерки на процесуална принуда и за други престъпления извън посочените в чл. 32, ал. 1, извършени на борда на чуждестранен невоенен кораб при преминаването му през териториалното море, по искане на капитана на кораба, дипломатическия агент или консулското длъжностно лице на държавата на знамето.

Чл. 34. При започване на наказателно преследване в случаите по чл. 32, ал. 1, както и при извършване на следствени действия по чл. 33 по молба на капитана на кораба се уведомява дипломатическият агент или консулското длъжностно лице на държавата на знамето.

Чл. 35. Чуждестранен военен кораб или държавен кораб, използван с нетърговска цел, който при пребиваване във вътрешните морски води или в териториалното море наруши този закон или друг нормативен акт и пренебрегне отправените към него изисквания, се предупреждава да напусне незабавно вътрешните морски води и териториалното море.

Чл. 36. За вреди, причинени от чуждестранен военен кораб или от чуждестранен държавен кораб, използван с нетърговска цел, при преминаването му през териториалното море или по време на пребиваването му във вътрешните води, обезщетението се дължи от държавата на знамето.

Раздел IV

Прилежаща зона

Чл. 37. Прилежащата зона на Република България е морската ивица, която се опира до териториалното море и се разпростира на разстояние 24 морски мили от изходните линии, от които се измерва ширината на териториалното море.

Чл. 38. (Изм. - ДВ, бр. 70 от 2004 г.) В прилежащата зона Република България осъществява контрол за предотвратяване нарушаването на митническите, финансовите, граничните и здравните изисквания в пределите на страната, включително и в териториалното море, и юрисдикция за наказване нарушителите на тези разпоредби.

Чл. 39. При наличието на данни, че намиращ се в прилежащата зона чуждестранен невоенен кораб е нарушил или се подготвя да наруши разпоредбите на чл. 38, органите на Министерството на вътрешните работи и на Министерството на отбраната имат право да го

спрат, да извършат проверка и да вземат необходимите мерки за предотвратяване на нарушението или да го задържат за търсене на съответна отговорност от виновните лица.

Раздел V

Континентален шелф

Чл. 40. Континенталният шелф на Република България включва морското дъно и недрата на подводния район, които са естествено продължение на сухоземната територия и се разпростират отвъд териториалното море до установените граници с континенталния шелф на другите прилежащи и срещулежащи държави.

Чл. 41. Външните граници на континенталния шелф се определят по споразумение със съседните прилежащи и срещулежащи черноморски държави в съответствие с международното право, за да се постигне справедливо решение.

Чл. 42. (1) Република България осъществява върху континенталния шелф суверенни права за търсене, проучване, разработване, използване, опазване и стопанисване на естествените му богатства, които включват: енергийните, минералните и други небиологични ресурси на морското дъно и в неговите недра, както и живите организми, принадлежащи към прикрепените видове.

(2) В континенталния шелф Република България има изключителното право:

1. да извършва, да разрешава и да регулира извършването на сондажни работи независимо от тяхната цел;

2. да изгражда, да разрешава изграждането и да регулира създаването и използването на изкуствени острови, инсталации и съоръжения, които се намират под нейната юрисдикция.

Чл. 43. (1) Полагането на кабели и тръбопроводи върху континенталния шелф от други държави може да се извършва при условие, че не се засягат интересите на страната, свързани с проучването, разработването и използването на естествените богатства на шелфа и опазването на морската среда.

(2) Трасето на кабелите и тръбопроводите се определя по споразумение между Република България и заинтересуваната държава.

Чл. 44. (1) При наличието на данни, че в пределите на континенталния шелф чуждестранен невоенен кораб е нарушил или се подготвя да наруши суверенните права и юрисдикцията на Република България, министърът на вътрешните работи, министърът на отбраната и министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията вземат необходимите мерки за предотвратяване или преустановяване на нарушението. Те могат да извършат проверка на кораба и да го задържат за търсене на съответна отговорност от виновните лица.

(2) При вземането на мерки по ал. 1 се уведомява дипломатическият агент или консулското длъжностно лице на държавата на знамето.

Раздел VI

Изключителна икономическа зона

Чл. 45. Изключителната икономическа зона на Република България се простира отвъд границите на териториалното море на разстояние до 200 морски мили от изходните линии, от които се измерва ширината на териториалното море.

Чл. 46. Външните граници на изключителната икономическа зона се определят по

споразумение със съседните прилежащи и срещулежащи държави в съответствие с международното право, за да се постигне справедливо решение.

Чл. 47. В изключителната икономическа зона Република България осъществява:

1. суверенни права за проучване, разработване, използване, опазване и стопанисване на биологичните, минералните и енергийните ресурси, които се намират на морското дъно, в неговите недра и в покриващите ги води, както и за извършване на други дейности, свързани с проучването и използването на зоната;

2. изключителни права и юрисдикция, свързани със:

а) създаването и използването на изкуствени острови, инсталации и съоръжения;

б) извършването на морски научни изследвания;

в) опазването на морската среда;

3. други права, произтичащи от международните договори, по които Република България е страна, и от общопризнатите принципи и норми на международното право.

Чл. 48. В изключителната икономическа зона всички държави се ползват от свобода на корабоплаване, въздухоплаване, полагане на кабели и тръбопроводи и други допустими от международното право способности за използване на морето за тези цели.

Чл. 49. (1) Чуждестранен кораб не може да извършва промишлен риболов в изключителната икономическа зона, освен въз основа на споразумение между Република България и държавата на знамето.

(2) При преминаване през изключителната икономическа зона чуждестранният риболовен кораб не трябва да държи риболовните си съоръжения в работно положение.

Чл. 50. При наличието на данни, че в пределите на изключителната икономическа зона чуждестранен невоенен кораб е нарушил или се подготвя да наруши суверенните права и юрисдикцията на Република България, се прилагат съответно разпоредбите на чл. 44.

Чл. 51. Контролът за спазване на режима в изключителната икономическа зона се осъществява при условията и по ред, определени от Министерския съвет.

Раздел VII

Използване на морските пространства и опазване на морската среда

Чл. 51a. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) Използването на морските пространства на Република България се осъществява в съответствие с принципа за интегрирано управление на морските дейности.

(2) За насърчаване на устойчив растеж на морската икономика, устойчиво развитие на българския черноморски регион и устойчиво използване на природните ресурси се организира и прилага морско пространствено планиране – инструмент на Интегрираната морска политика на Европейския съюз.

(3) Морското пространствено планиране включва анализ на дейностите по използване на морските пространства и организирането им по начин, който позволява съвместното им съществуване за постигане на екологичните, икономическите и социалните цели по чл. 2.

Чл. 51б. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) Общото ръководство и координация на дейността по морско пространствено планиране се осъществява от министъра на регионалното развитие и благоустройството, който отговаря и за изработването и

поддържането на Морския пространствен план на Република България.

(2) Създава се Консултативен съвет по въпросите на морското пространствено планиране като помощен орган към министъра на регионалното развитие и благоустройството за осъществяване на сътрудничество и координация в процеса на морското пространствено планиране.

(3) Функциите, задачите и съставът на Консултативния съвет по ал. 2 се определят с правилник, издаден от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(4) Поименният състав на Консултативния съвет по ал. 2 се определя със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(5) Председател на Консултативния съвет по ал. 2 е министърът на регионалното развитие и благоустройството или оправомощен от него заместник-министър.

Чл. 51в. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) Морският пространствен план на Република България обхваща морските пространства на Република България съгласно чл. 5, ал. 1, в т. ч. крайбрежните морски води по смисъла на § 1, т. 54 от допълнителните разпоредби на Закона за водите.

(2) Планът по ал. 1 не се използва за определяне и делимитация на морските граници в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, сключена в Монтего Бей, Ямайка, на 10 декември 1982 г. (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 38 от 1996 г.) (обн., ДВ, бр. 73 и 74 от 1996 г.).

(3) Планът по ал. 1 определя пространственото и времевото разпределение на осъществяваните и на бъдещите дейности по използване на морските пространства с изключение на дейностите, чиято цел е отбраната или националната сигурност на Република България.

(4) Планът по ал. 1 включва:

1. системата за движение в морските пространства на Република България;
2. зоните и полигоните за военни учения;
3. зоните за проучване, разработване и използване на природни ресурси;
4. зоните за риболов;
5. зоните за отглеждане на аквакултури;
6. зоните за туристически и рекреационни дейности;
7. зоните за научноизследователска дейност;
8. защитените зони и защитените територии от Националната екологична мрежа;

9. защитените зони за опазване на културното наследство;
10. трасетата на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура;
11. инсталациите и съоръженията, свързани с корабоплаването;
12. инсталациите и съоръженията за разработване и използване на минералните и енергийните ресурси;
13. обектите на подводното културно наследство.

Чл. 51г. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) Морският пространствен план на Република България се изработва въз основа на анализа на наличната екологична, геоложка, геоморфоложка и физична информация за морските пространства на Република България, информацията, достъпна чрез Националния портал за пространствени данни, както и социалните и икономическите данни за дейностите по чл. 51в, ал. 4. При изготвянето на плана се отчитат:

1. особеностите на Черноморския регион;
2. състоянието на биологичните, минералните и енергийните ресурси;
3. съществуващите и бъдещите дейности по използването на морските пространства и тяхното въздействие върху околната среда и подводното културно наследство;
4. взаимодействията между сушата и морето;
5. трансграничното сътрудничество в Черноморския регион.

(2) За извършването на дейността по морско пространствено планиране Република България сътрудничи с държавите от Черноморския регион, включително в рамките на Организацията за черноморско икономическо сътрудничество и на Комисията по опазване на Черно море от замърсяване. Сътрудничеството с Румъния е насочено към постигане на съгласуваност и координираност на националните морски пространствени планове по въпросите с транснационален характер.

(3) Морският пространствен план на Република България може да се изработи и като част от трансграничен морски пространствен план на Черно море.

Чл. 51д. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) Проектът на Морски пространствен план се публикува за обществено обсъждане на интернет страницата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

(2) Общественото обсъждане се извършва заедно с процедурата за провеждане на консултации по екологичната оценка и/или оценката за съвместимост, които възложителят на проекта организира и провежда по реда на Закона за опазване на околната среда, съответно по реда на Закона за биологичното разнообразие.

Чл. 51е. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) Морският пространствен план на Република България, включващ текстови и графични части, се приема от Националния експертен съвет по устройство на територията и регионална политика и се одобрява с решение на

Министерския съвет.

(2) Морският пространствен план на Република България подлежи на преразглеждане на всеки 10 години.

(3) Морският пространствен план на Република България може да бъде преразгледан и извън срока по ал. 2, ако настъпят съществени промени в общественно-икономическите условия, при които е бил одобрен.

(4) За проектите за изменение на Морския пространствен план на Република България се прилагат разпоредбите на ал. 1 и чл. 51д.

Чл. 51ж. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) Решенията на Министерския съвет за одобрение на Морския пространствен план на Република България и на неговите изменения се обнародват в "Държавен вестник".

(2) Текстовите и графичните части на одобрения Морски пространствен план на Република България и на неговите изменения се публикуват на интернет страницата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

(3) Министърът на регионалното развитие и благоустройството изпраща копие от одобрения план и от неговите изменения на Европейската комисия и на държавите от Черноморския регион в тримесечен срок от обнародването на решението по ал. 1.

Чл. 52. (1) (Изм. – ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 17 от 2021 г.) Възлагането на концесия върху континенталния шелф и в изключителната икономическа зона за проучване, разработване, използване, опазване и стопанисване на биологичните, минералните и енергийните ресурси се извършва по реда на Закона за концесиите или на Закона за подземните богатства.

(2) Научните изследвания в континенталния шелф и в изключителната икономическа зона се извършват с разрешение на Министерския съвет по реда и условията на Конвенцията на ООН по морско право. Разрешението се дава, ако изследванията са предназначени изключително за мирни цели и за разширяване на познанията за морската среда, извършват се с безопасни методи и средства и не създават затруднения за страната при упражняване на суверенните ѝ права и юрисдикция.

(3) Искщите разрешение за научни изследвания са длъжни да предоставят по официален път пълна информация за характера, целите и местоизвършването на проектираното изследване, предвидените методи и средства за осъществяването му и други необходими данни.

(4) Министерският съвет може да не даде разрешение, когато:

1. научните изследвания имат непосредствено значение за проучването и използването на естествените богатства на континенталния шелф и изключителната икономическа зона;

2. научните изследвания включват сондиране на морското дъно или използването на взривни вещества, или вещества, вредни за морската среда;

3. научните изследвания предвиждат строителство и използване на изкуствени острови, инсталации и съоръжения;

4. представената информация е неточна или не са изпълнени задължения по разрешени преди това изследвания.

Чл. 52а. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) (1) По предложение на министъра на транспорта,

информационните технологии и съобщенията и на съответния ресорен министър, въз основа на одобрен подробен устройствен план, с решение на Министерския съвет върху морското дъно и неговите недра в границите на вътрешните морски води и териториалното море може да се учреди право на строеж за изграждане или разширение на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура.

(2) Правото на строеж по ал. 1 се учредява, когато това е необходимо за изграждане или разширение на национален обект по смисъла на Закона за държавната собственост или за трайно задоволяване на обществени потребности, както следва:

1. за подводни линейни енергийни обекти - при условията и по реда на Закона за енергетиката;

2. за други подводни линейни обекти на техническата инфраструктура извън случаите по т. 1 - без търг или конкурс, в полза на община или инвеститор.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Правото на строеж се учредява възмездно, освен когато е в полза на община. Министърът на регионалното развитие и благоустройството или оправомощено от него длъжностно лице възлага на независим оценител да изготви оценка на правото на строеж в срок един месец от влизането в сила на заповедта за одобряване на подробен устройствен план по чл. 52б и уведомява заинтересуваните лица за изготвената оценка.

(4) Изграждането или разширението на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура от държавата чрез нейни ведомства се извършва с решение на Министерския съвет, с което се определя ведомството, на което се възлага изграждането на обекта.

Чл. 52б. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) (1) Подробният устройствен план по чл. 52а, ал. 1 се изработва като парцеларен план, с който се определят:

1. трасето на подводния линеен обект на техническата инфраструктура;

2. точката или точките на свързване на подводния линеен обект към обекти, разположени на сушата;

3. разположението и границите на установената около подводния линеен обект зона за безопасност.

(2) (Нова – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Подробните устройствени планове по ал. 1 са в съответствие с предвижданията на Морския пространствен план на Република България.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 14 от 2015 г., предишна ал. 2, бр. 28 от 2018 г.) Изработването на подробните устройствени планове по ал. 1, както и на техните изменения се разрешава от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощени от него длъжностни лица съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на околната среда и водите, министъра на отбраната, министъра на вътрешните работи, министъра на икономиката, министъра на енергетиката, министъра на туризма и министъра на културата.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Проектите на подробни устройствени планове по ал. 1, както и на техните изменения се съгласуват с лицата по чл. 8 от Кодекса на търговското корабоплаване преди внасянето им за приемане и одобряване.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., доп., бр. 13 от 2017 г., предишна ал. 4, бр. 28 от 2018 г.) Проектът на подробен устройствен план се приема от Националния експертен съвет по устройство на територията и регионална политика и се одобрява със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощени от него длъжностни лица, която се обнародва в

"Държавен вестник".

Чл. 52в. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) (1) Обектите по чл. 52а, ал. 1 се изграждат въз основа на одобрени инвестиционни проекти, без да се променя предназначението на недвижимия имот, в който се извършва строителството.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Инвестиционните проекти за изграждане или разширение на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура се одобряват от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощено от него длъжностно лице след съгласуване с лицата по чл. 8 от Кодекса на търговското корабоплаване.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Разрешението за строеж се издава от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощено от него длъжностно лице.

(4) При строителството и поддържането на обектите по чл. 52а, ал. 1 се прилагат специалните правила на този закон, на Кодекса на търговското корабоплаване и на подзаконовите актове по тяхното прилагане относно използваните технически средства, съгласуването на строителните графици, извършването на водолазна и всякаква друга подводна дейност и навигационното осигуряване на зоната на хидротехническо строителство.

Чл. 52г. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) (1) Предназначението на обектите по чл. 52а, ал. 1 не може да се променя.

(2) Когато правото на строеж по чл. 52а, ал. 1 е учредено в полза на община, изграденият подводен линеен обект на техническата инфраструктура е публична общинска собственост, която не може да бъде променяна в частна.

Чл. 53. (1) Забранява се изливането, изхвърлянето и потопяването от кораби, въздухоплавателни средства, платформи или други изкуствени съоръжения и от брегови източници на всякакви видове твърди и течни отпадъци и на други вредни за здравето на хората или живите ресурси на морето вещества, както и всяко друго замърсяване на морската среда във вътрешните морски води и в териториалното море, освен при спазване на нормите, предвидени в международни конвенции, ратифицирани от Република България и в националното ни законодателство.

(2) Забранява се замърсяването на морската среда в изключителната икономическа зона, което може да увреди интересите на страната, както и изхвърлянето и изливането на посочените в ал. 1 отпадъци и вещества над допустимите международни норми и стандарти, приети от Република България.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 65 от 2006 г.) Заустването на отпадъчни води от брегови източници се регулира чрез Закона за водите.

(4) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2006 г., изм., бр. 28 от 2018 г.) В морските пространства на Република България се забранява замърсяването на въздуха от кораби, включително изгарянето в корабните горивни инсталации на корабно гориво, което не съответства на изискванията на наредбата по чл. 8, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух, както и всяко друго замърсяване от кораби, освен при спазване на нормите, предвидени в международни конвенции, ратифицирани от Република България, и в националното законодателство.

Чл. 54. (1) (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2007 г.) Когато съществуват основания да се смята, че невоенен кораб, намиращ се или преминаващ през вътрешните морски води, териториалното море или изключителната икономическа зона, е нарушил разпоредбите на този закон, на друг нормативен акт или на международен договор относно предотвратяване

на замърсяването на морската среда, морската администрация към министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и териториалните звена на Министерството на околната среда и водите могат да предприемат съответни действия, включително:

1. да изискат от капитана на кораба да представи необходимата информация, за да се установи дали е извършено нарушение;
2. (доп. - ДВ, бр. 54 от 2007 г.) да извършат проверка на кораба съгласно изискванията на Международната морска организация, ако сметнат, че информацията е недостатъчна;
3. да вземат проби от кораба или товара;
4. да задържат кораба за търсене на съответната отговорност.

(2) При необходимост органите по ал. 1 могат да поискат съдействие от Министерството на вътрешните работи, от Министерството на отбраната или от друг компетентен държавен орган.

(3) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2007 г.) Когато бъде констатирано нарушение по ал. 1, компетентният орган, който е извършил проверката, незабавно уведомява държавата на знамето, както и други засегнати държави, а в случаите, когато е налице престъпление - и прокуратурата.

(4) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2007 г.) Когато съществуват основания да се смята, че невоенен кораб, който се е намирал или е преминал през морските пространства на Република България, е нарушил разпоредбите на този закон, на друг нормативен акт или на международен договор относно предотвратяване на замърсяването на морската среда, Република България отправя молба до компетентните органи в пристанището на назначение за правна помощ, включително извършване разпит на лица, проверка на документи или на техническото състояние на кораба, вземане на проби от кораба или товара.

Чл. 55. (1) При замърсяване на морската среда във вътрешните морски води, в териториалното море или в изключителната икономическа зона на друга държава Република България по нейна молба ѝ оказва правна помощ, като извършва разпит на лица, проверка на документи или на техническото състояние на кораба, взема проби от кораба или товара, извършил замърсяването, когато той се намира в пристанище или във вътрешните морски води на страната. Такава помощ се оказва и по искане на държавата на знамето.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2007 г.) Република България задължително оказва правната помощ по ал. 1, когато постъпилата молба е от друга държава - членка на Европейския съюз.

(3) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2007 г.) Правната помощ по ал. 1 се оказва при условията на взаимност извън случаите по ал. 2.

Чл. 56. (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) При повреда, авария или друго морско произшествие в морските пространства на страната, което създава опасност от замърсяване на морската среда или крайбрежието, както и за увреждане на свързаните с тях интереси, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията със съдействието на заинтересуваните ведомства и организации предприема в съответствие с Националния план за защита при бедствия необходимите мерки за предотвратяване, ограничаване и отстраняване на опасността.

Чл. 57. (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2013 г.) Морската администрация задържа кораб, намиращ се във вътрешните морски води, пристанище или рейд, ако техническото състояние на кораба или действията на екипажа не осигуряват спазването на приетите от Република България норми и стандарти за предотвратяване и ограничаване замърсяването на морската среда или техническото състояние и документите му не отговарят на изискванията.

Чл. 58. (1) При извършване на проучвателни, сондажни и други дейности по

разработването и използването на природните ресурси в морските пространства на Република България Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията съвместно с Министерството на околната среда и водите упражнява контрол за спазването на предвидените мерки за предотвратяване на аварии, изливане на нефт и други замърсители, както и за своевременно отстраняване на последствията от тях.

(2) Министерството на околната среда и водите чрез своите специализирани териториални звена упражнява контрол върху бреговете източници на замърсяване.

Чл. 59. Когато съществува реална опасност замърсяването в морските пространства на страната да се разпространи във водите на друга черноморска държава, тя се уведомява по дипломатически път.

Чл. 59а. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2007 г.) Разпоредбите на тази глава се прилагат без дискриминация по отношение на чуждестранните невоенни кораби и държавни кораби, използвани с нетърговска цел.

Чл. 59б. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2007 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията изпраща доклад по прилагането на този раздел до Европейската комисия на всеки три години, като обобщава информацията и от други компетентни ведомства.

Раздел VIII

Безопасност и сигурност на корабоплаването

(Загл. доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.)

Чл. 60. С оглед безопасността на корабоплаването в съответствие с изискванията на националната сигурност и с общоприетите международни правила по ред, определен от Министерския съвет, се установяват, изменят и отменят схеми за разделно движение, морски коридори, фарватери, и препоръчителни пътища и система за докладване и контрол върху корабоплаването в териториалното море - за транзитно преминаване и за посещение на откритите пристанища, които са задължителни за корабите и се обявяват в "Известие до мореплавателите".

Чл. 60а. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Корабите и пристанищата подлежат на контрол във връзка със сигурността и безопасността на корабоплаването.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 28 от 2013 г., бр. 104 от 2020 г.) Министерският съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба условията и реда за постигане сигурността на корабите и пристанищата по чл. 106а.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., бр. 104 от 2020 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице издава международно свидетелство за сигурност на кораба и временно международно свидетелство за сигурност на кораба, при условия и по ред, определени с наредбата по ал. 2.

(4) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г., изм., бр. 28 от 2013 г., бр. 104 от 2020 г.) С наредбата по ал. 2 се определят и условията и редът за защита от нерегламентиран достъп и за работа с информацията, която се съдържа в оценките на сигурността и в планове за сигурност на корабите, както и в оценките на сигурността, в докладите за начина на извършването им и в планове за сигурност на пристанищата и пристанищните съоръжения.

Чл. 60б. (Нов - ДВ, бр. 41 от 2007 г., изм., бр. 28 от 2013 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице:

1. издава свидетелства за правоспособност на радиооператорите от Световната морска система за бедствия и безопасност на морската подвижна радиослужба и морската подвижна-спътникова радиослужба, на оператори на радиостанции на плавателни съдове по вътрешните водни пътища, издава разрешения за използване на радиостанции и радиолокационни станции на плаващи обекти и води публични регистри за издадените свидетелства и разрешения;

2. осъществява международно координиране на радиочестоти и радиочестотни ленти, както и на техническите характеристики на радиосъоръженията, които ги използват, за радиослужбите морска подвижна, морска подвижна-спътникова, морска радионавигация и морска радионавигация-спътникова;

3. предоставя за ползване разпределените опознавателни знаци за идентифициране на радиостанциите на плаващи обекти и води регистър за тях при условия и по ред, определени в наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, за разпределението на опознавателните знаци в Република България съгласно изискванията на Международния съюз по далекосъобщения.

Чл. 60в. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Системата за автоматична идентификация (AIS), монтирана на борда на кораб в съответствие с изискванията на правото на Европейския съюз, международен договор, по който Република България е страна, или с разпоредби на националното законодателство, трябва да е непрекъснато включена и да излъчва актуална информация за навигационния статус на кораба, докато той се намира в морските пространства на Република България или преминава през тях.

Чл. 61. (1) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., отм., бр. 28 от 2013 г.).

(2) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм., бр. 104 от 2005 г., изм. и доп., бр. 28 от 2013 г.) Навигационното осигуряване на корабоплаването в териториалното море, вътрешните морски води, каналите и акваторията на пристанищата се осъществява от Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура", освен в случаите, в които това е възложено на Министерството на отбраната.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) Измервания на дълбочини в териториалното море и вътрешните води с картографска цел се извършват само от хидрографската служба при Военноморския флот.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 24 от 2004 г., доп., бр. 28 от 2018 г.) Хидротехнически и навигационни съоръжения могат да се строят от други ведомства с разрешение на Министерството на отбраната и Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията. За устройственото планиране и инвестиционното проектиране на хидротехнически съоръжения, които ще изпълняват и функции на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1, се прилагат чл. 112д и 112о.

Чл. 62. (Изм. - ДВ, бр. 61 от 2010 г.) Изхвърлянето на земни маси и дънни утайки в морските пространства на страната се разрешава само в райони, определени от директора на басейновата дирекция, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 63. (1) Изкуствените острови, инсталации и съоръжения на континенталния шелф и в изключителната икономическа зона се изграждат извън признатите и имащи съществено значение за международното корабоплаване пътища. Те се означават със светещи и други знаци.

(2) Около изкуствените острови, инсталации и съоръжения се установяват зони за безопасност на разстояние до 500 м от външния им край. Те включват и водния стълб от морската повърхност до дъното. Зоните могат да бъдат с по-големи размери, ако това е

допустимо от общоприетите международни стандарти.

(3) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Подводните линейни обекти на техническата инфраструктура по чл. 52а, ал. 1 се изграждат извън акваториите на пристанищата, могат да пресичат признатите и имащи съществено значение за корабоплаването пътища и зоните, осигуряващи рекреационната функция на крайбрежието или производството на аквакултури, при съобразяване с тяхното местоположение, предназначение и функции.

(4) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Около подводните линейни обекти на техническата инфраструктура по чл. 52а, ал. 1 се установяват зони за безопасност, чиито граници се определят по реда на ал. 2. Трасетата на обектите и зоните за безопасност се обозначават с навигационни знаци и се нанасят на навигационните карти.

(5) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) В зоните за безопасност по ал. 2 и 4 се забранява:

1. заставане на котва, освен на кораби, използвани за целите на експлоатацията, поддържането и контрола на съоръженията по ал. 1 и 3 и изграждане на нови такива съоръжения;

2. извършване на риболов;

3. извършване на водолазна и всякаква друга подводна дейност, освен за целите на експлоатацията, поддържането и контрола на съоръженията по ал. 1 и 3 и изграждане на нови такива съоръжения.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., предишна ал. 3, изм., бр. 28 от 2013 г.) В срок, определен от Изпълнителна агенция "Морска администрация", физическите и юридическите лица, стопанисващи съоръжения, които не се използват, са длъжни да ги демонтират и изнесат от района до степен, осигуряваща безопасност на корабоплаването.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., предишна ал. 4, изм., бр. 28 от 2013 г.) При неотстраняване в определения срок на съоръженията по предходната алинея същите се демонтират и изнасят от Изпълнителна агенция "Морска администрация" за сметка на лицата по ал. 6.

Чл. 64. Измененията в навигационната обстановка във вътрешните морски води и в териториалното море, както и в изключителната икономическа зона в случаите по чл. 63 се обявяват в "Известие до мореплавателите".

Чл. 65. (1) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2018 г.) В района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията поддържа сили и средства за оказване помощ на нуждаещите се или търпящи бедствие хора, кораби или въздухоплавателни средства.

(2) Районът по ал. 1 се определя в съответствие с постигнатите с прилежащите и срещулежащите държави споразумения.

(3) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2018 г.) По предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на отбраната и министъра на вътрешните работи Министерският съвет приема Национален план за търсене и спасяване в района за търсене и спасяване, за който Република България отговаря.

(4) (Предишна ал. 3, изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2018 г.) В съответствие с плана по ал. 3 Изпълнителна агенция "Морска администрация" организира дейностите по търсене и спасяване, взаимодействието със силите и средствата на съседните държави и съвместно с Министерството на отбраната и Министерството на вътрешните работи осъществява търсене и спасяване.

Раздел IX

Право на преследване

Чл. 66. Чуждестранен невоенен кораб може да бъде преследван и задържан за търсене на съответна отговорност, ако има достатъчно основание да се смята, че е:

1. нарушил българските закони по време на пребиваването му във вътрешните морски води или в териториалното море;

2. (изм. - ДВ, бр. 70 от 2004 г.) извършил или се подготвя да извърши нарушение на финансовите, митническите, граничните и здравните изисквания в прилежащата зона;

3. извършил нарушение на разпоредбите за опазване на морската среда от замърсяване и за режима на континенталния шелф и на изключителната икономическа зона, включително и на зоните за безопасност около изкуствените острови и други съоръжения.

Чл. 67. (1) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Преследването може да започне, когато чуждестранният кораб или една от неговите лодки се намира: във вътрешните води или в териториалното море - за нарушение по чл. 66, т. 1; в прилежащата зона - за нарушение по чл. 66, т. 2; в изключителната икономическа зона или над континенталния шелф - за нарушение по чл. 66, т. 3.

(2) Преследването започва, когато чуждестранният кораб не се подчини на подадения му сигнал да спре.

(3) Преследването се извършва от кораби или въздухоплавателни средства на Министерството на вътрешните работи и на Министерството на отбраната или от други оправомощени за това държавни кораби и въздухоплавателни средства, носещи съответните отличителни знаци. То се води непрекъснато, докато преследваният кораб влезе в териториалното море на своята или на друга държава.

Чл. 68. Задържаният кораб съгласно разпоредбите на този раздел може да бъде отведен до най-близкото безопасно за него българско пристанище за разследване и търсене на отговорност.

Чл. 69. При неоснователно задържане на чуждестранен невоенен кораб извън териториалното море се дължи обезщетение за претърпените от кораба вреди.

Глава трета

ВЪТРЕШНИ ВОДНИ ПЪТИЩА

(Загл. изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.)

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 70. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) "Вътрешни водни пътища" е участъкът на р. Дунав от километър 845,650 до километър 374,100, ограничен между десния бряг на реката и демаркационната линия на границата между Република България и Румъния, определена съобразно Конвенцията за определяне речната граница между България и Румъния от 1908 г.

Чл. 71. (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Наблюдението на речната държавна граница се осъществява от органите на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 72. (1) (Доп. - ДВ, бр. 102 от 2005 г.) Чуждестранен невоенен кораб, използван с търговска или хуманна цел, може свободно да преминава през вътрешните водни пътища и да посещава откритите пристанища и рейдове.

(2) Не се допуска преминаване през вътрешните водни пътища на чуждестранни военни кораби на недюнавски страни.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 102 от 2005 г.).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 102 от 2005 г.).

(5) (Доп. - ДВ, бр. 102 от 2005 г.) Чуждестранен невоенен държавен кораб, използван с нетърговска цел, може да премине през вътрешните водни пътища и да посети откритите пристанища и рейдове по р. Дунав с разрешение на Министерския съвет, поискано не по-късно от 30 дни преди посещението, ако не е предвидено друго в споразумение между Република България и държавата на знамето.

(6) Извършването на действия по чл. 20 се смята за нарушаване на мирното преминаване по вътрешните водни пътища.

(7) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2005 г., отм., бр. 102 от 2005 г.).

(8) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2005 г., отм., бр. 102 от 2005 г.).

(9) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2005 г., отм., бр. 102 от 2005 г.).

Чл. 73. (1) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) На чуждестранните кораби, преминаващи през вътрешните водни пътища на Република България или намиращи се в пристанищата или на котвени стоянки, се забранява да използват средствата за радионавигация, хидроакустични и свързочни апаратури, електронни и оптични системи за наблюдение, освен за осигуряване безопасността на корабоплаването.

(2) Използването на ултракъсовълновите радиостанции се разрешава само за осигуряване безопасността на корабоплаването и за свързка с органите, осъществяващи надзор върху корабоплаването, и с пристанищните органи.

(3) Корабите, снабдени с корабни земни станции от системата за морски далекосъобщения чрез спътници, могат да ги използват на принципа на взаимност.

(4) Корабите, преминаващи през вътрешните водни пътища на Република България, не заплащат такса за преминаване.

Чл. 74. (1) Не са вътрешни водни пътища реките, езерата, язовирите и каналите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Придвижването по реките, езерата, язовирите и каналите чрез кораби на пътници и товари с промишлени, търговски, туристически, спортни, научни, риболовни, развлекателни и други цели, се осъществява при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет.

Раздел II

Права на Република България във вътрешните водни пътища

Чл. 75. (1) (Предишен текст на чл. 75 - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) В зоната на вътрешните водни пътища Република България осъществява:

1. суверенитет при проучване, разработване, използване, опазване и стопанисване на биологичните, минералните и енергийните ресурси, които се намират на речното дъно, в неговите недра и в покриващите ги води, както и други дейности, свързани с проучването и използването на тази зона;

2. изключителни права и юрисдикция, свързани със:

а) създаване и използване на изкуствени острови, инсталации и хидротехнически съоръжения;

б) извършване на научни изследвания;

в) полагане на кабели и тръбопроводи;

г) опазване на речната среда;

д) други права, произтичащи от международни договори, по които Република България е страна, и от общопризнатите принципи и норми на международното право.

(2) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) По предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и съответния ресорен министър, въз основа на одобрен подробен устройствен план, с решение на Министерския съвет върху дъното в българския участък и крайбрежната заливаема ивица на река Дунав може да се учреди право на строеж за изграждане или разширение, както и за експлоатация на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура.

(3) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Правото на строеж по ал. 2 се учредява, когато това е необходимо за изграждане или разширение на национален обект по смисъла на Закона за държавната собственост или за трайно задоволяване на обществени потребности, както следва:

1. за подводни линейни енергийни обекти - при условията и по реда на Закона за енергетиката;

2. за други подводни линейни обекти на техническата инфраструктура извън случаите по т. 1 - без търг или конкурс, в полза на община или инвеститор.

(4) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Правото на строеж по ал. 2 се учредява възмездно, освен когато е в полза на община. Оценката на правото на строеж се изготвя и съобщава по реда и в сроковете, регламентирани в чл. 52а, ал. 3, изречение второ.

(5) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Изграждането или разширението на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура от държавата чрез нейни ведомства се извършва с решение на Министерския съвет, с което се определя ведомството, на което се възлага изграждането на обекта.

(6) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Подробен устройствен планове по ал. 2 се изработват като парцеларни планове със съдържанието, предвидено в чл. 52б, ал. 1. Разрешаването на изработването им, както и тяхното съгласуване, приемане, одобряване и изменение се извършват по реда на чл. 52б, ал. 2 - 4.

(7) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Изработването, съгласуването и одобряването на инвестиционните проекти за обектите по ал. 2, разрешаването на строителството им и тяхното изграждане и поддържане се извършват в съответствие с разпоредбата на чл. 52в.

(8) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Предназначението на обектите по ал. 2 не може да се променя. Когато правото на строеж е учредено в полза на община, изграденият подводен линейен обект на техническата инфраструктура е публична общинска собственост, която не може да бъде променяна в частна.

(9) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2018 г.) За устройственото планиране и инвестиционното проектиране на хидротехнически съоръжения, които ще изпълняват и функции на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1, се прилагат чл. 112д и 112о.

Чл. 75а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2006 г., изм. и доп., бр. 28 от 2018 г.) Във вътрешните водни пътища се забранява изливането, изхвърлянето и потопяването от кораби на всякакви видове твърди и течни отпадъци и на други вредни за здравето на хората или живите ресурси на вътрешните водни пътища вещества, замърсяването на въздуха от кораби, включително изгарянето в корабните горивни инсталации на корабно гориво, което не съответства на изискванията на наредбата по чл. 8, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух, както и всяко друго замърсяване, освен при спазване на нормите, предвидени в

международни конвенции, ратифицирани от Република България, и в националното ни законодателство.

Чл. 76. (Отм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.).

Чл. 76а. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) Плаването и граничният режим във вътрешните водни пътища на български и чуждестранни яхти, лодки и други плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение и извършването на водноатракционни услуги с тях се определят с акта на Министерския съвет по чл. 5, ал. 4.

Чл. 76б. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) При наличието на данни, че кораб, намиращ се във вътрешните водни пътища на Република България, е извършил, извършва или се подготвя да извърши действия, които нарушават суверенитета или изключителните права и юрисдикция по чл. 75, ал. 1, органите на Министерството на вътрешните работи и Изпълнителна агенция "Морска администрация" имат право да го спрат, да извършат проверка и да вземат необходимите мерки за предотвратяване на нарушението или да го задържат за търсене на съответната отговорност от виновните лица.

Раздел III

Условия за безопасност на корабоплаването

Чл. 77. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията чрез Изпълнителна агенция "Проучване и поддържане на р. Дунав" организира, ръководи и контролира проучването и поддържането на условията за корабоплаване във вътрешните водни пътища на Република България в съответствие с вътрешното и международното право.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Изпълнителна агенция "Проучване и поддържане на река Дунав", наричана по-нататък "агенцията", е юридическо лице на бюджетна издръжка към министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията със седалище Русе и с териториални звена - хидрометеорологичните станции в Ново село, Лом, Оряхово, Свищов, Русе и Силистра.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.).

(4) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) По бюджета на агенцията постъпват и приходи от собствена дейност.

(5) Дейността, структурата и организацията на работа на агенцията се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 77а. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Системата за автоматична идентификация по вътрешните водни пътища (AIS за корабоплаване по вътрешните водни пътища), монтирана на борда на кораб в съответствие с изискванията на правото на Европейския съюз, международен договор, по който Република България е страна, или с разпоредби на националното законодателство, трябва да е непрекъснато включена и да излъчва актуална информация за навигационния статус на кораба, докато той се намира във вътрешните водни пътища на Република България или преминава през тях.

Чл. 78. (1) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Корабите, преминаващи през вътрешните водни пътища на Република България и превозващи опасни товари, са длъжни да спазват правилата на Европейското споразумение за международен превоз на опасни товари по вътрешни водни пътища (ADN), подписано в Женева, Конфедерация Швейцария, на 26 май 2000 г. (ратифицирано със закон – ДВ, бр. 9 от 2006 г.) (ДВ, бр. 43 от 2008 г.).

(2) При навлизане във вътрешните водни пътища на Република България корабите, превозващи опасни товари, са длъжни да обявят на капитана на най-близкото пристанище

данни за количеството, разположението, вида на опасните товари и за разтоварното пристанище.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Забраната по чл. 53 не се отнася до изливане или изхвърляне на отпадъци, когато съдържанието на вредните вещества отговаря на националните норми за брегови източници и на нормите за кораби, предвидени в Правилата за плаване по р. Дунав, приети от Министерския съвет.

Чл. 79. (Доп. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) Водолазна и всякаква друга подводна дейност в зоната на вътрешните водни пътища се извършва по ред, установен от министъра на отбраната, от министъра на вътрешните работи, министъра на културата и от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 80. (1) Прокарването на подводни и въздушни кабели и тръбопроводи между Република България и Румъния се осъществява по силата на споразумение между правителствата на двете страни.

(2) Хидротехническите съоръжения, свързващи двата бряга на реката, се изграждат въз основа на споразумение между правителството на Република България и правителството на Румъния.

Чл. 81. (1) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Оказването на помощ на кораби и хора, търпящи бедствие във вътрешните водни пътища на Република България, се организира от Изпълнителна агенция "Морска администрация" в съответствие с плана по чл. 65, ал. 3.

(2) При опасност за живота на хората или при заплаха от възпрепятстване на корабоплаването по вътрешните водни пътища капитанът на пристанището може да привлече за оказване на помощ всеки намиращ се в близост кораб.

Раздел IV

Навигационно осигуряване на корабоплаването

(Загл. изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.)

Чл. 82. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., бр. 28 от 2013 г.) Корабоплавателният път в участъка на р. Дунав от километър 845,650 до километър 374,100 се поддържа от компетентните български и румънски органи в съответствие с предвиденото в споразумение между правителствата на двете страни.

Чл. 83. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) (1) Навигационното осигуряване на корабоплаването във вътрешните водни пътища на Република България, с изключение на корабоплавателния път, се извършва от Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура".

(2) Навигационното осигуряване на корабоплаването в българския участък на корабоплавателния път се извършва от Изпълнителна агенция "Проучване и поддържане на река Дунав".

Чл. 84. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., бр. 28 от 2013 г.) (1) Подводните линейни обекти на техническата инфраструктура по чл. 75, ал. 2 се изграждат извън акваториите на пристанищата и могат да пресичат зоните, осигуряващи рекреационната функция на крайбрежието или производството на аквакултури, при съобразяване с тяхното местоположение, предназначение и функции.

(2) Около подводните линейни обекти на техническата инфраструктура по чл. 75, ал. 2 се установяват зони за безопасност на разстояние до 200 м от външния им край. Те включват и водния стълб от водната повърхност до дъното. Зоните могат да бъдат с по-

големи размери, ако това е допустимо от общоприетите международни стандарти. Трасетата на обектите и зоните за безопасност се обозначават с брегови навигационни знаци и се нанасят на лоцманските карти.

(3) В зоните за безопасност по ал. 2 се забранява:

1. заставане на котва, освен на кораби, използвани за целите на експлоатацията, поддържането и контрола на съоръженията по ал. 1 и изграждане на нови такива съоръжения;

2. извършване на риболов;

3. извършване на водолазна и всякаква друга подводна дейност, освен за целите на експлоатацията, поддържането и контрола на съоръженията по ал. 1 и изграждане на нови такива съоръжения.

Чл. 85. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., бр. 28 от 2013 г.) (1) Измененията в навигационната обстановка и специалните временни предписания за осигуряване безопасността на корабоплаването по вътрешните водни пътища се оповестяват в "Известия до корабоводителите", издавани от Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(2) Водачите на кораби и състави са длъжни да спазват оповестените в "Известия до корабоводителите" габарити на водния път и да не преминават през критичните участъци с газене, което надвишава обявеното.

(3) "Известия до корабоводителите" се публикуват на електронната страница на българската система за речни информационни услуги.

Раздел V

Надзор върху корабоплаването

Чл. 86. (1) (Доп. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) Надзорът върху корабоплаването се осъществява с цел спазване на Правилата за плаване по р. Дунав, опазване на хидротехническите и пристанищните съоръжения, навигационните знаци и предпазване от замърсяване водите на р. Дунав от корабите, плаващи по вътрешните водни пътища на Република България.

(2) Надзорът се осъществява без дискриминация по отношение на знамето, под което плава корабът.

Чл. 87. (1) Надзорът върху корабоплаването по вътрешните водни пътища се осъществява от морската администрация към министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г., доп., бр. 104 от 2020 г.) При осъществяване на своята дейност служителите на морската администрация се ръководят от Правилата за речния надзор по Дунава, приети от Министерския съвет.

Чл. 87а. (Нов - ДВ, бр. 87 от 2005 г., изм., бр. 71 от 2008 г.) (1) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" предоставя речни информационни услуги на корабния трафик при условия, по ред и вид, определени от Министерския съвет.

(2) Изпълнителна агенция "Морска администрация" контролира дейностите по ал. 1.

Чл. 88. (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) При повреда, авария или друго произшествие във вътрешните водни пътища на страната, което създава опасност от замърсяване на околната среда, крайбрежието или от увреждане на свързаните с тях интереси, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията със съдействието на заинтересуваните ведомства и организации предприема в съответствие с Националния план за защита при бедствия всички необходими мерки за предотвратяване, ограничаване и

отстраняване на опасността.

Чл. 89. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2013 г.) Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да спре, да извърши преглед и да задържи кораб, в т. ч. транзитно преминаващ, който създава заплаха за безопасността на корабоплаването във вътрешните водни пътища на Република България.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2013 г.) Изпълнителна агенция "Морска администрация" задържа кораб в дунавско пристанище или на рейд, ако техническото му състояние не осигурява спазването на приетите от Република България норми и стандарти за предотвратяване и ограничаване замърсяването на речната среда, както и в случаите по чл. 363, ал. 2 от Кодекса на търговското корабоплаване.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2013 г.) Задържането продължава до отстраняването на причините, които са го предизвикали.

Чл. 90. (1) При извършване на проучвателни, сондажни и други дейности по разработването и използването на природните ресурси Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията съвместно с Министерството на околната среда и водите упражнява контрол за спазване на предвидените мерки за предотвратяване на аварии, изливане на нефт и други замърсители, както и за своевременно отстраняване на последствията от тях.

(2) Министерството на околната среда и водите упражнява контрол върху бреговите източници на замърсяване.

Чл. 91. (1) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Когато съществува реална опасност замърсяването във вътрешните водни пътища на страната да се разпространи във водите на крайдунавска държава, тя се уведомява по дипломатически път.

(2) Всеки капитан на кораб, плаващ в зоната на вътрешните водни пътища на Република България, уведомява незабавно с всички възможни средства капитана на най-близкото пристанище за допуснато от кораба замърсяване, за преднамерено изхвърляне с цел запазване живота на хората на борда или за открито от него замърсяване.

(3) (Нова - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) Капитан на кораб, плаващ в българския участък на р. Дунав, е длъжен да опазва хидротехническите и пристанищните съоръжения и навигационните знаци и при констатиране на повреди или аварии по същите да уведомява най-близкото представителство на речния надзор.

Глава четвърта ПРИСТАНИЩА

Раздел I Общи разпоредби

Чл. 92. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Пристанището е участък, който включва акватория, територия и инфраструктура на брега на Черно море, р. Дунав, островите и каналите, разположено е на територията на една или повече общини и обединява природни, изкуствено създадени и организационни условия за безопасно приставане, престояване и обслужване на кораби.

(2) Пристанищата свързват водните пространства на Република България със сухоземната пътна и/или железопътна транспортна мрежа.

(3) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията

осъществява контрол върху всички пристанища, с изключение на военните.

(4) За всички пристанища, с изключение на военните, се води регистър при условия и по ред, определени с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 98 от 2008 г., бр. 28 от 2013 г.) В регистъра по ал. 4 се вписват:

1. регистровият код, наименованието и видът на пристанището;
2. (доп. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) собственикът на територията и пристанищната инфраструктура на пристанището;
3. идентификаторите на пристанищните имоти по кадастралната карта;
4. координатите на граничните точки и площта на оперативната акватория, зоната за маневриране на корабите и зоната за подхождане;
5. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) пристанищните дейности и услуги, предоставяни в пристанището;
6. операторът или операторите, получили достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по т. 5;
7. номерът и датата на издаване на удостоверение за експлоатационна годност;
8. (изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) основните параметри - обща дължина на кейовия фронт, в т. ч. на плаващите хидротехнически съоръжения, служещи за връзка между кораба и брега; проектни дълбочини в оперативната акватория; обща площ на откритите и на покритите складове и общ обем на специализираните складове за наливни и насипни товари;
9. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) регистровият код, наименованието и предназначението, както и данните по т. 2 - 8 за всеки от терминалите на пристанището, в т. ч. за зоните в пристанище за обществен транспорт, които по своето предназначение отговарят на характеристиките на пристанищата по чл. 107 - 109;
10. (изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г., бр. 104 от 2020 г.) идентификаторите по кадастралната карта на поземлените имоти, съставляващи територията на зоните за съхранение на товари, които не се намират непосредствено на брега; обща площ на откритите и на покритите складове и общ обем на специализираните складове за наливни и насипни товари в тях;
11. актът, с който се постановява временно преустановяване или ограничаване експлоатацията на пристанището;
12. (отм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.);
13. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) промените в обстоятелствата по т. 1 - 11;
14. датата на заличаване на вписването и основанието за това.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Пристанищата се вписват в регистъра на пристанищата след издаване на удостоверение за експлоатационна годност.

(7) В пристанище, което не е вписано в регистъра по ал. 4, не могат да се извършват пристанищни дейности и услуги по този закон.

(8) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Не се допуска извършване на пристанищни дейности и услуги извън посочените в регистрацията на пристанището или терминала.

(9) (Предишна ал. 8 - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Регистърът по ал. 4 е публичен.

Чл. 92а. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Акваторията на пристанищата е изключителна държавна собственост.

(2) Територията и инфраструктурата на пристанищата могат да бъдат собственост на държавата, на общините, на физически и юридически лица.

Чл. 93. Пристанищата са:

1. за обществен транспорт - независимо дали осъществяват вътрешен или

международен трафик;

2. рибарски;
3. яхтени;
4. със специално предназначение;
5. военни, включително граничнополицейски.

Чл. 94. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Пристанищните оператори и собствениците на пристанища или на пристанищни съоръжения предоставят на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията статистическа информация, свързана с дейността им, при условия и по ред, определени с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с председателя на Националния статистически институт.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Информацията по ал. 1 е статистическа тайна по смисъла на чл. 25 от Закона за статистиката.

Чл. 95. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба изискванията за експлоатационна годност на пристанищата, с изключение на военните, за квалификация на работната сила и за издаване на удостоверения за експлоатационна годност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Експлоатационната годност на пристанищата се удостоверява с удостоверение за експлоатационна годност, издавано от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от оправомощено от него длъжностно лице.

Чл. 96. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Информацията за изпълнението на изискванията за експлоатационна годност на пристанищата се предоставя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице със заповед преустановява временно експлоатацията на пристанище, когато:

1. пристанището в техническо или организационно отношение не отговаря на изискванията за безопасното приемане, обслужване и обработване на кораби, пътници, товари и поща, установени с наредбата по чл. 95, ал. 1;

2. на пристанището се извършват пристанищни дейности и услуги в нарушение на разпоредбата на чл. 92, ал. 8;

3. правото на достъп до пазара на пристанищни услуги на оператора или операторите по чл. 92, ал. 5, т. 6 е прекратено;

4. в продължение на 12 месеца на пристанището не се предоставят регистрираните пристанищни услуги и дейности;

5. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) срокът на валидност на удостоверението за експлоатационна годност на пристанището е изтекъл и в продължение на един месец собственикът на неговата територия и пристанищна инфраструктура не е предприел действия за издаване на ново удостоверение.

(3) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице със заповед ограничава временно експлоатацията на пристанище, когато:

1. пристанището в техническо или организационно отношение не отговаря на установените с наредбата по чл. 95, ал. 1 изисквания за безопасно осъществяване на определен вид регистрирани пристанищни услуги или дейности;

2. терминал от пристанището в техническо или организационно отношение не

отговаря на изискванията за безопасното приемане, обслужване и обработване на кораби, пътници, товари и поща, установени в наредбата по чл. 95, ал. 1;

3. на терминал от пристанището се извършват пристанищни дейности и услуги в нарушение на разпоредбата на чл. 92, ал. 8;

4. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) срокът на валидност на удостоверение за експлоатационна годност на терминал от пристанището е изтекъл и в продължение на един месец собственикът на неговата територия и пристанищна инфраструктура, не е предприел действия за издаване на ново удостоверение;

5. отделни пристанищни съоръжения в техническо отношение не отговарят на установените с наредбата по чл. 95, ал. 1 изисквания за експлоатационна годност на пристанището.

(4) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Заповедите по ал. 2 и 3 подлежат на предварително изпълнение.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., предишна ал. 3, изм., бр. 28 от 2013 г.) Заповедите по ал. 2 и 3 подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице със заповед отменя постановеното по реда на ал. 2 или 3 временно преустановяване или ограничаване експлоатацията на пристанище, когато отпаднат основанията за налагането му.

Чл. 97. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) Границите на територията на военните пристанища се съгласуват с министъра на отбраната.

Чл. 98. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) Координатите и навигационните карти на акваторията се обявяват публично.

Чл. 99. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Откритите пристанища, с изключение на военните, са общодостъпни и съобразно предназначението си осигуряват еднакви условия за всички кораби.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., в сила от 1.01.2007 г.) Пристанищните приемни съоръжения са общодостъпни и се използват от собствениците им по предназначение.

Чл. 100. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Във вътрешните морски води и във вътрешните водни пътища българските невоенни кораби издигат националното знаме на Република България. Националното знаме на Република България се издига и на корабите на Военноморския флот. Чуждестранните невоенни кораби освен знамето на своята страна издигат и националното знаме на Република България.

(2) Всички невоенни кораби трябва да имат написани трайно на борда си името или номера на кораба и на пристанището, в което са регистрирани, а военните - само името или номера.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Плаването и маневрирането във водите по ал. 1 се извършват при спазване разпоредбите на Международните правила за предотвратяване на сблъскванията на кораби по море и на правилата по чл. 78, ал. 3.

Чл. 101. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) В пристанищата, които обслужват кораби от международно плаване, се извършват гранични проверки, митнически, медико-санитарен, ветеринарномедицински и фитосанитарен контрол, както и контрол на транспортните средства в съответствие с действащото законодателство.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Организацията по осъществяването на проверките и контрола по ал. 1 се определя с наредба, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните

технологии и съобщенията съгласувано със съответните министри, осъществяващи проверките и контрола по ал. 1.

Чл. 102. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) Редът за посещение, маневриране, престой, включително и зимуване на корабите в пристанищата, за качване на кораба и за слизание на брега на екипажа или на други лица, както и за връзка на кораба с брега, се определя с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Раздел II

Пристанища за обществен транспорт

Чл. 103. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Пристанище за обществен транспорт е всяко пристанище, в което се извършват срещу заплащане пристанищни услуги и други съпътстващи дейности от/на кораби и сухоземни транспортни средства, което е достъпно без ограничение за всички кораби и товари.

(2) Пристанищата за обществен транспорт трябва да разполагат най-малко със следните природни, изкуствено създадени и организационни условия:

1. акватория;
2. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) безопасни рейдове, кейове или други съоръжения за приставане, които позволяват оставането на котва или швартоването на кораби, за да могат да извършват своите операции при необходимите условия за безопасност;
3. оперативна зона, предназначена за извършване на товарно-разтоварните услуги;
4. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) инфраструктура за достъп;
5. организация, която позволява ефективно обслужване на корабите и техните екипажи;
6. (изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., бр. 98 от 2008 г., бр. 104 от 2020 г.) план за приемане и обработване на отпадъци, подходящи пристанищни приемни съоръжения.

(3) Територията на пристанищата за обществен транспорт включва един или повече терминали и може да включва зони за извършване на дейности по чл. 116а, както и имоти за разширяване и развитие на пристанището.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Територията на пристанищата за обществен транспорт, които обслужват кораби от международно плаване, включва задължително и зона за извършване на проверките и контрола по чл. 101, ал. 1.

(5) Пристанищните терминали включват оперативна зона, която е съоръжена в съответствие с предназначението на терминала и технологията на обработка на съответния тип товари. Според технологията на обработка на съответния тип товари и предназначението на терминала той може да включва зона за съхраняване на товари и части от общата техническа инфраструктура на пристанището.

(6) Част от пристанище за обществен транспорт, която е технологично свързана с процеса за обработка и съхраняване на товари, може да е разположена на територия, която не се намира непосредствено на брега.

Чл. 103а. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм. и доп., бр. 28 от 2013 г., отм., бр. 104 от 2020 г.).

Чл. 103б. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 45 от 2005 г.)

(1) Достъпът до пристанищата за обществен транспорт с национално значение се

заплаща по цени, които се определят и обявяват от Национална компания "Пристанища".

(2) Цените за достъп до пристанищата за обществен транспорт с национално значение се заплащат от посещаващите ги кораби, включват канални, тонажни корабни, линейни кейови и светлинни цени и се използват за покриване на разходите за изграждане и поддържане на морски канали, външни защитни диги, докове, басейни, кейове, буйове, фарове, пристанищна инфраструктура, драгирането и увеличаването на максималната дълбочина на водата.

(3) Цените по ал. 2 се заплащат на Национална компания "Пристанища" и се разходват за осигуряване на условия за достъп до пристанищата за обществен транспорт с национално значение. Национална компания "Пристанища" превежда на Министерството на отбраната частта от светлинните цени, която е пропорционална на поддържаните от него огньове.

(4) В случаите, в които Национална компания "Пристанища" осигурява достъп до пристанищата за обществен транспорт с регионално значение и до пристанищата по чл. 107 - 109, на нея се заплащат цени за достъп, които включват канални, тонажни корабни и светлинни цени, като линейните кейови такси се заплащат на собствениците на съответните пристанища.

(5) За правото на ползване на акваторията собствениците на пристанища за обществен транспорт с регионално значение и на пристанищата по чл. 107 - 109 заплащат такса в размер, определен от Министерския съвет.

(6) Цените за услугите, които се предоставят в пристанищата за обществен транспорт, се събират от лицата, извършващи услугите.

Чл. 103в. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г., доп., бр. 54 от 2007 г., изм., бр. 98 от 2008 г., изм. и доп., бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 26 от 2016 г., в сила от 1.04.2016 г., бр. 104 от 2020 г.)
(1) За посещаващите пристанище за обществен транспорт кораби, с изключение на военните, и за опериращите в такова пристанище кораби се заплащат пристанищни такси за:

1. ползване на пристанищната инфраструктура;
2. приемане и обработване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност.

(2) Таксите по ал. 1 се определят по размер и се събират от:

1. Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" – за пристанищата за обществен транспорт по чл. 106а и за пристанищата за обществен транспорт – държавна собственост;

2. собствениците на територията и пристанищната инфраструктура на пристанища за обществен транспорт, извън тези по т. 1.

(3) Пристанищните такси по ал. 1 се дължат:

1. преди отплаването – за корабите, посетили пристанищата за обществен транспорт;
2. периодично – за корабите, които оперират в пристанищата за обществен транспорт.

(4) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" превежда на Министерството на отбраната част от таксите по ал. 1, т. 1, която съответства на поддържаните от него средства за навигационно осигуряване.

(5) Пристанищните такси се публикуват на интернет страницата на лицата по ал. 2 и на подходящо място в пристанището.

Чл. 103г. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 98 от 2008 г., бр. 104 от 2020 г.)

(1) При определяне на структурата и размера на таксите по чл. 103в, ал. 1, т. 1 се спазват

следните принципи:

1. прозрачност;
2. обективност;
3. недискриминация;
4. съответствие с правилата на конкуренцията;
5. съобразяване с търговската стратегия и инвестиционните планове, прилагани в съответното пристанище.

(2) В съответствие с прилаганата в пристанището икономическа стратегия и политика за пространствено планиране може да бъдат определяни различни размери на таксите по чл. 103в, ал. 1, т. 1 за различните типове кораби, които посещават пристанището, както и с цел да се насърчи по-ефективното използване на пристанищната инфраструктура, превозите на къси разстояния, опазването на морската и речната околна среда, енергийната ефективност или ефективността по отношение на въглеродните емисии от водния транспорт.

(3) Таксите по чл. 103в, ал. 1, т. 1 се разходват за обезпечаване на достъпа до съответното пристанище, включително за покриване на разходите за изграждане и поддържане на инфраструктурата за достъп и другата обща техническа инфраструктура на пристанището, както и за поддържане на проектните дълбочини в акваторията на пристанището.

Чл. 103д. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2008 г., изм., бр. 28 от 2018 г., бр. 104 от 2020 г.) (1) При определяне размера на таксите по чл. 103в, ал. 1, т. 2 се спазват следните принципи:

1. размерът на таксите да не насърчава изхвърлянето на отпадъци в морето, съответно в река Дунав;

2. събираните такси да са съобразени с вида и големината на корабите и да покриват не по-малко от 30 на сто от разходите за осигуряване на пристанищни приемни съоръжения и за приемане и обработване на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност;

3. частта от разходите, която не е покрита от таксите, ако има такава, да се заплаща на базата на действително предадените отпадъци по вид и количество;

4. размерът на таксите може да бъде намален, ако управлението, проектирането, оборудването и експлоатацията на кораба от екологична гледна точка са такива, че може да се докаже, че той отделя намалени количества отпадъци от експлоатация;

5. точки 2, 3 и 4 не се прилагат при определяне размера на таксите, дължими за риболовните кораби и яхтите.

(2) Таксите по чл. 103в, ал. 1, т. 2 се заплащат за всички кораби, които посещават или оперират в съответното пристанище, независимо дали е ползвано пристанищно приемно съоръжение.

(3) Може да бъде освободен от заплащане на таксата по чл. 103в, ал. 1, т. 2 корабоприитежателят на кораб, който по реда на наредбата по чл. 371 от Кодекса на търговското корабоплаване е освободен от задължение за предаване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност, защото са изпълнени едновременно следните условия:

1. корабът оперира по установена корабна линия;
2. корабоприитежателят има сключен договор с пристанищен оператор за предаване на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност, в някое от пристанищата по линията и заплаща такси в това пристанище или на оператора за услугата.

(4) Освобождаването по ал. 3 се извършва от лицето, което събира таксите по чл. 103в, ал. 1, т. 2 в съответното пристанище. В началото на всяко тримесечие лицата по предходното изречение предоставят на Изпълнителна агенция "Морска администрация" информация за случаите на освобождаване през предходния тримесечен период.

(5) Таксите по чл. 103в, ал. 1, т. 2 се разходват за дейността по приемане и обработване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност.

Чл. 103е. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) (1) Цените за пристанищните услуги по чл. 116, ал. 2, предоставяни в пристанище за обществен транспорт, се определят по размер, обявяват се публично и се събират от пристанищните оператори, които извършват услугите.

(2) Когато пристанищният оператор е и лице по чл. 103в, ал. 2, т. 2, както и в случаите на чл. 115м, ал. 2, цените по ал. 1 може да бъдат включени в пристанищните такси за ползване на пристанищната инфраструктура. В тези случаи на ползвателите на пристанището се предоставя информация каква част от общата сума съставляват цените по ал. 1 и каква – пристанищните такси за ползване на пристанищната инфраструктура.

(3) Пристанищният оператор, който извършва пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 или 3, може да включи в цената на услугата и сума, пропорционална на времето, през което корабът престоява на хидротехническо съоръжение за връзка между кораба и брега. На ползвателите на пристанищни услуги се предоставя информация каква част от цената на услугата съставлява тази сума.

(4) Цените на пристанищните услуги по ал. 1 се публикуват на интернет страницата на пристанищния оператор, а когато такава страница няма – на интернет страницата на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура", съответно на собственика на територията и пристанищната инфраструктура на пристанището или терминала. Информация за цените на пристанищните услуги се предоставя на ползвателите на пристанището и чрез поставянето ѝ на подходящо достъпно за тях място в пристанището.

Чл. 104. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) (Отм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Министърът на отбраната и министърът на вътрешните работи определят с наредби организацията на работа съответно във военните и граничнополицейските пристанища.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г.) Изпълнителна агенция "Морска администрация" и пристанищните оператори правят предложения и участват в дейността по въвеждане на международните и европейските стандарти за управление на безопасността и качеството, за опазване на околната среда и за изискванията към персонала в пристанищата като български стандарти при условията и по реда на Закона за националната стандартизация.

Чл. 105. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., доп., бр. 28 от 2018 г.) Извършването на претоварни дейности във водата на разстояние от брега се допуска само на рейдове, съответно на котвени стоянки, на пристанище за обществен транспорт след съгласуване с капитана на съответното пристанище.

Чл. 106. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Територията и пристанищната инфраструктура на пристанищата за обществен транспорт, с изключение на инфраструктурата за достъп, може да бъде собственост на държавата, на общините, на физически и юридически лица.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Територията и пристанищната инфраструктура на пристанища за обществен транспорт или на терминали от такива пристанища, включително зоните, които по своето предназначение отговарят на характеристиките на пристанищата по чл. 107 – 109, собственост на държавата, са публична държавна собственост.

(3) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2007 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) Територията и пристанищната инфраструктура на пристанища за обществен транспорт или на терминали от такива пристанища, собственост на общините, са публична общинска собственост.

(4) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Инфраструктурата за достъп до пристанищата за обществен транспорт е публична държавна собственост. Когато достъпът по суша до

пристанище за обществен транспорт се осъществява по съществуващата улична мрежа, автомобилният подход на пристанището е публична общинска собственост.

(5) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Публична държавна собственост е и общата техническа инфраструктура на пристанище за обществен транспорт, в което поне един терминал е собственост на държавата. Обща е инфраструктурата, която обслужва повече от един терминал.

Раздел IIa **(Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.)**

Специални правила за пристанищата за обществен транспорт, по отношение на които се прилага Регламент (ЕС) 2017/352 на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2017 г. за създаване на рамка за предоставянето на пристанищни услуги и общите правила за финансовата прозрачност на пристанищата

Чл. 106а. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Разпоредбите на този раздел се прилагат за морските пристанища Бургас и Варна по т. 2 на приложение II от Регламент (ЕС) № 1315/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно насоките на Съюза за развитието на трансевропейската транспортна мрежа и за отмяна на Решение № 661/2010/ЕС (ОВ, L 348/1 от 20 декември 2013 г.).

Чл. 106б. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) (1) Управителен орган на пристанището по смисъла на чл. 2, т. 5 от Регламент (ЕС) 2017/352 на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2017 г. за създаване на рамка за предоставянето на пристанищни услуги и общите правила за финансовата прозрачност на пристанищата (ОВ, L 57/1 от 3 март 2017 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2017/352", за пристанищата по чл. 106а е Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура".

(2) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" провежда обществени обсъждания с ползвателите на пристанището и с другите заинтересувани страни по съществените въпроси от своята компетентност в съответствие с чл. 15, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2017/352.

(3) Процедурата по ал. 2 започва с публикуване на съобщение на интернет страницата на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура", в което се посочват:

1. въпросът, който е поставен за обсъждане;
2. позицията или проектът на решение по поставения за обсъждане въпрос;
3. срокът за представяне на писмени становища, който не може да бъде по-кратък от един месец.

(4) След проучване на всички становища и предоставената информация по чл. 15, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/352 Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" публикува на интернет страницата си резултатите от проведеното обсъждане, приетото решение и мотивите.

Чл. 106в. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) (1) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" е компетентен орган по смисъла на чл. 2, т. 3 и чл. 12, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/352 и има следните правомощия по:

1. член 5, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/352 – да предостави или да откаже да предостави право на достъп до пазара на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 1;

2. член 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/352 – да ограничи броя на пристанищните оператори, които извършват определена пристанищна услуга в пристанище по чл. 106а;

3. член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/352 – да вземе решение за налагане на задължение за извършване на обществена услуга по отношение на една или повече пристанищни услуги в пристанище по чл. 106а;

4. член 9, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/352 – относно осъществяването на контрол за изпълнение на изискванията за безопасни и здравословни условия на труд и безопасно осъществяване на пристанищните дейности и услуги;

5. член 14 от Регламент (ЕС) 2017/352 – относно осъществяването на контрол за изпълнение на задължението за обучение на персонала.

(2) (В сила от 1.01.2021 – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Дейността на Изпълнителна агенция "Морска администрация" по ал. 1 се финансира с част от събраните в пристанищата по чл. 106а пристанищни такси по чл. 103в, ал. 1, т. 1. Размерът на частта от пристанищните такси, която Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" предоставя на Изпълнителна агенция "Морска администрация", се определя ежегодно от Министерския съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 106г. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) На пристанищните оператори, предоставящи в пристанище по чл. 106а някоя от морско-техническите пристанищни услуги по чл. 1, параграф 2, букви "а", "в", "д" и "ж" от Регламент (ЕС) 2017/352, не могат да се налагат други изисквания за предоставяне на достъп до пазара на пристанищна услуга, освен определените в чл. 117б, ал. 1 и 2.

Чл. 106д. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) (1) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" по предложение на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" приема решение за ограничаване броя на пристанищните оператори, извършващи морско-техническа пристанищна услуга по чл. 1, параграф 2, букви "а", "в", "д" и "ж" от Регламент (ЕС) 2017/352 в пристанище по чл. 106а, когато е налице някое от основанията по чл. 6, параграф 1 от същия регламент.

(2) В производствата по ал. 1 се прилагат изискванията на чл. 6, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/352.

(3) Изпълнителна агенция "Морска администрация" публикува на интернет страницата си постъпилите предложения за налагане на ограничение по ал. 1 заедно с мотивите.

(4) Когато е прието решение по ал. 1, Изпълнителна агенция "Морска администрация" провежда процедура на подбор в съответствие с чл. 6, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/352 при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 117, ал. 5.

Чл. 106е. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) (1) Налагането на задължение за извършване на обществена услуга по отношение на една или повече от морско-техническите пристанищни услуги по чл. 1, параграф 2, букви "а", "в", "д" и "ж" от Регламент (ЕС) 2017/352, предоставяни в пристанище по чл. 106а, се мотивира от Изпълнителна агенция "Морска администрация" в съответствие с чл. 7, параграфи 1 и 2 от същия регламент.

(2) Въз основа на решението на Изпълнителна агенция "Морска администрация" по ал. 1, както и в случаите по чл. 7, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/352 Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" сключва договор с пристанищен оператор за предоставяне на услугата.

Чл. 106ж. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Контролът по чл. 11, параграф 5 от Регламент

(ЕС) 2017/352 се осъществява от Агенцията за държавна финансова инспекция при условията и по реда на Закона за държавната финансова инспекция.

Чл. 106з. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) (1) Оспорването на решения за определяне на структурата и размера на цените на пристанищните услуги по чл. 12, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/352 се осъществява пред изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(2) В производствата по разглеждане на жалби по ал. 1 се прилагат съответно разпоредбите на глава шеста "Оспорване на административните актове по административен ред" от Административнопроцесуалния кодекс, като:

1. жалбите се подават до органа по ал. 1 с копие до пристанищния оператор, чието решение се оспорва;

2. подадената жалба не спира изпълнението на оспореното решение;

3. срокът, в който се представя изисканата от органа по ал. 1 информация по чл. 12, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/352, е 14-дневен, считано от датата на получаване на уведомлението;

4. срокът, в който органът по ал. 1 постановява решението си по жалбата, е едномесечен, считано от датата на постъпването ѝ;

5. заверено копие на решението на органа по ал. 1 се изпраща на жалбоподателя и на лицето, чието решение е оспорено, и се публикува на интернет страницата на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(3) Решението на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да бъде оспорено по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред административния съд по седалището на административния орган.

Чл. 106и. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) (1) Решенията на управителния съвет на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" по Регламент (ЕС) 2017/352 подлежат на оспорване от заинтересовани лица по реда за обжалване на индивидуални административни актове по Административнопроцесуалния кодекс пред административния съд в района на териториалната структура на предприятието по чл. 115д, ал. 1, т. 1 или 2.

(2) Актовете, които издава изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" по Регламент (ЕС) 2017/352, включително тези по чл. 106д, ал. 1 и 4 и по чл. 106е, ал. 1, подлежат на оспорване от заинтересованите лица пред административния съд по седалището му.

(3) Подадената жалба по ал. 1 и 2 не спира изпълнението на оспорения акт.

Чл. 106к. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) При поискване информацията по чл. 13, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2017/352 се предоставя на Европейската комисия от съответния компетентен съд по чл. 106и, ал. 1.

Раздел III

Други пристанища и специализирани пристанищни обекти

**(Загл. ново - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм., бр. 71 от 2008 г.,
бр. 28 от 2013 г.)**

Чл. 107. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., бр. 28 от 2013 г.) Рибарско е всяко пристанище, предназначено за домуване или приставане на риболовни кораби с цел разтоварване на

прясна риба, което не извършва обработка на други товари и поща и обслужване на пътници по смисъла на чл. 116.

Чл. 108. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм. и доп., бр. 28 от 2013 г.) Яхтено е всяко пристанище, предназначено за домуване или приставане на яхти и други плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение. Обслужването на яхти и други плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение не е пътническа услуга по смисъла на чл. 116, ал. 2, т. 3.

Чл. 109. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) Със специално предназначение е всяко пристанище, което е технологично свързано с производствения процес на корабостроителните и кораборемонтните предприятия, както и на специализираните крайбрежни предприятия за хидротехническо и хидроложко проучване, строителство, буксировка и спасяване, и за опазване на околната среда, и не извършва обработка на товари, пътници и поща.

Чл. 109а. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г., в сила от 1.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2008 г., бр. 104 от 2020 г.) За корабите, които имат престой или оперират в пристанищата по чл. 107 – 109, с изключение на военните кораби, се заплащат таксите по чл. 103в, ал. 1. Таксите за приемане и обработване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност, се заплащат независимо дали е ползвано пристанищно приемно съоръжение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2008 г., бр. 104 от 2020 г.) Таксите по ал. 1 се определят по размер и се събират от собственика на територията и пристанищната инфраструктура на пристанището.

(3) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Когато за достъп по море до пристанище по чл. 107 – 109 се използва инфраструктура за достъп до пристанище по чл. 106а, пристанищните такси за ползване на пристанищната инфраструктура се определят по размер и се събират от Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура".

(4) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г., предишна ал. 3, изм., бр. 104 от 2020 г.) При определяне размера на таксите се спазват принципите, определени в чл. 103г, ал. 1 и 2 или чл. 103д, ал. 1.

(5) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Таксите по ал. 1 и 3 се заплащат преди отплаването на кораба от пристанището или периодично – за опериращите и домуващите в съответното пристанище кораби.

(6) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Относно публичното обявяване и разходването на пристанищните такси се прилагат съответно чл. 103в, ал. 5, чл. 103г, ал. 3 и чл. 103д, ал. 5.

Чл. 109б. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) По отношение на определянето на размера, обявяването и заплащането на цените за дейностите и услугите, които се извършват в пристанищата по чл. 107 – 109, се прилага съответно чл. 103е.

Чл. 109в. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) За разположените в пристанищната акватория плаващи хидротехнически съоръжения за връзка между кораба и брега или за защита от ветрово или вълново въздействие собствениците на територията и пристанищната инфраструктура на пристанища по чл. 107 – 109 заплащат ежегодно акваториална такса в размер, определен от Министерския съвет. Таксата се събира от Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(Раздел III. Други пристанища)

(Загл. отм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.)

Чл. 110. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) На пристанищата по чл. 107 - 109 се извършва част или цялото необходимо обслужване за приставане, престой, снабдяване, ремонт и поддържане на кораби.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., бр. 98 от 2008 г.) Пристанищата по чл. 107 - 109 трябва да разполагат с план за приемане и обработване на отпадъци и с подходящи пристанищни приемни съоръжения.

Чл. 111. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) Военно, включително граничнополицейско, е всяко пристанище, кей, морско или речно съоръжение, предназначено за домуване или приставане на военни кораби или на кораби на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 111а. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2008 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) Специализирани пристанищни обекти за обслужване на риболовните дейности са пристаните за разтоварване на улови от прясна риба или други водни организми и лодкостоянките.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Пристан за разтоварване на уловите от прясна риба или други водни организми е стационарно или плаващо съоръжение, или комплекс от такива съоръжения на брега и/или в акваторията на Черно море или р. Дунав, позволяващ безопасното приставане и швартоване на риболовни кораби и служещ единствено за разтоварване на уловите, разпределянето им по видове и за осъществяване на първа продажба.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., бр. 104 от 2020 г.) Лодкостоянка е стационарно или плаващо съоръжение или комплекс от такива съоръжения на брега и/или в акваторията на Черно море, река Дунав или в устията на вливащите се в тях реки, използвани за корабоплаване, което позволява застанането на котва или приставането, престояването, изтеглянето на брега и обслужването, в т.ч. разтоварване на уловите, зареждане с гориво, вода или хранителни продукти, извършване на дребни ремонти, на малки риболовни кораби с дължина до 12 метра за дребномащабен крайбрежен риболов.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.).

Чл. 111б. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) (1) Специализирани пристанищни обекти са и:

1. пристаните за кораби за сезонен превоз на пътници;
2. пристаните за добиващи кораби, за специални кораби по смисъла на чл. 5 от Кодекса на търговското корабоплаване и за кораби, предназначени за спомагателни дейности;
3. зимовниците.

(2) Пристан за кораби за сезонен превоз на пътници е стационарно или плаващо съоръжение или комплекс от такива съоръжения на брега и/или в акваторията на Черно море или р. Дунав, позволяващ безопасното приставане и швартоване на кораби за сезонен превоз на пътници и служещ единствено за качване или слизане на пътниците.

(3) Пристан по ал. 1, т. 2 е стационарно или плаващо съоръжение или комплекс от такива съоръжения на брега и/или в акваторията на Черно море или р. Дунав, позволяващ безопасното приставане, швартоване и краткотрайно престояване на добиващи кораби, специални кораби по смисъла на чл. 5 от Кодекса на търговското корабоплаване и кораби, предназначени за спомагателни дейности.

(4) Зимовник е част от акваторията на р. Дунав, където по естествен начин или в резултат на човешка дейност са създадени условия за временен престой на кораби и други плаващи съоръжения с цел предпазването им от въздействието на стихийни природни явления.

Чл. 111в. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредбата по чл. 95, ал. 1 изискванията за експлоатационна годност на обектите по чл. 111а и 111б, с изключение на създадените по естествен начин зимовници.

(2) Удостоверенията за експлоатационна годност на обектите по ал. 1 се издават от

министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от оправомощено от него длъжностно лице.

(3) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице със заповед преустановява временно експлоатацията на специализиран пристанищен обект по ал. 1, когато:

1. обектът в техническо отношение не отговаря на установените с наредбата по чл. 95, ал. 1 изисквания за безопасно приставане и швартоване на кораби и за използването му по предназначение;

2. съоръжението се използва по начин, който не съответства на предназначението му;

3. срокът на валидност на удостоверение за експлоатационна годност на съоръжението е изтекъл и в продължение на един месец собственикът му не е предприел действия за издаване на ново удостоверение.

(4) Заповедта по ал. 3 подлежи на предварително изпълнение.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощеното от него длъжностно лице със заповед отменя постановеното по реда на ал. 3 временно преустановяване на експлоатацията на специализиран пристанищен обект по ал. 1, когато отпаднат основанията за налагането му.

Чл. 112. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) Територията и инфраструктурата на пристанищата по чл. 107 – 109, с изключение на инфраструктурата за достъп по море или по вътрешни водни пътища, може да бъдат собственост на държавата, на общините, на физически и юридически лица. Инфраструктурата за достъп по море, съответно по вътрешни водни пътища, е публична държавна собственост.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., бр. 104 от 2020 г.) Специализираните пристанищни обекти може да бъдат собственост на държавата, на общините, на физически и юридически лица.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., доп., бр. 28 от 2018 г., бр. 104 от 2020 г.) Собствениците на територията и пристанищната инфраструктура на пристанища по ал. 1 и собствениците на специализирани пристанищни обекти са длъжни да заявят пред Изпълнителна агенция "Морска администрация" правата си върху притежаваните от тях обекти за вписване в регистъра по чл. 92, ал. 4.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., бр. 28 от 2013 г.) В регистъра по чл. 92, ал. 4 се вписват следните данни за изградените специализирани пристанищни обекти:

1. вид и местоположение;

2. собственик;

3. номер и дата на издаване на удостоверение за експлоатационна годност;

4. дължина на кейовия фронт;

5. актът, с който се постановява временно преустановяване на експлоатацията на обекта;

6. промените в обстоятелствата по т. 1 - 5;

7. датата на заличаване на вписването и основанията за това.

(5) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) За производството по вписване на специализирани пристанищни обекти се прилагат съответно разпоредбите на чл. 92, ал. 6.

(6) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., предишна ал. 5, бр. 104 от 2020 г.) Не се допуска извършването на дейности и услуги извън посочените в регистрацията на пристанището или на специализирания пристанищен обект.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) За корабите и другите плавателни съдове,

използвани от органите на Министерството на вътрешните работи, се прилага режимът, предвиден за военните кораби.

Раздел IV **(Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г.)**

Изграждане на нови пристанища и специализирани пристанищни обекти, разширение, реконструкция и рехабилитация на пристанища и специализирани

пристанищни обекти **(Загл. доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.)**

Чл. 112а. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 28 от 2018 г., изм. и доп., бр. 104 от 2020 г.) Изграждането и разширяването на пристанище за обществен транспорт се извършва въз основа на генерален план, изработен в съответствие с одобрената от Министерския съвет Интегрирана транспортна стратегия за периода до 2030 г., Морския пространствен план на Република България, концепциите и схемите за пространствено развитие и устройствените планове от по-горна степен.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Генералният план на пристанище за обществен транспорт се основава на предварително (прединвестиционно) проучване за развитието на пристанището и:

1. (изм. и доп. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) определя развитието на съществуващите и необходимостта от резервиране на нови територии, предназначени за извършване на пристанищни дейности и услуги, функционално ги зонира съобразно технологичното и организационното обособяване на необходимата територия на пристанището и планира режима на тяхното устройство и параметрите на застрояването им;

2. (изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) определя терените за терминали и зоните за извършване на дейности по чл. 116а;

3. (изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г., бр. 104 от 2020 г.) отразява съществуващото положение, определя инфраструктурата за достъп по суша и другата обща техническа инфраструктура на пристанището и обосновава развитието на комуникационно-транспортната мрежа (железопътни линии и пътища) и на другите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура на територията на пристанището, както и на останалите елементи на пристанищната инфраструктура;

4. (нова – ДВ, бр. 28 от 2018 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) предлага мотивирани решения за параметрите (граници и проектни дълбочини) и за навигационното осигуряване на пристанищната акватория и на всяка от зоните в нея.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 28 от 2018 г.) Разрешение за изработване на проект на генерален план се дава от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството по искане на заинтересувано лице.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Проектът на генерален план на пристанище за обществен транспорт се приема от междуведомствен експертен съвет, назначен от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на

регионалното развитие и благоустройството, в който се включват упълномощени представители на общините и областите по местоположение на пристанището за обществен транспорт, както и на Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Министерството на околната среда и водите, Министерството на здравеопазването и Агенция "Митници". В зависимост от спецификата на съответното пристанище в съвета могат да се включват представители и на други заинтересувани ведомства и организации.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 28 от 2018 г.) Приетият по реда на ал. 4 проект на генерален план се одобрява от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(6) (Доп. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., изм., бр. 98 от 2008 г., бр. 28 от 2013 г., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министърът на регионалното развитие и благоустройството издават наредба за обхвата и съдържанието на генералните планове на пристанищата за обществен транспорт, както и за тяхното изработване, одобряване и изменение.

(7) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., доп., бр. 28 от 2018 г.) Одобреният по реда на ал. 5 генерален план е специализиран подробен устройствен план по смисъла на Закона за устройство на територията - план за регулация и застрояване за пристанищната територия и парцеларен план за пристанищната акватория.

(8) (Отм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.).

(9) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., доп., бр. 28 от 2018 г.) Визата за проектиране на цялото пристанище или на отделни обекти и подобекти в него се издава по реда на Закона за устройство на територията и представлява извадка от одобрения генерален план на пристанището.

Чл. 112а1. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) Заявлението за разрешение за изработване на проект на генерален план на пристанище за обществен транспорт, придружено от задание за проектиране, се подава пред Изпълнителна агенция "Морска администрация" от:

1. (Доп. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" – за пристанищата по чл. 106а и за пристанищата за обществен транспорт – държавна собственост;

2. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) концесионер в пристанище за обществен транспорт;

3. (изм. и доп. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) собственик на територията и пристанищната инфраструктура на пристанище за обществен транспорт или на терминал от такова пристанище;

4. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, което има инвестиционна инициатива за изграждане на пристанище за обществен транспорт или на терминал от съществуващо пристанище.

(2) В 14-дневен срок от постъпването на заявлението по ал. 1 изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" представя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на министъра на регионалното развитие и благоустройството мотивирано становище за съответствието на инвестиционната

инициатива с документите по чл. 112а, ал. 1.

(3) Със заповедта по чл. 112а, ал. 3 се определят обхватът, целите и задачите на проекта и се одобрява заданието за неговото изработване. Заповедта се публикува на интернет страницата на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и не подлежи на оспорване.

(4) Отказът да се даде разрешение за изработване на проект на генерален план се дава с мотивирана заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството и може да се оспори по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването му на заявителя.

(5) (Нова - ДВ, бр. 104 от 2020 г.) В 7-дневен срок след издаването на заповедта по ал. 3 Изпълнителна агенция "Морска администрация" изпраща служебно одобреното задание за изработване на проект на генерален план на Министерството на околната среда и водите за определяне на приложимите процедури по реда на глава шеста от Закона за опазване на околната среда и чл. 31 от Закона за биологичното разнообразие и на Министерството на културата за съгласуване по реда на Закона за културното наследство.

Чл. 112б. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм., бр. 104 от 2005 г., изм. и доп., бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 28 от 2018 г.) (1) Проектът на генерален план на пристанище за обществен транспорт се внася за разглеждане, приемане и одобряване в Изпълнителна агенция "Морска администрация" със заявление, към което се прилагат:

1. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) документи, удостоверяващи изпълнението на приложимите процедури по Закона за опазване на околната среда и Закона за биологичното разнообразие;

2. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) протоколите от проведените обществени обсъждания с ползвателите на пристанището и другите заинтересувани лица – когато проектът на генерален план е за пристанище по чл. 106а или за терминал от такова пристанище;

3. (отм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.).

(2) Когато инвестиционната инициатива е за изграждане на ново пристанище за обществен транспорт или за разширение на съществуващо пристанище, в т. ч. чрез изграждане на нов терминал, освен документите по ал. 1 към заявлението се прилагат и следните документи:

1. за индивидуализация на засегнатата от инвестиционната инициатива територия;

2. резюме на резултатите от прединвестиционно проучване относно наличието на подходящи географски, хидроложки, хидрогеоложки и други условия; възможностите за свързване с пътната мрежа и с железопътната инфраструктура, трафика на съответния тип или типове товари, съответно пътници;

3. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) технологична и финансова обосновка на

инвестиционната инициатива, в т. ч. обосновка на необходимостта и размера на инвестициите за отчуждаване на поземлени имоти, както и за изграждане на инфраструктура за достъп по суша, на акватория или отделни нейни зони, на елементи на другата обща техническа инфраструктура на пристанището, а в случаите, когато на пристанището ще се обслужват кораби от международно плаване – и на зона по чл. 101, ал. 1.

(3) При непълноти на представените документи по ал. 1 и 2 изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" в срок до 14 дни от подаване на заявлението писмено уведомява лицето и дава срок за отстраняването им. Ако заявителят не отстрани непълнотите в определения срок, производството се прекратява със заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството по предложение на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация". Заповедта може да се оспори по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването ѝ на заявителя.

(4) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" представя пред министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и пред министъра на регионалното развитие и благоустройството мотивирано становище по проекта на генерален план, придружено от цялата административна преписка, в срок до два месеца от постъпването на заявлението по ал. 1, съответно от отстраняване на недостатъците по ал. 3.

(5) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) В срока по ал. 4 Изпълнителна агенция "Морска администрация" изпраща служебно за съгласуване електронно копие от проекта на генерален план на Междуведомствения съвет по въпросите на граничния контрол, на експлоатационните дружества, към чиито мрежи и съоръжения е налице или се предвижда присъединяване, а когато в териториалния обхват на плана са включени защитени територии за опазване на културното наследство – и на министъра на културата. Ако в едномесечен срок от датата, на която е получено копие от проекта, някой от адресатите не изпрати становище по проекта на генерален план, се счита, че го съгласува без бележки.

(6) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министърът на регионалното развитие и благоустройството в случаите по ал. 4 свикват междуведомствен експертен съвет по чл. 112а, ал. 4 за разглеждане и приемане на проекта на генерален план.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Когато междуведомственият експертен съвет по чл. 112а, ал. 4 вземе решение, с което отказва да приеме проекта на генерален план, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министърът на регионалното развитие и благоустройството отказват да одобрят проекта.

(8) (Предишна ал. 7 – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Заповедта на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството, с която се одобрява проекта на генерален план или се отказва одобряването му, се обнародва в "Държавен вестник" и може да се оспори по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Чл. 112в. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., отм., бр. 28 от 2013 г.).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., бр. 28 от 2013 г., бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018

г., бр. 28 от 2018 г.) Влязъл в сила генерален план на пристанище за обществен транспорт може да се изменя, когато:

1. настъпят промени в общественно-икономическите или устройствените условия, при които е бил изработен и одобрен планът;

2. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) възникне инвестиционна инициатива, която засяга предвидена за бъдещо развитие на пристанището територия или е свързана с промяна на параметрите на пристанищната територия или акватория, в т. ч. изграждане на нов терминал или на нова зона за съхранение на товари, за извършване на дейности по чл. 116а или на проверките и контрола по чл. 101, ал. 1, или на зона, която отговаря по своето предназначение на характеристиките на пристанище по чл. 107 – 109;

3. се констатира явна фактическа грешка, която има значение за предвижданията на плана;

4. (изм. и доп. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) в резултат на изменение на кадастрален план, одобряване или изменение на кадастрална карта имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с границите на пристанищната територия, определени с действащия генерален план.

(3) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 28 от 2018 г.) Проектите за изменение на генерален план на пристанище за обществен транспорт се изработват, разглеждат, приемат и одобряват при условията и по реда на чл. 112а, 112а1 и 112б.

(4) (Предишна ал. 3, изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., отм., бр. 104 от 2020 г.).

Чл. 112г. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм., бр. 104 от 2005 г., изм. и доп., бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., изм. и доп., бр. 13 от 2017 г., изм., бр. 28 от 2018 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Инвестиционното проектиране за изграждане на ново, за разширение на съществуващо или за изграждане на отделни обекти и подобекти в пристанище за обществен транспорт – държавна собственост се възлага от Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" или от концесионер – в случаите, когато съгласно договора за концесия строителството се извършва със средства на концесионера.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Инвестиционното проектиране за изграждане на ново, за разширение на съществуващо или за изграждане на отделни обекти и подобекти в пристанище за обществен транспорт се възлага от заявителя на инвестиционната инициатива или друго лице, отговарящо на изискванията на чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията.

(3) Инвестиционните проекти се съгласуват от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията преди внасянето им за одобряване.

(4) Инвестиционните проекти се одобряват и разрешение за строеж се издава от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощено от него длъжностно лице.

(5) (Отм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.).

Чл. 112г1. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Решение за реконструкция или рехабилитация на цяло или на част от съществуващо пристанище за обществен транспорт – държавна собственост, с изключение на случаите, когато за пристанището е възложена концесия, се приема от управителния съвет на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура".

(2) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Инвестиционното проектиране за реконструкция или рехабилитация на цяло или на част от съществуващо пристанище за обществен транспорт – държавна собственост, се възлага от Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" или от концесионер – в случаите, когато съгласно договора за концесия реконструкцията и рехабилитацията се извършват със средства на концесионера.

(3) За съгласуването и одобряването на инвестиционните проекти и издаването на разрешения за строеж се прилагат разпоредбите на чл. 112г, ал. 3 и 4.

Чл. 112д. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., доп., бр. 71 от 2008 г., изм., бр. 28 от 2013 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2018 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) Изграждането на нови и разширението на съществуващи пристанища по чл. 107 - 109 и на специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 се извършва въз основа на специализиран подробен устройствен план, който се съобразява с предвижданията на Морския пространствен план на Република България и на съответните концепции и схеми за пространствено развитие и устройствените планове от по-горна степен.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Специализираният подробен устройствен план за изграждане на ново или за разширение на съществуващо пристанище по чл. 107 - 109 се изработва и одобрява като план за регулация и застрояване за пристанищната територия, придружен от комуникационно-транспортна схема, и парцеларен план за пристанищната акватория. С парцеларния план се определят разположението на хидротехническите пристанищни съоръжения – стационарни и/или плаващи, границите на пристанищната акватория и на отделните зони в нея и навигационното осигуряване на пристанищната акватория в съответствие с правилата на Комбинираната система от морски плаващи знаци – система А, въведена с Указ № 1212 за въвеждане в териториалните води на Народна Република България "Комбинирана система от морски плаващи знаци – система А" (ДВ, бр. 34 от 1983 г.). За определяне широчината на оперативната акватория, дължината на диаметъра на обръщателния кръг в зоната за маневриране (когато изграждането на такъв е необходимо) и общата граница на оперативните акватории на две съседни пристанища с обща сухоземна граница се прилага наредбата по чл. 112а, ал. 6.

(3) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Специализираният подробен устройствен план за изграждане на нов или за разширение на съществуващ специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 се изработва и одобрява като парцеларен план за акваторията, придружен от специализирана схема. С парцеларния план се определят разположението на специализирания пристанищен обект и навигационното осигуряване на акваторията в съответствие с правилата по ал. 2. Специализираната схема се изработва на основата на действащите за прилежащата територия подробен устройствен план, кадастралната карта и/или специализирана карта и на нея се нанасят: разположението на специализирания пристанищен обект спрямо брега; начинът, по който се осъществява връзката между специализирания пристанищен обект и брега; достъпът до специализирания пристанищен обект откъм сушата.

(4) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Когато инвестиционната инициатива по ал. 3 включва и изграждане на съоръжения на сушата, специализираният подробен устройствен план се изработва и одобрява като парцеларен план за акваторията и план за застрояване за прилежащата територия.

(5) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 28 от 2018 г., предишна ал. 4, изм., бр. 104 от 2020 г.) Разрешение за изработване на проект на специализиран подробен устройствен план по ал. 2 - 4 се дава от министъра на регионалното развитие и благоустройството или оправомощено от него длъжностно лице по искане на физическо или юридическо лице, което има инвестиционна инициатива за изграждане или разширение на обект по ал. 1. Към искането се прилага задание за проектиране. С разрешението се определят обхватът, целите и задачите на проекта и се одобрява заданието за изработване на плана. Заповедта, с която се дава разрешение, не може да се оспорва. Отказът да се даде разрешение се мотивира и може да се оспори по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването му на заявителя.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., бр. 28 от 2018 г., предишна ал. 5, изм., бр. 104 от 2020 г.) Проектът на специализиран подробен устройствен план по ал. 2 - 4 се съгласува с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, а за пристанищата по чл. 107 и за обектите по чл. 111а, ал. 1 – и с министъра на земеделието, храните и горите, преди внасянето му за приемане и одобряване. Проектът се разглежда и приема от Националния експертен съвет по устройство на територията и регионална политика и се одобрява от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощено от него длъжностно лице.

(7) (Нова – ДВ, бр. 28 от 2018 г., предишна ал. 6, изм., бр. 104 от 2020 г.) Влязъл в сила специализиран подробен устройствен план по ал. 2 - 4 може да се изменя, когато:

1. настъпят промени в общественно-икономическите или устройствените условия, при които е бил изработен и одобрен планът;

2. възникне инвестиционна инициатива по отношение на пристанище по чл. 107 – 109, която е свързана с промяна на параметрите на пристанищната територия, пристанищната акватория или на някоя от зоните в нея, в т.ч. разширение на пристанището чрез изграждане на нови стационарни или поставяне на нови плаващи хидротехнически пристанищни съоръжения;

3. възникне инвестиционна инициатива за разширяване на специализиран пристанищен обект чрез изграждане на нови стационарни или поставяне на нови плаващи хидротехнически съоръжения или е свързана с промяна на параметрите на акваторията на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 3 или чл. 111б, ал. 4;

4. се констатира явна фактическа грешка, която има значение за предвижданията на плана;

5. в резултат на изменение на кадастрален план, одобряване или изменение на кадастрална карта имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с външните регулационни граници на пристанищната територия – за пристанищата по чл. 107 – 109.

(8) (Нова – ДВ, бр. 28 от 2018 г., предишна ал. 7, изм., бр. 104 от 2020 г.) Проектите за изменение на специализиран подробен устройствен план по ал. 2 - 4 се изработват, съгласуват, приемат и одобряват при условията и по реда на ал. 5 и 6.

Чл. 112е. (Нов - ДВ, бр. 32 от 2012 г., в сила от 24.04.2012 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) По предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, с решение на Министерския съвет върху морското дъно и дъното на българския участък и крайбрежната заливаема ивица на р. Дунав може да се учреди право на строеж в полза на община за изграждане или разширение на рибарско пристанище по чл. 107 или на специализиран пристанищен обект за обслужване на риболовни дейности по чл. 111а, както и свързаните с тях брегозащитни съоръжения за предпазване от вредното въздействие на водите.

(2) Правото на строеж по ал. 1 се учредява, когато това е необходимо за изграждане или разширение на национален обект по смисъла на Закона за държавната собственост или за трайно задоволяване на обществени потребности.

(3) Правото на строеж по ал. 1 се учредява безвъзмездно.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., бр. 28 от 2018 г.) Обемът на правото на строеж по ал. 1 се определя в съответствие с одобрения специализиран подробен устройствен план по чл. 112д.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., отм., бр. 28 от 2018 г.).

Чл. 112ж. (Нов - ДВ, бр. 32 от 2012 г., в сила от 24.04.2012 г.) (1) Обектите по чл. 112е, ал. 1 са публична общинска собственост, която не може да бъде променяна в частна.

(2) Предназначението на обектите по чл. 112е, ал. 1 не може да се променя.

Чл. 112з. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) По предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията с решение на Министерския съвет върху морското дъно и дъното на българския участък и крайбрежната заливаема ивица на р. Дунав може да се учреди право на строеж, когато това е необходимо за:

1. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) изграждане или разширение на национален обект по смисъла на Закона за държавната собственост - пристанище за обществен транспорт, в т. ч. на пристанищната акватория;

2. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) трайно задоволяване на обществени потребности - изграждане или разширение на пристанище по чл. 107 – 109 или на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1.

Чл. 112и. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г., доп., бр. 28 от 2018 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) (1) Правото на строеж за разширение на съществуващо пристанище за обществен транспорт се учредява в полза на собственика на територията и пристанищната инфраструктура на съществуващото пристанище или на терминал от него.

(2) Правото на строеж за разширение на съществуващо пристанище по чл. 107 – 109 или на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 се учредява в полза на собственика на територията и пристанищната инфраструктура на съществуващото пристанище, съответно на собственика на съществуващия специализиран пристанищен обект.

(3) Обемът на правото на строеж по ал. 1 се определя в съответствие с одобрения генерален план на пристанището за обществен транспорт, а по ал. 2 – в съответствие с одобрения специализиран подробен устройствен план по чл. 112д.

Чл. 112к. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) (1) (Обявена за противоконституционна с Решение № 3 от 6.03.2014 г. на КС на РБ в частта "без търг или конкурс в полза на лице по чл. 112г, ал. 1, съответно по чл. 112д, ал. 4, както и" - ДВ, бр. 24 от 2014 г.; изм., бр. 28 от

Право на строеж за изграждане на ново пристанище за обществен транспорт, на пристанище по чл. 108 или 109 или на специализиран пристанищен обект по чл. 111б, ал. 1 се учредява без търг или конкурс в полза на лице по чл. 112г, ал. 1, съответно по чл. 112д, ал. 4, както и в полза на община.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2018 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) Обемът на правото на строеж по ал. 1 се определя в съответствие с одобрения генерален план на пристанището за обществен транспорт, съответно на одобрения специализиран подробен устройствен план по чл. 112д - във всички останали случаи.

Чл. 112л. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Правото на строеж за изграждане на ново или за разширение на съществуващо пристанище за обществен транспорт за предоставяне на пътнически услуги или на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 се учредява в полза на община безвъзмездно. Обектите по изречение първо са публична общинска собственост, която не може да бъде променяна в частна.

(2) Във всички останали случаи правото на строеж по чл. 112з се учредява възмездно.

Чл. 112м. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., доп., бр. 28 от 2018 г.) Министърът на регионалното развитие и благоустройството възлага на независим оценител да изготви оценка на правото на строеж в срок един месец от влизането в сила на заповедта по чл. 112а, ал. 5, съответно на заповедта за одобряване на специализирания подробен устройствен план по чл. 112д.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Министърът на регионалното развитие и благоустройството уведомява заинтересуваните лица за изготвената оценка по ал. 1.

Чл. 112н. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Видът на пристанището, съответно предназначението на специализирания пристанищен обект, изграден или разширен в резултат на учредено право на строеж по чл. 112з, не може да се променя.

Чл. 112о. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., изм. и доп., бр. 13 от 2017 г., изм., бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 28 от 2018 г.) (1) Инвестиционното проектиране за изграждане на ново, за разширение или реконструкция на съществуващо и за изграждане на отделни обекти и подобекти в пристанище по чл. 107 – 109, както и за изграждане на нов, за разширение или за реконструкция на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 се възлага от заявителя на инвестиционната инициатива или друго лице, отговарящо на изискванията на чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Инвестиционните проекти по ал. 1 се съгласуват от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията преди внасянето им за одобряване.

(3) Инвестиционните проекти по ал. 1 се одобряват и разрешение за строеж се издава от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощено от него длъжностно лице.

Чл. 112п. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 28 от 2018 г.) (1) (Предишен текст на чл.

112п – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) За неуредените въпроси във връзка със създаването, съгласуването, съобщаването, приемането, одобряването и обжалването на специализираните подробни устройствени планове за пристанища и специализирани пристанищни обекти и на техните изменения, както и във връзка с изработването, съгласуването и одобряването на инвестиционните проекти, издаването на разрешение за строеж, изграждането и въвеждането в експлоатация на строежите по този закон се прилагат съответно разпоредбите на Закона за устройство на територията и на подзаконовите актове по прилагането му.

(2) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Отчуждаването на имоти или части от имоти – частна собственост, предназначени с влязъл в сила генерален план за изграждане или разширение на инфраструктура за достъп по суша на пристанище за обществен транспорт или за изграждане или разширение на друга обща техническа инфраструктура на пристанище за обществен транспорт, в което поне един терминал е собственост на държавата, се извършва по реда на Закона за държавната собственост. Отчуждаването за изграждане или разширение на частта от общата техническа инфраструктура, представляваща отклонения от линейните инженерни мрежи до границата на пристанищен терминал, който не е държавна собственост, се извършва за сметка на собственика на територията и инфраструктурата на терминала.

(3) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Изграждането и разширението на железопътни подходи на пристанищата за обществен транспорт, както и изграждането и разширението на индустриални железопътни клонове в пристанищата за обществен транспорт, в които поне един терминал е собственост на държавата, се извършва чрез налагане на ограничения в ползването на поземлените имоти, през които според предвижданията на влязъл в сила генерален план преминава трасето на железния път. С генералния план се определят и сервитутните ивици около трасето на железния път, в които не се разрешават строежи, засаждане на трайни насаждения и прокарване на проводи на други мрежи на техническата инфраструктура, освен когато последното е допуснато с нормативен акт и при спазване на техническите и други изисквания. Собствениците на засегнатите имоти нямат право да преместват изградените в имотите им линейни обекти и съоръжения. Промяната на собствеността не прекратява ограниченията в ползването на засегнатите поземлени имоти.

(4) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) В засегнатите поземлени имоти по ал. 3 Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" има право:

1. на прокарване и изграждане на железния път и наземни съоръжения към него;
2. негови представители да влизат и да преминават през засегнатите имоти и да извършват дейности в тях, свързани с изграждането и/или експлоатацията на линейните обекти по ал. 3 и съоръженията към тях, включително право на преминаване на техника през засегнатите поземлени имоти;
3. да извършва дейности по отстраняване на аварии.

(5) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Правата на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" по ал. 4 възникват, когато:

1. влезе в сила генералният план на пристанището за обществен транспорт, с който са определени трасето на железния път и размерите на сервитутните ивици около него в засегнатите имоти, и
2. на собственика и на носителите на други вещни права върху засегнат имот е изплатено или внесено на разположение еднократно обезщетение, определено при прилагане на следните критерии:

а) площта на засегнатия поземлен имот, включена в границите на сервитутните ивици;
б) видовете ограничения на ползването;
в) срока на ограничението;
г) справедливата пазарна оценка на имота или на частта от него, която попада в границите на сервитутните ивици.

(6) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Определянето и изплащането на обезщетението по ал. 5, т. 2 се извършва при условията и по реда на чл. 210 и 211 от Закона за устройство на територията. Обжалването на размера на обезщетението от заинтересуваните лица не пречи Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" да упражнява правата по ал. 4.

(7) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Независимо от обезщетението по ал. 5, т. 2, Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" възстановява всички причинени вреди в засегнатите имоти по ал. 3 и заплаща на собствениците им парично обезщетение за ограниченията при ползването на имотите извън сервитутните ивици за времето на фактическото строителство.

Чл. 112р. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) На територията на пристанища за обществен транспорт и на пристанища по чл. 107 – 109 може да се поставят:

1. преместваеми обекти и информационни елементи, пряко свързани с технологичния процес по предоставяне на пристанищни услуги или с дейността по постигане сигурност на пристанището;

2. преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности, както и рекламни и монументално-декоративни елементи.

(2) Обектите по ал. 1 се свързват със съществуващите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура с временни връзки, когато това е необходимо за нормалното им функциониране.

Чл. 112с. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) Заявление за разрешаване поставянето на обекти по чл. 112р, ал. 1 могат да подават:

1. (нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура";
2. (предишна т. 1, доп. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) собственикът на територията и пристанищната инфраструктура на пристанище или на пристанищен терминал;

3. (предишна т. 2, изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) пристанищен оператор, който извършва на пристанище за обществен транспорт или на терминал от такова пристанище пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 или 3.

(2) Разрешение за поставяне на обекти по чл. 112р, ал. 1, както и за временните връзки за тях, се дава от:

1. капитана на пристанището – за обекти по чл. 112р, ал. 1, т. 1;

2. министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него лице – за обекти по чл. 112р, ал. 1, т. 2.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) В случаите по ал. 1, т. 2 към искането за даване на

разрешение за поставяне на обект по чл. 112р, ал. 1, т. 2 се прилага и изричното писмено съгласие на собственика на територията и пристанищната инфраструктура на пристанището, съответно на терминала.

(4) Когато заявлението е за поставяне на монументално-декоративен елемент, разрешението за поставяне се издава след съгласуване при условията и по реда на Закона за културното наследство.

(5) Условията и редът за даване на разрешение за поставяне, както и изискванията, на които трябва да отговарят обектите по чл. 112р, ал. 1, се уреждат с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(6) Отказ да се даде разрешение за поставяне се постановява, когато:

1. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) собственикът на територията и пристанищната инфраструктура на пристанището, съответно на терминала, не е дал съгласието си за поставяне на обект по чл. 112р, ал. 1, т. 2 по искане на пристанищния оператор;

2. в случаите по ал. 4 е отказано съгласуване при условията и по реда на Закона за културното наследство;

3. видът на конкретния обект по чл. 112р, ал. 1 не съответства на предназначението на пристанището, съответно на терминала;

4. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) видът на конкретния обект по чл. 112р, ал. 1 не съответства на функционалното предназначение на зоната от пристанището, съответно от терминала, в която се предвижда да бъде поставен;

5. поставянето и/или използването на конкретния обект или елемент може да създаде опасност за сигурността на пристанището, за безопасното осъществяване на пристанищните дейности и услуги или за нормалното функциониране на средствата за навигационно осигуряване.

Чл. 112т. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) Обекти по чл. 112р, ал. 1 се премахват, когато:

1. са поставени без разрешение или в противоречие с издаденото разрешение;

2. не отговарят на някое от изискванията по чл. 169, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 5 от Закона за устройство на територията;

3. в резултат на обстоятелства, възникнали след поставянето им, представляват опасност за сигурността на пристанището, за безопасното осъществяване на пристанищните дейности и услуги или за нормалното функциониране на средствата за навигационно осигуряване;

4. представляват реклама, забранена със закон;

5. срокът на разрешението за поставяне е изтекъл.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Обстоятелствата по ал. 1 се установяват с констативен акт, съставен от инспектори на Изпълнителна агенция "Морска администрация", осъществяващи функции по контрол на експлоатационната годност на пристанищата, в 7-дневен срок от констатиране на нарушението. Писмени възражения срещу констативния акт може да бъдат подавани в тридневен срок от връчването му.

(3) Заповед за премахване се издава от капитана на пристанището в 7-дневен срок от връчването на констативния акт по ал. 2. Със заповедта се определя и срок за премахване на обекта.

(4) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Заповедта по ал. 3 може да бъде оспорена по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от узнаването ѝ. Подадената жалба не спира изпълнението.

(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Редът за принудително премахване на обекти, когато определеният в заповедта по ал. 3 срок за премахване не е спазен, се определя с наредбата по чл. 112с, ал. 5.

Раздел V

Пристанищна администрация

(Предишен раздел IV - ДВ, бр. 24 от 2004 г., в сила до 30.11.2004 г.;
§ 44 от ЗИД на ЗМПВВПРБ, с който досегашният раздел IV
"Пристанищна администрация" с чл. 113 - 115 става раздел V, е обявен за
противоконституционен с Решение № 5 от 10.05.2005 г. на КС на РБ - ДВ,
бр. 45 от 2005 г.)

Чл. 113. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията ръководи и контролира пристанищната дейност в Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията осъществява правомощията си чрез пристанищна администрация, създадена по реда на Закона за администрацията, като юридическо лице на бюджетна издръжка, със седалище в София и териториални звена.

Чл. 114. (1) Пристанищната администрация:

1. обезпечава сигурността и безопасността на пристанищата и осигурява равнището на обявените категории пристанища и стандарти при изпълнение на функциите, поети като задължения от държавата по силата на международни договори, както и решава всички въпроси от непосредствен обществен интерес;

2. координира управлението и поддържането на пристанищата за обществен транспорт;

3. води регистър на всички пристанища в Република България;

4. изготвя, поддържа и съхранява регистър с база данни за терените, сградите, пристанищните съоръжения, пътните и железопътните подходи, подводните, подземните и надземните комуникации на пристанищната инфраструктура и субструктура;

5. организира поддържането на съществуващите и изграждането на нови подходни канали, пристанищни акватории, морски и речни депа за изхвърляне на драгажна маса, защитни съоръжения и други;

6. подпомага министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията при осъществяване на контрола по изпълнението на концесионните договори;

7. води регистър на пристанищните оператори;

8. дава разрешения за достъп до пристанищата;

9. контролира спазването на изискванията за техническа безопасност на пристанищните съоръжения, за охрана на труда и за безопасно осъществяване на товарно-разтоварни операции от квалифициран за съответния вид работа персонал;

10. (изм. - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) създава условия за изпълнението на разпоредбите по отбранително-мобилизационната подготовка и пожарна безопасност и защита на населението в пристанищата и за осъществяването на граничнополицейския режим;

11. контролира спазването на изискванията за свободен достъп и прилагане на еднакви конкурентни условия за операторите на пристанищни дейности;

12. събира, обработва и предоставя пристанищни статистически данни;

13. събира канални такси, тонажни корабни такси, линейни кейови такси и светлинни такси;

14. дава задължителни предписания по чл. 104, ал. 3;

15. издава задължителни предписания относно използваните претоварни технологии и съблюдава спазването на технологичните правила за обработка на кораби и товари на кей и рейд;

16. контролира спазването на условията и на реда за извършване на пристанищни дейности и услуги;

17. извършва и други дейности, определени със закон или с акт на Министерския съвет.

(2) Пристанищната администрация предоставя на Министерството на отбраната събраните суми от светлинните такси по ал. 1, т. 13.

Чл. 115. (1) Финансирането на дейностите по осигуряване безопасността на корабоплаването и поддържане и развитие на пристанищата за обществен транспорт се осъществява чрез бюджета на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(2) Дейностите по ал. 1 се осигуряват финансово от:

1. таксите по чл. 114, ал. 1, т. 13, без светлинните такси;

2. лихви по депозити на собствени средства и по просрочени плащания;

3. (отм. - ДВ, бр. 36 от 2006 г.).

(3) С набраните средства по ал. 2 се осигуряват разходите за:

1. безопасност на корабоплаването в каналите и акваторията на пристанищата за обществен транспорт;

2. проектиране, изграждане, развитие, безопасност и поддръжка на пристанищата за обществен транспорт, както и на вълноломите и укрепителните съоръжения в прилежащата им акватория;

3. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) демонтиране и изнасяне на съоръжения по реда на чл. 63, ал. 7;

4. издръжка на пристанищната администрация.

(4) Пристанищната администрация ежегодно изготвя програма, утвърдена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, за обосноваване на необходимите разходи по ал. 3, както и за погасяване на кредити, получени за развитието на пристанищната инфраструктура.

(5) Всички средства, отпускани от бюджета на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията по реда на този член за финансиране на дейности по осигуряване и поддръжка безопасността на корабоплаването, както и събираните такси, не се облагат с данъци.

(6) (Отм. - ДВ, бр. 111 от 2001 г.).

Раздел VI

(Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., в сила от 1.12.2004 г., обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 45 от 2005 г.)

Национална компания "Пристанища"

Чл. 115а. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 45 от 2005 г.)

(1) Образува се Национална компания "Пристанища" със статут на държавно предприятие по смисъла на чл. 62, ал. 3 от Търговския закон като юридическо лице със седалище София и с клонове - териториални поделения, както следва:

1. пристанище Варна с район на действие от географския паралел на българо-румънската граница до географския паралел на нос Емине;

2. пристанище Бургас с район на действие от географския паралел на нос Емине до географския паралел на българо-турската граница;

3. пристанище Русе с район на действие от километър 374,100 до километър 645 от българския участък на р. Дунав;

4. пристанище Лом с район на действие от километър 645 до километър 845,650 от българския участък на р. Дунав.

(2) Национална компания "Пристанища" изпълнява функциите на пристанищна власт по отношение на пристанищната инфраструктура на всички пристанища, с изключение на военните.

(3) Държавата предоставя на Национална компания "Пристанища" имущество - публична и частна държавна собственост, определено с решение на Министерския съвет, за изпълнението на предмета ѝ на дейност.

(4) Национална компания "Пристанища" управлява предоставените дълготрайни активи - публична държавна собственост, на пристанищата за обществен транспорт с национално значение.

(5) Срещу имуществото - публична държавна собственост, предоставено на Национална компания "Пристанища", не може да се насочва принудително изпълнение.

Чл. 115б. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 45 от 2005 г.)

(1) Предметът на дейност на Национална компания "Пристанища" е:

1. управление на собствеността и организация на работата в пристанищата за обществен транспорт с национално значение;
2. изграждане, реконструкция, рехабилитация и поддържане на пристанищата за обществен транспорт с национално значение;
3. събиране и предоставяне на министъра на транспорта информация за изпълнението на изискванията за експлоатационната годност на пристанищата;
4. водене регистрите на пристанищата и на пристанищните оператори в Република България;
5. осигуряване на достъп до пристанищата за обществен транспорт с национално значение;
6. създаване на условия за изпълнение на разпоредбите по обезпечаване на сигурността, отбраната и гражданската защита в пристанищата.

(2) За изпълнение на предмета си на дейност Национална компания "Пристанища":

1. обезпечават сигурността и безопасността на пристанищата и осигуряват равнището на обявените категории пристанища и стандарти при изпълнение на функциите, поети като задължение на държавата по силата на международни договори, както и решава всички въпроси от непосредствен обществен интерес;
2. събира и предоставя на министъра на транспорта информация за изпълнението на изискванията за експлоатационна годност на пристанищата;
3. извършва дейности по изграждане, реконструкция, рехабилитация и поддържане на пристанищата за обществен транспорт с национално значение, освен в случаите, когато това е възложено на концесионер или на еднолично търговско дружество с държавно участие в капитала;
4. поддържа съществуващите и изгражда нови подходни канали, пристанищни акватории, морски и речни депа за изхвърляне на драгажна маса, вълноломи, защитни съоръжения и други, обслужващи пристанищата за обществен транспорт с национално значение;
5. поддържа средствата за навигационно осигуряване в случаите, при които това е от нейна компетентност;
6. събира и разходва приходите от цените за достъп до пристанищата;
7. сключва и контролира изпълнението на договорите по чл. 116а, ал. 3 и чл. 117б, ал. 1;
8. подпомага министъра на транспорта, при осъществяване на контрола по изпълнението на концесионните договори;
9. прави предложение до министъра на транспорта за преустановяване на дейността или за ограничаване временно или постоянно на експлоатацията на пристанища, които не отговарят на изискванията на този закон;
10. организира набирането, поддържането в актуално състояние и предоставянето на специализирани данни на обектите по чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър и създава специализирани карти, регистри и информационни системи;
11. организира управлението на собствеността върху обектите, свързани с изпълнението на дейностите по ал. 1, т. 6;
12. извършва други дейности, определени в закон или в подзаконов нормативен акт.

(3) Национална компания "Пристанища" не може да извършва пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и 3, освен при предсрочно прекратяване на договор с пристанищен

оператор до сключването на нов договор по предвидения в закона ред.

(4) Национална компания "Пристанища" не може да участва в търговски дружества, които по занятие извършват пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и 3.

Чл. 115в. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 45 от 2005 г.)

Органи на Национална компания "Пристанища" са:

1. министърът на транспорта;
 2. управителният съвет;
 3. генералният директор.
-

Чл. 115г. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 45 от 2005 г.)

Министърът на транспорта:

1. упражнява правата на собственост на държавата в Национална компания "Пристанища";
 2. назначава и освобождава членовете на управителния съвет;
 3. назначава и освобождава генералния директор на Национална компания "Пристанища";
 4. разрешава участието на Национална компания "Пристанища" в търговски и граждански дружества, както и в юридически лица с нестопанска цел;
 5. утвърждава правилник за устройството, функциите и дейността на Национална компания "Пристанища";
 6. утвърждава ежегодната програма на Национална компания "Пристанища".
-

Чл. 115д. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 45 от 2005 г.)

(1) Управителният съвет се състои от 5 членове, включително генералния директор, които се назначават от министъра на транспорта за срок до 5 години.

(2) Министърът на транспорта назначава и освобождава членовете на управителния съвет и сключва договор за управление с всеки член на управителния съвет.

(3) Членовете на управителния съвет не могат да извършват от свое или от чуждо име конкурентна дейност и да бъдат в договорни отношения с други предприятия, дружества и сдружения със сходен предмет на дейност.

(4) Не може да бъде член на управителния съвет лице, което е:

1. осъждано за престъпление от общ характер;
2. съпруг или роднина по права, по съребрена линия или по сватовство до трета степен включително с друг член на управителния съвет.

(5) Договорът за управление с член на управителния съвет се прекратява преди изтичането на срока на действието му, когато лицето:

1. не отговаря на изискванията на закона;
2. нарушава или не изпълнява условията, предвидени в закона или в договора за управление;
3. е подало писмена молба за освобождаване.

(6) В случаите по ал. 5 или при смърт на член на управителния съвет министърът на транспорта назначава нов член за срок до края на първоначалния мандат и сключва с него договор.

(7) Управителният съвет:

1. избира измежду членовете си председател и заместник-председател и го освобождава;
2. избира и освобождава заместниците на генералния директор и директорите на териториалните поделения на Национална компания "Пристанища" по предложение на генералния директор;
3. приема проект на правилник за устройството, функциите и дейността на Национална компания "Пристанища" и го предлага на министъра на транспорта за утвърждаване;
4. приема програмите на Национална компания "Пристанища" и ги предлага за утвърждаване от министъра на транспорта;
5. предлага на министъра на транспорта структурата, щата и средствата за работна заплата на Национална компания "Пристанища";
6. приема годишния счетоводен баланс и отчет на Национална компания "Пристанища" и го представя за одобряване от министъра на транспорта;
7. назначава дипломиран експерт-счетоводител или одиторско предприятие за заверка на годишния счетоводен баланс и отчет;
8. приема проекти на решения за участие на Национална компания "Пристанища" в международни и национални организации с нестопанска цел и ги предлага за утвърждаване от министъра на транспорта;
9. приема решения за сътрудничество на Национална компания "Пристанища" със сродни организации в областта на пристанищата.

Чл. 115е. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г. обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 45 от 2005 г.)

(1) Генералният директор на Национална компания "Пристанища":

1. представлява Национална компания "Пристанища" пред държавните органи, съдилищата и пред трети лица в страната и в чужбина;
2. ръководи цялостната дейност на Национална компания "Пристанища";
3. сключва договори за дейностите, извършвани от Национална компания "Пристанища";
4. сключва и прекратява трудовите договори с работниците и служителите в Национална компания "Пристанища";
5. се отчита за своята дейност пред управителния съвет.

(2) Генералният директор може да делегира някои от правомощията си по ал. 1 на други служители от Национална компания "Пристанища" след одобряване от управителния

съвет.

Чл. 115ж. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 45 от 2005 г.)

- (1) Приходите на Национална компания "Пристанища" се формират от:
1. цените и таксите по чл. 103б;
 2. паричните постъпления от концесионни възнаграждения или от възнагражденията по договорите за извършване на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 3, т. 1 и от договорите за извършване на дейности по чл. 116а, ал. 3;
 3. приходи от собствена дейност;
 4. лихви по депозити на собствени средства и по просрочени плащания;
 5. републиканския бюджет;
 6. дейности, свързани с осъществяването на предмета на дейност по чл. 115б, ал. 1 и 2.
- (2) Средствата по ал. 1 се разходват за:
1. осъществяване предмета на дейност на Национална компания "Пристанища" по чл. 115б, ал. 1 и 2;
 2. осигуряване безопасността на корабоплаването в каналите и акваторията на пристанищата за обществен транспорт с национално значение;
 3. демонтиране и изнасяне на съоръжения по реда на чл. 63, ал. 4;
 4. издръжка на Национална компания "Пристанища".
-

Чл. 115з. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 45 от 2005 г.)

Държавата участва във финансирането на дейностите по изграждането, поддържането и развитието на пристанища за обществен транспорт с национално значение, включително в създаването, съхраняването и поддържането на мощности и материални средства за осъществяване на отбранително-мобилизационни мероприятия на страната.

Чл. 115и. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., обявен за противоконституционен от КС на РБ - бр. 45 от 2005 г.)

- (1) На основата на националната програма по чл. 103а, ал. 2 Национална компания "Пристанища" изработва, а министърът на транспорта утвърждава дългосрочна програма за изграждането, поддържането, ремонта, развитието, стопанисването и управлението на пристанищата за обществен транспорт с национално значение, в това число за предоставяне на концесии и за извършване на пристанищните услуги по чл. 116, ал. 3, т. 1 и на дейностите по чл. 116а.
- (2) На основата на дългосрочната програма по ал. 1 ежегодно до 31 октомври на предходната година Национална компания "Пристанища" представя за утвърждаване от

министъра на транспорта годишна програма за следващата календарна година. Годишната програма съдържа подробна информация за приходите, разходите, инвестициите и финансиранятията.

Раздел VIa

(Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г.)

Изпълнителна агенция "Морска администрация"

Чл. 115к. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията провежда държавната политика в областта на пристанищната дейност в Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.) Изпълнителна агенция "Морска администрация" изпълнява регулаторните и контролните функции на държавата в областта на пристанищата.

1. (отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.);
 2. (отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.);
 3. (отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.);
 4. (отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.);
 5. (отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.);
 6. (отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.);
 7. (отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.);
 8. (отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.);
 9. (отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.);
 10. (отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.);
 11. (отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.).
- (3) (Отм. - ДВ, бр. 71 от 2008 г.).

Раздел VIб

(Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г.)

Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура"

Чл. 115л. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г.) (1) Образува се Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" - юридическо лице по смисъла на чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, със седалище София и с клонове - териториални поделения, както следва:

1. пристанище Бургас с район на действие от географския паралел на българо-турската граница до географския паралел на нос Емине;
2. пристанище Варна с район на действие от географския паралел на нос Емине до географския паралел на българо-румънската граница;
3. пристанище Лом с район на действие от километър 645 до километър 845,650 от българския участък на р. Дунав;
4. пристанище Русе с район на действие от километър 374,100 до километър 645 от българския участък на р. Дунав.

(2) Държавата предоставя на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" имущество - публична и частна държавна собственост, определено с решение на Министерския съвет, за изпълнение на предмета му на дейност.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" управлява предоставеното му по реда на ал. 2 имущество и други дълготрайни активи – държавна собственост, в пристанищата за обществен транспорт.

(4) Срещу имуществото - публична държавна собственост, предоставено на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура", не може да се насочва принудително изпълнение.

(5) За Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" не може да се открива производство по несъстоятелност.

Чл. 115м. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г.) (1) Предметът на дейност на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" е:

1. (изм. и доп. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) изграждане на пристанища и пристанищни терминали – държавна собственост, както и реконструкция, рехабилитация и поддържане на пристанищните терминали – държавна собственост, от пристанищата за обществен транспорт, освен в случаите, когато това е възложено на концесионер или на еднолично търговско дружество с държавно участие в капитала; тези дейности се съгласуват с министъра на околната среда и водите;

2. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., бр. 104 от 2020 г.) управление на държавната собственост в пристанищата за обществен транспорт;

3. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) обезпечаване на достъп до пристанищата по чл. 93, т. 1 - 4;

4. (доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) поддържане на съществуващите и изграждане на нови подходни канали, пристанищни акватории, морски и речни депа за изхвърляне на драгажна маса, вълноломи, защитни съоръжения, мрежи и съоръжения на общата техническа инфраструктура, включително инфраструктура за достъп, в пристанищата по чл. 106а и в пристанищата за обществен транспорт – държавна собственост; тези дейности се съгласуват с министъра на околната среда и водите;

5. (изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) осъществяване на навигационното осигуряване на корабоплаването в териториалното море, вътрешните морски води, каналите и акваторията на пристанищата, освен в случаите, в които това е възложено на Министерството на отбраната;

6. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) определяне, събиране и разходване на пристанищните такси по чл. 103в, ал. 1 и чл. 109а, ал. 3;

7. (отм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.);

8. (доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) изготвяне, поддържане и съхраняване на регистър, съдържащ данни за пристанищната инфраструктура - държавна собственост;

9. подпомагане министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията при осъществяване на контрола по изпълнението на концесионните договори и договорите с едноличните търговски дружества за извършване на пристанищни услуги и на дейности по чл. 116а, ал. 1;

10. (доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) организиране набирането, поддържането в актуално състояние и предоставянето на специализирани данни за обектите по чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър и създаването на специализирани карти, регистри и информационни системи за пристанищата по чл. 106а и

за пристанищата за обществен транспорт или терминали от такива пристанища, които са държавна собственост;

11. (в сила от 1.01.2007 г. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., изм., бр. 98 от 2008 г.) сключване на договори с пристанищни оператори за извършване на пристанищни услуги по приемане и обработване на отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност;

12. (нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) изграждане и поддържане на съоръженията, обслужващи системата за контрол на движението на корабите и за информация и българската речна информационна система;

13. (нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г., предишна т. 12, бр. 28 от 2013 г.) предоставяне на услуги чрез Световната морска система за бедствия и безопасност;

14. (нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г., предишна т. 13, бр. 28 от 2013 г.) предоставяне на далекосъобщителни услуги кораб-бряг и бряг-кораб;

15. (нова - ДВ, бр. 71 от 2008 г., предишна т. 12, бр. 98 от 2008 г., предишна т. 14, бр. 28 от 2013 г.) предоставяне на услуги по управление на трафика и информационно обслужване на корабоплаването и предоставяне на речни информационни услуги на корабния трафик;

16. (нова - ДВ, бр. 71 от 2008 г., предишна т. 13, бр. 98 от 2008 г., предишна т. 15, бр. 28 от 2013 г.) предоставяне на хидрометеорологична информация;

17. (нова - ДВ, бр. 71 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., предишна т. 14, бр. 98 от 2008 г., предишна т. 16, изм. и доп., бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) отговорност за наличието, изпълнението и поддържането на планове за сигурност на пристанищата по чл. 106а;

18. (нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) извършване на съпътстващи дейности по чл. 116а в пристанищата за обществен транспорт и терминалите от такива пристанища, които са държавна собственост;

19. (нова - ДВ, бр. 28 от 2018 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) поддържане на сили и средства за участие в спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи, извършвани в акваториите на пристанищата по чл. 106а и на пристанищата за обществен транспорт - държавна собственост в съответствие с Националния план за защита при бедствия;

20. (нова - ДВ, бр. 104 от 2020 г.) изграждане, поддържане и администриране на национална система за електронен обмен на информация в пристанищата за обществен транспорт.

(2) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" не може да извършва пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и 3, освен при предсрочно прекратяване на договор с пристанищен оператор до сключването на нов договор по предвидения в закона ред.

(3) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" не може да участва в търговски дружества, които по занятие извършват пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2.

(4) (Нова - ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" е вътрешен оператор в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/352, когато предоставя някоя от морско-техническите пристанищни услуги по чл. 1, параграф 2, букви "а", "в", "д" и "ж" от същия регламент в пристанище по чл. 106а.

Чл. 115н. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г.) Органи на управление на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" са:

1. министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

2. управителният съвет;

3. генералният директор.

Чл. 115о. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г.) Министърът на транспорта, информационните

технологии и съобщенията:

1. упражнява правата на собственост на държавата в Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура";
2. назначава и освобождава членовете на управителния съвет;
3. назначава и освобождава генералния директор на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура";
4. разрешава участието на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" в търговски и граждански дружества, както и в юридически лица с нестопанска цел;
5. утвърждава правилник за устройството, функциите и дейността на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура";
6. утвърждава структурата, щата и средствата за работна заплата на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура";
7. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., отм., бр. 104 от 2020 г.);
8. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) утвърждава годишната програма на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" за изграждане, реконструкция, рехабилитация и поддържане на пристанищата по чл. 106а и на пристанищата – държавна собственост;
9. одобрява годишния счетоводен баланс и отчет на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура".

Чл. 115п. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 81 от 2009 г.) Управителният съвет се състои от трима членове, включително генералния директор, които се назначават от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за срок 5 години.

(2) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията назначава и освобождава членовете на управителния съвет и сключва договор за управление с всеки член на управителния съвет.

(3) Членовете на управителния съвет не могат да извършват от свое или от чуждо име конкурентна дейност и да бъдат в договорни отношения с други предприятия, дружества и сдружения със сходен предмет на дейност.

(4) Не може да бъде член на управителния съвет лице, което е:

1. осъждано за престъпление от общ характер;
2. съпруг или роднина по права, по съребрена линия или по сватовство до трета степен включително с друг член на управителния съвет.

(5) Договорът за управление с член на управителния съвет се прекратява преди изтичането на срока на действието му, когато лицето:

1. не отговаря на изискванията на закона;
2. нарушава или не изпълнява условията, предвидени в закона или в договора за управление;
3. е подало писмена молба за освобождаване;
4. (нова - ДВ, бр. 81 от 2009 г.) по решение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията - с едномесечно предизвестие.

(6) В случаите по ал. 5 или при смърт на член на управителния съвет министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията назначава нов член за срок до края на първоначалния мандат и сключва с него договор.

(7) Управителният съвет:

1. избира измежду членовете си председател и заместник-председател и го освобождава;
2. избира и освобождава заместниците на генералния директор и директорите на териториалните подразделения на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" по

предложение на генералния директор;

3. приема проект на правилник за устройството, функциите и дейността на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" и го предлага на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за утвърждаване;

4. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) приема годишните програми на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" за изграждане, реконструкция, рехабилитация и поддържане на пристанищата по чл. 106а и на пристанищата – държавна собственост и ги предлага за утвърждаване от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

5. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., бр. 104 от 2020 г.) приема 7-годишна програма за развитие за всяко от пристанищата по чл. 106а;

6. предлага за утвърждаване от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията структурата, щата и средствата за работна заплата на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура";

7. приема годишния счетоводен баланс и отчет на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" и ги представя за одобряване от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

8. (изм. - ДВ, бр. 67 от 2008 г.) назначава регистриран одитор за заверка на годишния счетоводен баланс и отчет;

9. приема проекти на решения за участие на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" в международни и национални организации с нестопанска цел и ги предлага за утвърждаване от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

10. (нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) по предложение на генералния директор определя размерите на пристанищните такси по чл. 103в, ал. 1 и чл. 109а, ал. 3, както и промените в тях.

(8) (Нова - ДВ, бр. 81 от 2009 г.) Управителният съвет може да взема решения, ако присъстват най-малко половината от членовете му лично или представлявани от друг член на съвета. Никой присъстващ член не може да представлява повече от един отсъстващ. За представяването е необходимо изрично пълномощно за всеки конкретен случай.

(9) (Нова - ДВ, бр. 81 от 2009 г.) Решенията се вземат с обикновено мнозинство.

(10) (Нова - ДВ, бр. 81 от 2009 г.) Управителният съвет може да взема решения и при неприсъственост, ако всички членове са заявили писмено съгласието си за решението.

Чл. 115р. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г.) (1) Генералният директор на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура":

1. представлява Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" пред държавните органи, съдилищата и пред трети лица в страната и в чужбина;

2. ръководи цялостната дейност на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура";

3. сключва договори за дейностите, извършвани от Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура";

4. сключва и прекратява трудовите договори с работниците и служителите в Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура";

5. се отчита за своята дейност пред управителния съвет.

(2) Генералният директор може да делегира някои от правомощията си по ал. 1 на други служители от Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" след одобряване от управителния съвет.

Чл. 115с. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г.) (1) Приходите на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" се формират от:

1. (доп. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) пристанищните такси по чл. 103в, ал. 1 и чл. 109а, ал. 3;
2. (отм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.);
3. приходи от собствена дейност;
4. лихви по депозити на собствени средства и по просрочени плащания;
5. (изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) държавния бюджет;
6. дейности, свързани с осъществяването на предмета на дейност по чл. 115м, ал. 1;
7. (нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) безвъзмездно предоставени средства (дарения);
8. (нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) безвъзмездно предоставени средства по програми на Европейския съюз.

(2) Средствата по ал. 1 се разходват за:

1. осъществяване предмета на дейност на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" по чл. 115м, ал. 1;
2. (изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) осигуряване безопасността на корабоплаването в каналите и акваториите на пристанищата и поддържане на сили и средства за участие в спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи в акваториите на пристанищата и на пристанищните райони в съответствие с Националния план за защита при бедствия;
3. (отм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.);
4. издръжка на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура".

(3) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" прилага финансова политика и отчетност, в съответствие с изискванията по чл. 11, параграфи 1 – 4, 6 и 7 от Регламент (ЕС) 2017/352.

Чл. 115г. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) Финансирането на дейностите по изграждането, реконструкцията, рехабилитацията, поддържането и развитието на пристанища за обществен транспорт, както и по създаването, съхраняването и поддържането на мощности и материални средства за осъществяване на отбранително-мобилизационни мероприятия на страната с държавни ресурси се осъществява в съответствие с правилата за предоставяне на държавни помощи.

Чл. 115у. (Нов - ДВ, бр. 104 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., бр. 104 от 2020 г.) На основата на одобрената от Министерския съвет Интегрирана транспортна стратегия за периода до 2030 г. Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" изготвя за всяко от пристанищата по чл. 106а седемгодишна програма за развитие, съдържаща информация за планираните за програмния период за съответното пристанище приходи, разходи, инвестиции и финансираня.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) На основата на стратегическите документи по ал. 1 ежегодно до 31 октомври на предходната година Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" представя за утвърждаване от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията годишна програма за изграждане, реконструкция, рехабилитация и поддържане на пристанищата по чл. 106а и на другите пристанища – държавна собственост, през следващата календарна година. Годишната програма съдържа подробна информация за приходите, разходите, инвестициите и финансиранята.

Раздел VII

(Предишен раздел V - ДВ, бр. 24 от 2004 г.)

Пристанищни дейности и услуги в пристанищата за обществен транспорт (Загл. изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.)

Чл. 116. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Услугите с търговски характер, предоставяни в пристанищата за обществен транспорт и извършвани от пристанищни оператори, са пристанищни услуги.

(2) Пристанищните услуги по ал. 1 се разделят на следните категории:

1. (изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., бр. 98 от 2008 г., изм. и доп., бр. 104 от 2020 г.) морско-технически услуги - пилотаж, буксировка (влачене или тласкане), швартоване, снабдяване на корабите с вода, комуникации и електрическа енергия; бункерование, приемане и обработване на отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност и други;

2. обработка на товари и поща - товарене, разтоварване, подреждане, съхраняване, преупаковка на различни по тип товари, вътрешнопристанищен (терминален) превоз на товари и поща и други;

3. пътнически услуги.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.).

(4) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) Организацията на дейността на лицата, извършващи морско-техническата услуга пилотаж, се определя с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(5) Пристанищните услуги по ал. 2, т. 2 и 3 могат да се извършват само на пристанища за обществен транспорт или на рейдове в тяхната акватория, освен в случаи на бедствия в териториално море или други извънредни обстоятелства.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., бр. 28 от 2013 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице по предложение на Изпълнителна агенция "Морска администрация" със заповед преустановява дейността, която се извършва в нарушение на ал. 5. Заповедта подлежи на предварително изпълнение.

(7) Заповедта по ал. 6 подлежи на обжалване по съдебен ред.

Чл. 116а. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм., бр. 36 от 2006 г.) (1) Освен пристанищните услуги по чл. 116 в пристанищата за обществен транспорт могат да се извършват и съпътстващи дейности.

(2) Дейностите по ал. 1 се извършват, при условие че не пречат или няма да попречат на извършването на пристанищните услуги.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 104 от 2020 г., бр. 17 от 2021 г.) Съпътстващите дейности на територии – държавна собственост, в пристанищата за обществен транспорт може да се извършват от Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" или при възлагане на концесия. В случаите на възложена концесия извършването на съпътстващата дейност се включва в предмета на концесията, а приходите от нея – в стойността на концесията.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) Съпътстващи дейности на територии – общинска собственост, в пристанищата за обществен транспорт може да се извършват чрез възложена концесия.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Съпътстващи дейности в пристанищата за обществен транспорт на територии, които са частна собственост се извършват от собственика или от

лица, сключили договор с него.

Чл. 117. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Пристанищните услуги в пристанищата за обществен транспорт се извършват от специализирани пристанищни оператори, притежаващи или наемащи квалифициран персонал и необходимите технически средства за извършване на съответната услуга.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., бр. 104 от 2020 г.) Пристанищните оператори, извършващи повече от една пристанищна услуга, са длъжни да водят отделни счетоводни сметки за всяка от услугите.

(3) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Пристанищните оператори осигуряват на своите работници необходимото, съобразено с технологичните иновации, първоначално и последващо обучение за правилното, здравословно и безопасно изпълнение на възложените им трудови функции.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Обучението, квалификацията и преквалификацията на пристанищните работници и предлагането на квалифицирана работна сила могат да се осъществяват от физически или юридически лица, които не са пристанищни оператори по смисъла на този закон, при спазване изискванията на Закона за професионалното образование и обучение.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2005 г., предишна ал. 4, изм., бр. 104 от 2020 г.) За пристанищните оператори се води публичен регистър при условия и по ред, определени с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Вписването в регистъра е условие за извършване на пристанищни услуги.

Раздел VIII

(Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г.)

Достъп до пазара на пристанищни услуги

Чл. 117а. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) Правото, предоставено на пристанищните оператори да извършват услуги в пристанищата за обществен транспорт, се определя като достъп до пазара на пристанищни услуги.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 104 от 2020 г.) Достъпът до пазара на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и 3 на пристанищните терминали – държавна собственост, от пристанища за обществен транспорт се предоставя чрез възлагане на концесия - в случаите по чл. 117в.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм. и доп., бр. 104 от 2020 г.) Пристанищни оператори с право да предоставят пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и 3 на пристанищни терминали, които не са държавна собственост, от пристанища за обществен транспорт са собствениците на пристанищната инфраструктура или лица, сключили договор с тях.

(4) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Достъпът до пазара на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 1 се придобива:

1. по реда на ал. 2 – на пристанищните терминали – държавна собственост, в пристанищата за обществен транспорт, когато за извършването им се използват елементи на линейната техническа инфраструктура на терминала;

2. по реда на ал. 3 – на пристанищните терминали, които не са държавна собственост, в пристанищата за обществен транспорт, когато за извършването им се използват елементи на линейната техническа инфраструктура на терминала;

3. с вписването в регистъра на пристанищните оператори – извън случаите по т. 1 и 2.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., предишна ал. 4, изм. бр. 104 от 2020 г.) Морско-техническите пристанищни услуги в пристанищата по чл. 107 – 109 се предоставят от собствениците на пристанищната инфраструктура или от лица, сключили договор с тях.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г., бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., отм., предишна ал. 5, изм., бр. 104 от 2020 г.) Не може да се включва в предмета на договори по чл. 116а, ал. 3 или на концесионни договори общата техническа инфраструктура на пристанището и никой няма право да възпрепятства свободния достъп до нея.

Чл. 117б. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм., бр. 104 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 28 от 2013 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) В Регистъра на пристанищните оператори с право да извършва пристанищните услуги по чл. 116, ал. 2, т. 1, с изключение на морско-техническата услуга пилотаж, на едно или повече пристанища, се вписва лице, което:

1. е търговец със седалище в Република България или в друга държава - членка на Европейския съюз;

2. не се намира в производство по ликвидация или в подобна процедура съгласно националното си законодателство;

3. не се намира в производство по обявяване в несъстоятелност или в подобна процедура съгласно националното си законодателство;

4. не е обявено в несъстоятелност;

5. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) няма задължения към държавата или към община за данъци или задължителни осигурителни вноски по чл. 162, ал. 2, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, в т.ч. лихвите по тях, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, съответно няма задължения за данъци или вноски за социално осигуряване съгласно законодателството на държавата, в която е установено;

6. (нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) поддържа освидетелствана система за управление на качеството по стандарт БДС EN ISO 9001:2015 или еквивалентен;

7. (отм., нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) е създадо необходимата организация за осигуряване на наличност на морско-техническата пристанищна услуга денонощно, без прекъсване и почивни дни, през цялата година и за извършването ѝ без необосновано забавяне на корабите;

8. (отм., предишна т. 6, изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) в случаите, в които за извършване на морско-техническа услуга се използват кораби:

а) разполага с един или повече кораби, които отговарят на техническите изисквания за безопасност на корабоплаването и на изискванията на чл. 6 от Кодекса на търговското корабоплаване;

б) разполага с минимално необходимия брой морски лица с правоспособност за комплектуване на корабите с екипаж;

в) поддържа освидетелствана система за управление на безопасната експлоатация на корабите и предотвратяване на замърсяване от кораби, когато услугата се извършва с един или повече кораби, за които се прилагат разпоредби на международен договор, изискващ поддържането на такава система, по който Република България е страна; в тези случаи еквивалентност по т. 6 не се доказва;

г) поддържа в готовност за незабавна реакция корабите си в съответствие с аварийния план на пристанището и разпорежданията на длъжностните лица от Изпълнителна агенция "Морска администрация";

(2) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Освен съответствие на общите изисквания лицата по ал. 1 трябва да докажат, че отговарят и на посочените в наредбата по чл. 117, ал. 5 специфични изисквания за извършване на съответната пристанищна услуга по чл. 116, ал.

2, т. 1.

(3) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Изпълнителна агенция "Морска администрация" упражнява контрол за съответствие на пристанищните оператори с изискванията по ал. 1 и 2 при условията и по реда на наредбата по чл. 117, ал. 5.

(4) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) При установено несъответствие с изискванията по ал. 1, т. 5, 6, 7 или 8, или по ал. 2:

1. капитанът на пристанището дава на пристанищния оператор задължителни предписания за отстраняване на несъответствието и определя разумен срок за изпълнението им;

2. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" временно преустановява дейността на пристанищния оператор до отстраняване на несъответствието, когато дадените задължителни предписания по т. 1 не са изпълнени в срок;

3. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" заличава пристанищния оператор от регистъра на пристанищните оператори при временно преустановяване на дейността, продължило повече от 12 месеца.

(5) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Разпоредбата на ал. 4, т. 3 се прилага и при установено несъответствие с някое от изискванията по ал. 1, т. 1 – 4.

(6) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Задължителни предписания по ал. 4, т. 1, временно преустановяване на дейността на пристанищния оператор по ал. 4, т. 2 и заличаване от регистъра на пристанищните оператори по ал. 4, т. 3 и ал. 5 могат да бъдат оспорени по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Заповед, с която на пристанищния оператор се дават задължителни предписания или се постановява временно преустановяване на дейността му, подлежи на незабавно изпълнение.

Чл. 117в. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм., бр. 104 от 2005 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 36 от 2006 г., бр. 98 от 2008 г., бр. 28 от 2013 г., бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.)

(1) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Предоставянето на пристанищна услуга по чл. 116, ал. 2, т. 2 и 3 и на морско-технически пристанищни услуги в случаите по чл. 117а, ал. 4, т. 1 на един или повече терминали – държавна собственост, се възлага с концесия за услуги при условията и по реда на Закона за концесиите.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.).

(3) (Изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Когато с концесията по ал. 1 се възлага изпълнението на строителство по чл. 7, ал. 2, т. 1 или 2 от Закона за концесиите, концесията се определя като концесия за строителство

Чл. 117г. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм., бр. 36 от 2006 г., бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Правомощията на концедент за концесиите по чл. 117в се изпълняват от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 117д. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., отм., бр. 36 от 2006 г.).

Чл. 117е. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2004 г., изм., бр. 104 от 2005 г., отм., бр. 36 от 2006 г.).

Глава пета

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 118. (1) Наказва се с глоба от 50 000 до 200 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, капитан на невоенен кораб, който потопи кораба в териториалното море, във вътрешните морски води и във вътрешните водни пътища или го изхвърли на брега.

(2) С глоба (имуществена санкция) по ал. 1 се наказва и корабопридетелят, който нареди или допусне корабът да бъде потопен или изхвърлен на брега.

Чл. 119. (1) Наказва се с глоба от 150 000 до 500 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание:

1. (изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., доп., бр. 99 от 2006 г.) всеки, който наруши или допусне да бъдат нарушени забраните по чл. 53, ал. 1 и 2;

2. капитан на чуждестранен невоенен кораб, който нареди или допусне да се извърши промишлен риболов в изключителната икономическа зона, във вътрешните морски води, в териториалното море или във вътрешните водни пътища.

(2) С глобата по ал. 1 се наказва и капитан на чуждестранен невоенен кораб, снабден с ядрени енергийни устройства или въоръжен с ядрено оръжие, както и капитан на чуждестранен невоенен кораб, превозващ ядрени, радиоактивни или други опасни или отровни вещества, който влезе без разрешение във вътрешните морски води и във вътрешните водни пътища или не позволи да бъде извършена проверка на документите, дозиметричен контрол или друга проверка на кораба, свързана с опазване на природната среда.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2006 г., доп., бр. 28 от 2018 г.) Наказва се с глоба, съответно имуществена санкция, от 5000 до 15 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, всеки, който наруши или допусне да бъдат нарушени забраните по чл. 53, ал. 4 и чл. 75а.

(4) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2007 г.) Имушественa санкция в размер от 300 000 до 600 000 лв. се налага на юридическо лице, което се е обогатило или би се обогатило от нарушение или допускане да бъде извършено нарушение на забраните по чл. 53, ал. 1, когато са извършени от:

1. физическо лице, овластено да формира волята на юридическото лице;
2. физическо лице, представляващо юридическото лице, или
3. лице - член на контролен или надзорен орган на юридическото лице.

(5) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2007 г.) Когато лицата по ал. 4, т. 1, 2 и 3 са действали умишлено и вследствие на това са нанесени значителни вреди на морската среда, имушествената санкция, която се налага на юридическото лице, е в размер от 1 500 000 до 3 000 000 лв.

(6) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2007 г.) Имушествената санкция по ал. 4 и 5 се налага независимо от осъществяването на административнонаказателна или наказателна отговорност на извършителя на деянието.

Чл. 120. (1) Наказва се с глоба от 50 000 до 200 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, капитан на невоенен кораб, който:

1. влезе в пристанище или рейд, обявени за закрити;
2. допусне подводният кораб да стои в подводно положение във вътрешните морски води и в териториалното море;
3. нареди или допусне да се нарушат забраните по чл. 15 и чл. 20, т. 5, 6 и 11;
4. (изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., доп., бр. 94 от 2005 г.) който наруши разпоредбите на чл. 19, ал. 2, чл. 23, ал. 3, т. 1 - 4 и 6, чл. 24, 26, чл. 49, ал. 2.

(2) С глоба (имуществена санкция) по ал. 1 се наказва всеки, който извършва не по съответния ред научни изследвания и проучвателна дейност в морските пространства на страната.

Чл. 121. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Длъжностно лице, което наруши разпоредбите на чл. 92, ал. 6 или на чл. 112, ал. 5 относно вписването в регистъра на пристанищата и специализираните пристанищни обекти или впише в

регистъра на пристанищните оператори лице в нарушение на изискванията на чл. 117 – 117б, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв. Капитан на пристанище, който разпорежи или допусне да бъде извършено вписване по изречение първо, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв.

(2) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Който наруши или допусне да бъде нарушена забраната по чл. 92, ал. 7 или по чл. 112, ал. 6 или реда за извършване на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 5, се наказва с глоба от 10 000 до 50 000 лв., съответно с имуществена санкция от 50 000 до 300 000 лв., ако нарушението е извършено от юридическо лице или едноличен търговец. При повторно нарушение се налага глоба, съответно имуществена санкция, в двоен размер.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2007 г., предишна ал. 2, изм., бр. 104 от 2020 г.) Който наруши други разпоредби на закона или на подзаконовите актове по неговото прилагане, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., съответно с имуществена санкция от 10 000 до 50 000 лв., ако нарушението е извършено от юридическо лице или едноличен търговец.

(4) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г., предишна ал. 3, изм., бр. 104 от 2020 г.) Който наруши разпоредбите на закона или на акта на Министерския съвет по чл. 5, ал. 4 относно реда за извършване на водно-атракционни услуги, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., съответно с имуществена санкция от 2000 до 5000 лв.

(5) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) Който наруши разпоредбите на закона или на акта на Министерския съвет по чл. 5, ал. 4 относно реда за ползване на плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв. При повторно нарушение се налага глоба в двоен размер.

(6) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2008 г., предишна ал. 3, бр. 98 от 2008 г., предишна ал. 4, изм., бр. 104 от 2020 г.) Съставите на конкретните нарушения по ал. 3 се определят от органите, на които е възложено издаването на подзаконовите актове по прилагането на този закон в съответствие с чл. 2, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 121а. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2013 г.) (1) Налага се имуществена санкция от 2000 до 10 000 лв. на пристанищен оператор, предоставящ услуги по чл. 116, ал. 2, т. 3, който:

1. не изпълни някое от задълженията си по чл. 9, параграф 1 или 2 от Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ, L 334/1 от 2010 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 1177/2010", относно установяването, поддържането, оповестяването и съобщаването на Изпълнителна агенция "Морска администрация" на правила за достъп до превоз на лица с увреждания и лица с намалена подвижност, както и на придружаващите ги лица, или установи, или поддържа дискриминационни условия за достъп до превоз на такива лица;

2. не изпълни задължението си по чл. 10 от Регламент (ЕС) № 1177/2010 относно предоставянето на безплатна помощ на лица с увреждания и на лица с намалена подвижност в пристанището, включително при качване на борда на кораба и при слизване, или поиска заплащане за оказаната помощ, или допусне лицето, на което е поверил изпълнението на това задължение, да не го изпълни или да поиска заплащане за помощта;

3. не изпълни някое от задълженията си по чл. 11, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) № 1177/2010 или предостави помощ на лице с увреждания или на лице с намалена подвижност в пристанището, включително при качване на борда на кораба и при слизване, по начин, който не позволява на това лице да се качи на борда на кораба или да слезе от

него, или допусне лицето, на което е поверил изпълнението на някое от тези задължения, да не го изпълни или да го изпълни по неподходящ начин;

4. не изпълни някое от задълженията си по чл. 12, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 1177/2010;

5. не изпълни задължението си по чл. 15, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1177/2010 или допусне лицето, на което е поверил изпълнението на това задължение, да не го изпълни;

6. (нова – ДВ, бр. 52 от 2015 г.) не изпълни или не изпълни в установения срок задължението си по чл. 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1177/2010 относно предоставянето на информация в случай на отмяна на пътуването или закъснение при заминаването, или допусне лицето, на което е поверил изпълнението на това задължение, да не го изпълни или да не го изпълни в срок;

7. (нова – ДВ, бр. 52 от 2015 г.) не изпълни или не положи дължимата грижа при изпълнението на задължението си по чл. 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1177/2010 относно предоставянето на информация в случай на отмяна на пътуването или закъснение при заминаването, или допусне лицето, на което е поверил изпълнението на това задължение, да не го изпълни или да не положи дължимата при изпълнението му грижа;

8. (нова – ДВ, бр. 52 от 2015 г.) не изпълни задължението си по чл. 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1177/2010 относно предоставянето на информация при отмяна на пътуването или закъснение при заминаването на лица с увреждания или лица с намалена подвижност в достъпна за тях форма или допусне лицето, на което е поверил изпълнението на това задължение, да не го изпълни;

9. (предишна т. 6 – ДВ, бр. 52 от 2015 г.) не изпълни някое от задълженията си по чл. 23, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 1177/2010 за предоставяне на информация относно правата на пътниците, произтичащи от регламента, и за връзка с Изпълнителна агенция "Морска администрация" или предостави тази информация в неподходяща форма;

10. (предишна т. 7 – ДВ, бр. 52 от 2015 г.) не изпълни задължението си по чл. 24 от Регламент (ЕС) № 1177/2010 относно създаването и поддържането на достъпен механизъм за разглеждане на жалби.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 52 от 2015 г.) Глоба, съответно имуществена санкция в размера по ал. 1 се налага и на лицето, на което пристанищният оператор е поверил изпълнението на някое от задълженията си по чл. 4, параграф 1, чл. 7, чл. 8, параграфи 2, 3, 4, изречение второ, и параграф 5, чл. 9, параграф 4, чл. 10, чл. 11, параграфи 4 и 5, чл. 15, параграф 4 и чл. 16 от Регламент (ЕС) № 1177/2010.

Чл. 121б. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) (1) Налага се имуществена санкция в размер 10 000 лв. на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура", когато:

1. сключи договор по чл. 106е, ал. 2, за който няма решение на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" за обосноваване на необходимостта от налагане на задължение за извършване на обществена услуга, съответно без да е налице някое от обстоятелствата по чл. 7, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/352;

2. не изпълни задължение по чл. 13, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/352;

3. приеме решение по чл. 106б, без да е проведена процедура по обществени обсъждания в съответствие с чл. 106б, ал. 3 и 4.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 121в. (Нов – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) (1) Налага се имуществена санкция в размер 10 000 лв. на пристанищен оператор, предоставящ пристанищни услуги в пристанище по чл. 106а, който не изпълни задължение по чл. 15, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/352.

(2) Налага се имуществена санкция в размер 10 000 лв. на пристанищен оператор по чл. 12, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/352, който не изпълни в срока по чл. 106з, ал. 2, т. 3 задължение по чл. 12, параграф 3 от същия регламент.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 или 2 се налага имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 122. (1) (Доп. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.) Нарушенията по тази глава се установяват с актове, съставени от длъжностни лица на съответните министерства и ведомства, на които е възложено да упражняват контрол в морските пространства, пристанищата и във вътрешните водни пътища на страната.

(2) Съставеният акт се връчва на нарушителя, който може да направи възраженията си по него при подписването му или допълнително пред административнонаказващия орган в срок до 48 часа от връчването на акта. Актът заедно с писмените възражения и събраните доказателства се предава незабавно на административнонаказващия орган, който е длъжен да се произнесе по преписката в срок до 24 часа от изтичането на срока за възраженията, освен ако случаят не представлява фактическа или правна сложност.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) Наказателните постановления за нарушения, свързани с опазването на морската среда и вътрешните водни пътища, се издават от министъра на околната среда и водите или от определени от него длъжностни лица за брегови източници на замърсяване, и от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" или определени от него длъжностни лица - за замърсяване от кораби.

(4) С наказателното постановление може да се определи и парично обезщетение до пълния размер на причинените вреди.

(5) Наказателното постановление може да се обжалва и от корабоприитежателя в частта му, с която е определено обезщетение за причинените вреди. По отношение на корабоприитежателя то се смята за връчено с връчването му на капитана на кораба.

(6) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) Алинея 2 не се прилага по отношение на установяването и налагането на наказания за нарушения на разпоредбите на чл. 60а и подзаконовия акт по прилагането му - в частта за пристанищата, както и на разпоредбите на глава четвърта и подзаконовите актове по прилагането ѝ.

Чл. 123. Съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и изпълнението на наложените наказания се извършват съгласно Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 124. (1) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2013 г.) За обезпечаване събирането на глобата или имуществената санкция, наложена по тази глава, на чуждестранния невоенен кораб, независимо от собствеността му, се забранява отплаване едновременно със съставянето на акта за установяване на нарушението.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 109 от 2013 г.) Чуждестранен невоенен кораб се арестува и за обезпечаване събирането на обезщетение, определено по тази глава, както и на вземанията от непозволено увреждане по чл. 31, ал. 1. Арестът се извършва от капитана на пристанището в изпълнение на съдебен акт в съответствие с чл. 364а и 365 от Кодекса на

търговското корабоплаване.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 109 от 2013 г.).

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2013 г.) Разпоредбите на чл. 10, ал. 2 - 5, чл. 23, ал. 3, т. 4 - 6, чл. 24, 26, 28, 30, 39 и 54 се прилагат съответно и за кораби, плаващи под българско знаме.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) (1) (Предишен текст на § 1а - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) Плановите за приемане и обработване на отпадъци се разработват в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 95, ал. 1 от Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" – за пристанищата по чл. 106а и за пристанищата за обществен транспорт – държавна собственост, съответно от собствениците на територията и пристанищната инфраструктура – за останалите пристанища за обществен транспорт и за пристанищата по чл. 107 – 109. Преди да бъдат одобрени от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" плановите се съгласуват с министъра на околната среда и водите или с оправомощено от него длъжностно лице.

(2) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г., изм., бр. 104 от 2020 г.) Плановите по ал. 1 се преразглеждат и одобряват на всеки три години, както и при промяна на вида на пристанището, на някой от операторите на морско-техническата услуга приемане и обработване на отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност, или на някое от обстоятелствата по чл. 92, ал. 5, т. 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9 и 10.

§ 1б. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2008 г., изм., бр. 28 от 2018 г.) Предаването на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност, и на остатъците от корабни товари се смята за допускане за свободно обращение по смисъла на чл. 201 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ, L 269/1 от 10 октомври 2013 г.). Не се изисква подаване на обобщена декларация за въвеждане съгласно чл. 127 от същия регламент.

§ 1в. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) До 31 март всяка година министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице представя на Европейската комисия информацията за предходната година по чл. 9, ал. 2 от Директива 2000/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2000 г. относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари, изменена с Директива 2002/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно изменение на директивите относно морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби.

§ 1г. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) На всеки три години министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице представя на Европейската комисия доклад относно прилагането на разпоредбите за дейността по предаване и приемане на отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност, и на остатъците от товари, в съответствие с чл. 17, ал. 1 от Директива 2000/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2000 г. относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари.

§ 1д. (Нов – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) (1) Министърът на регионалното развитие и благоустройството предоставя на Европейската комисия информация за участниците в процеса на морско пространствено планиране, която включва:

1. наименование и адрес на компетентния орган;

2. информация относно правния статут, функциите и ролята в процеса на морско пространствено планиране на компетентния орган;

3. наименованията на органите и организациите, участващи в процеса на морско пространствено планиране;

4. информация относно правния статут, функциите и ролята в процеса на морско пространствено планиране на всеки от участващите органи и организации;

5. описание на институционалните връзки, установени с цел осигуряване на координация между участниците в процеса на морско пространствено планиране;

6. кратко описание на механизмите, създадени с цел да се осигури координация между Република България и Румъния в процеса на морско пространствено планиране.

(2) Министърът на регионалното развитие и благоустройството уведомява Европейската комисия за всяка промяна в данните по ал. 1 в 6-месечен срок от настъпването ѝ.

§ 2. По смисъла на този закон:

1. (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) "Военен кораб" е всеки кораб, който принадлежи към въоръжените сили на някоя държава, има външни знаци за различаване на неговата националност, намира се под командването на офицер на военна служба, името на когото е вписано в списъка на офицерите от военноморските сили на държавата или в друг подобен документ, и има екипаж, подчинен на военна дисциплина.

2. (Доп. - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) "Граничнополицейски кораб" е всеки кораб, използван за граничен контрол и охрана на държавната граница и плаващ под военноморски флаг.

3. "Държавен кораб, използван с нетърговска цел" е кораб - собственост на държавата, под чието знаме плава, предназначен за научноизследователска или друга нестопанска дейност.

4. "Невоенен кораб" е всеки кораб извън посочените в т. 1 и 2.

5. "Подводен кораб" е всеки кораб, който е предназначен да плава под вода.

6. (Нова - ДВ, бр. 11 от 2005 г., отм., бр. 102 от 2005 г.).

7. (Нова - ДВ, бр. 11 от 2005 г., отм., бр. 102 от 2005 г.).

8. (Предишна т. 6 - ДВ, бр. 11 от 2005 г.) "Държава на знамето" е държавата, под чието знаме корабът плава.

9. (Предишна т. 7 - ДВ, бр. 11 от 2005 г.) "Водолазна дейност" е всяка дейност под повърхността на водата с военна, стопанска или изследователска цел, при която човек използва дихателно съоръжение за повече от едно вдишване, или която се осъществява от съоръжения, управлявани от разстояние.

10. (Предишна т. 8 - ДВ, бр. 11 от 2005 г.) "Прикрепени видове" са организмите, които в стадия, в който е възможен техният улов, се намират в неподвижно състояние върху морското дъно или под неговата повърхност или са в състояние да се придвижват само когато са в постоянен допир с повърхността или с недрата на морското дъно.

11. (Предишна т. 9 - ДВ, бр. 11 от 2005 г., доп., бр. 28 от 2018 г.) "Замърсяване на морската или речната среда" означава пряко или косвено внасяне от човека на вещества или

енергии в морската среда, включително и в устията на реките, което причинява или може да причини вреда на живите морски или речни ресурси, опасност за здравето на човека, да попречи на правомерното използване на морето, включително като влоши качеството на морската вода и на условията за туризъм и отдих, съобразно действащите норми и стандарти за допустимо замърсяване. Замърсяване е налице и в случаите на преднамерено или случайно внасяне от човека в морската или речната среда на чужди или нови за тази среда организми, които причиняват или могат да причинят вредните последици, посочени в изречение първо.

12. (Предидшна т. 10 - ДВ, бр. 11 от 2005 г.) "Морска миля" е равна на 1852 м.

13. (Предидшна т. 11 - ДВ, бр. 11 от 2005 г., отм., бр. 28 от 2013 г.).

14. (Предидшна т. 12 - ДВ, бр. 11 от 2005 г., изм., бр. 28 от 2013 г.) "Рейд" е определен район от морското пространство във (вътрешен рейд) или извън (външен рейд) акваторията на пристанището, в който корабите могат да стоят на котва за изчакване, влизане в пристанище, укриване от лошо време, извършване на товарно-разтоварна дейност.

14а. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Котвена стоянка" е определен район от река Дунав във или извън акваторията на пристанището, в който корабите могат да стоят на котва за изчакване, влизане в пристанище, укриване от лошо време, извършване на товарно-разтоварна дейност.

15. (Отм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 13, бр. 11 от 2005 г.).

16. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 14, бр. 11 от 2005 г.) "Пристанищен терминал" е териториално обособена зона от пристанище за обществен транспорт, която осигурява завършен процес по приемане, обработка, съхраняване и експедиране на определен тип товари и/или поща по определена технология или за обслужване на пътници.

17. (Отм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 15, бр. 11 от 2005 г.).

18. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 16, бр. 11 от 2005 г., изм., бр. 28 от 2013 г.) "Пристанищна инфраструктура" е техническата инфраструктура на пристанището по смисъла на § 5, т. 31 от допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, както и другите сгради и съоръжения на територията на пристанището, свързани с извършваните на неговата територия дейности и услуги.

19. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 17, бр. 11 от 2005 г., доп., бр. 28 от 2013 г.) "Пристанищни съоръжения" са елементи на пристанищната инфраструктура, трайно прикрепени към терена на пристанището, които са предназначени за извършване на пристанищни услуги, както и стационарните и плаващите хидротехнически съоръжения (вълноломи, молове, пирсове, фериботни гнезда, понтони, докове и други), които служат за защита на пристанищната акватория от ветрово или вълново въздействие или за връзка между кораба и брега.

20. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 18, бр. 11 от 2005 г., доп., бр. 104 от 2020 г.) "Капитан на пристанище" е длъжностно лице, което има право да издава задължителни разпореждания или предписания и носи отговорност за околната среда от замърсяване от кораби и за осигуряване безопасността и сигурността на корабоплаването и човешкия живот в район, определен от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

21. (Предидшна т. 19 - ДВ, бр. 11 от 2005 г., доп., бр. 28 от 2013 г.) "Известие до мореплавателите" е бюлетин, съдържащ информация относно безопасността на корабоплаването в морските пространства на Република България.

21а. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Известие до корабоводителите" е бюлетин, съдържащ информация относно безопасността на корабоплаването по вътрешните водни

пътища на Република България.

22. (Предидшна т. 20 - ДВ, бр. 11 от 2005 г.) "Навигационно осигуряване" е съвкупност от мероприятия, осигуряващи безопасността на корабоплаването.

22а. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Навигационно осигуряване на пристанищната акватория" е комплекс от наземни и плаващи навигационни знаци (светещи или несветещи, излъчващи или неизлъчващи радиосигнали), създаден с цел ориентиране на корабите при подходането или излизането им от пристанищата и за обозначаване на местата, представляващи навигационна опасност за корабоплаването.

23. (Предидшна т. 21 - ДВ, бр. 11 от 2005 г., отм., бр. 104 от 2020 г.).

24. (Предидшна т. 22 - ДВ, бр. 11 от 2005 г., отм., бр. 28 от 2013 г.).

25. (Отм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 23, бр. 11 от 2005 г.).

26. (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 24, бр. 11 от 2005 г., изм., бр. 28 от 2013 г.) "Пристанищен оператор" е търговец, получил достъп за извършване на определени пристанищни услуги в пристанище.

27. (Предидшна т. 25 - ДВ, бр. 11 от 2005 г.) "Опасен товар" е такъв товар, който е включен в списъка на Организацията на Обединените нации за опасни товари.

28. (Предидшна т. 26 - ДВ, бр. 11 от 2005 г., изм., бр. 98 от 2008 г.) "Яхта" е кораб, използван за туризъм, спорт, спортен риболов или развлечение.

29. (Нова - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 27, бр. 11 от 2005 г., изм. и доп., бр. 28 от 2013 г.) "Акватория на пристанище" е прилежащата на пристанищната територия водна площ с естествени или създадени в резултат на човешка дейност условия за защита от вълни и затлачване, която притежава нужните площ и дълбочина за безопасно подходане, маневриране и приставане на най-големия разчетен кораб за съответното пристанище или пристанищен терминал. Акваторията на пристанището включва: зона за подходане, зона за маневриране на корабите и оперативна акватория.

30. (Нова - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 28, бр. 11 от 2005 г., изм., бр. 54 от 2007 г., бр. 98 от 2008 г.) "Кораб" е всяко самоходно или несамоходно плавателно съоръжение от какъвто и да е тип, включително съдове на подводни криле, на въздушна възглавница, подводници, плаващи средства и неподвижни или плаващи платформи, предназначени за плаване по море и/или река, независимо от знамето, под което плава, и което се използва за извършване на една или няколко от следните дейности: превоз на товари, превоз на пътници и багажи; влачене на плавателни съоръжения; извършване на морски услуги и други помощни операции; риболов; експлоатация на други морски богатства, както и други дейности.

31. (Нова - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 29, бр. 11 от 2005 г., изм., бр. 28 от 2013 г.) "Ползвател на пристанищна услуга" е лице, което от свое или от чуждо име е получател на предоставяните пристанищни услуги, обикновено корабпритежател, товародател или техни агенти.

32. (Нова - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 30, бр. 11 от 2005 г.) "Тип товар" е съвкупността от различни по вид товари, които се обработват по съпоставими технологии: насипни, наливни, газообразни, контейнерни, генерални, Ро-Ро, фериботни и други.

33. (Нова - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 31, бр. 11 от 2005 г.) "Зона за съхраняване на товари" е обособена част от пристанище за обществен транспорт, предназначена за съхраняване на товари като част от претоварния процес.

34. (Нова - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предидшна т. 32, бр. 11 от 2005 г.) "Съпътстващи дейности" са дейности, обезпечаващи извършването на пристанищните услуги, както и дейности, които съответстват на производствените и търговските задачи на предприятия,

чието местоположение в пристанището се оправдава от връзката им с пристанищния трафик, с обема на морския или речния трафик, който създават, или поради услугите, които извършват на потребителите.

35. (Нова - ДВ, бр. 24 от 2004 г., предишна т. 33, бр. 11 от 2005 г.) "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

36. (Нова - ДВ, бр. 94 от 2005 г.) "Работно положение на риболовните уреди" е състояние, в което те са потопени във водата или не са сгънати, покрити, поставени в подходяща опаковка или в такъв вид са прибрани в багажно (товарно) складово помещение, отделение на сухоземно транспортно средство или кораб. В случай че риболовен уред се състои от няколко части, той е в работно положение, ако не е разглобен и частите му не са прибрани поотделно по описания по-горе ред.

37. (Нова - ДВ, бр. 104 от 2005 г., изм., бр. 98 от 2008 г., бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) "Отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност" са всички отпадъци, включително отпадъчните води и отпадъци, различни от остатъците от корабни товари, които са получени през време на експлоатацията на кораба и попадат в приложното поле на анекси I, IV и V към Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби, 1973, изменена с Протокол от 1978 г. (MARPOL 73/78) и с Протокол от 1997 г., съставена в Лондон на 2 ноември 1973 г. (ратифицирана със закон - ДВ, бр. 94 от 2004 г.) (ДВ, бр. 12 от 2005 г.), наричана "МАРПОЛ 73/78", както и отпадъците, свързани с товара, както са определени в насоките за прилагане на анекс V от МАРПОЛ 73/78. Отпадъците - резултат от корабоплавателна дейност, са отпадъци по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците.

38. (Нова - ДВ, бр. 104 от 2005 г., изм., бр. 98 от 2008 г., бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) "Остатъци от корабни товари" са всички остатъци от товарите на борда, които остават в трюмовете или в товарните танкове след приключване на операциите по разтоварване и почистване, включително излишъците и разлетите или разпилени количества по време на товарене/разтоварване. Остатъците от корабни товари са отпадъци по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците.

39. (Нова - ДВ, бр. 104 от 2005 г., изм., бр. 98 от 2008 г.) "Пристанищни приемни съоръжения" са съоръжения, независимо дали са трайно прикрепени, подвижни или плаващи, които могат да приемат отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност, и остатъци от корабни товари.

39a. (Нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) "Подходящи пристанищни приемни съоръжения" са пристанищни приемни съоръжения, които са съобразени с географското положение и големината на пристанището, с броя и вида на корабите, които нормално го посещават, както и с типа и обема на отпадъците от корабоплавателна дейност и на остатъците от корабни товари.

40. (Нова - ДВ, бр. 104 от 2005 г., изм., бр. 98 от 2008 г.) "План за приемане и обработване на отпадъци" е документ, съдържащ описание на съобразените с географското положение и големината на пристанището, с броя и вида на корабите, които нормално го посещават, както и с типа и обема на отпадъците - резултат от корабоплавателна дейност, и на остатъците от корабни товари, процедури за приемане, събиране, съхранение и предварително обработване на тези отпадъци без необосновано забавяне на кораба.

41. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Подводен линеен обект на техническата инфраструктура" е провод или мрежа на транспорта (в т. ч. нефтопровод и продуктопровод),

топлоснабдяването, газоснабдяването, водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, електронните съобщения или управлението на отпадъци, разположен на морското дъно, на дъното и крайбрежната заливаема ивица на река Дунав или в техните недра.

42. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г., отм., бр. 104 от 2020 г.).

43. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Подходен канал" е хидротехническо съоръжение - създаден в резултат на човешка дейност и навигационно осигурен воден път, позволяващ безопасно подхождане на корабите към пристанищната акватория и излизане от нея.

44. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Зона за подхождане" е най-външната част от пристанищната акватория, свързваща подходния канал или фарватера със зоната за маневриране на корабите.

45. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Зона за маневриране на корабите" е част от пристанищната акватория, която свързва зоната за подхождане и оперативната акватория и служи за безопасно извършване на маневри (в т. ч. разминаване) от корабите при придвижването им към оперативната акватория и при излизането им от нея.

46. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Оперативна акватория" е част от пристанищната акватория, прилежаща на съответната кейова стена или друго хидротехническо съоръжение за приставане на кораби и притежаваща нужните площ и дълбочина за безопасно маневриране и приставане на най-големия разчетен кораб.

47. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Вълнолом" е оградително стационарно или плаващо хидротехническо съоръжение, което е изградено или поставено пред пристанищната акватория без непосредствена връзка с брега и служи за предпазването ѝ от вълнение, наноси или ледоход.

48. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Мол" е оградително стационарно или плаващо хидротехническо съоръжение, предназначено да предпазва пристанищната акватория от вълнение и изградено или поставено така, че в единия си край се допира плътно до брега, а вътрешната му стена може да бъде използвана за швартоване на кораби и извършване на товаро-разтоварни операции.

49. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Пирс" е стационарно хидротехническо съоръжение, изградено в оперативната акватория под определен ъгъл спрямо брега, което позволява безопасно приставане, швартоване и обработване на кораби.

50. (Нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) "Сезонен превоз на пътници" е превоз на пътници с туристическо-развлекателна цел във вътрешните морски води и териториалното море на Република България с отдалечаване от брега на разстояние до 5 морски мили или в българския участък на река Дунав, извършван в периода от 1 май до 31 октомври с кораби, които не попадат в обхвата на международните конвенции, по които Република България е страна.

51. (Нова – ДВ, бр. 28 от 2018 г.) "Интегрирана морска политика на Европейския съюз" е политика, която цели да насърчава координирано и съгласувано вземане на решения за постигане на максимални резултати по отношение на устойчивото развитие, икономическия растеж и социалното сближаване на държавите членки, по-специално по отношение на крайбрежните, островните и най-отдалечените региони в Европейския съюз, както и на свързаните с морето сектори посредством съгласувани, свързани с морето политики и съответното международно сътрудничество.

52. (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) "Обща техническа инфраструктура на пристанището" е съвкупност от сгради, съоръжения и линейни инженерни мрежи на

транспорта, водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, топлоснабдяването, газоснабдяването, електронните съобщения, третирането на отпадъците и на геозащитната дейност, които обслужват повече от един терминал от пристанище за обществен транспорт и съгласно предвижданията на генералния план на пристанището са предназначени за общо ползване от всички пристанищни оператори и ползватели на пристанището при еднакви условия. Отклоненията от линейните инженерни мрежи до границата на съответния пристанищен терминал се считат за част от общата техническа инфраструктура.

53. (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) "Инфраструктура за достъп" е частта от общата техническа инфраструктура на пристанището, включваща съоръженията и линейните инженерни мрежи на транспорта, чрез които се осигурява достъп на ползвателите по суша и по море, съответно по вътрешни водни пътища, до пристанището, както и влизане в него.

54. (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) "Инфраструктура за достъп по суша" са пътните и железопътните подходи до границата на пристанището, осигуряващи връзката му с пътната мрежа, съответно с железопътната инфраструктура.

55. (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) "Инфраструктура за достъп по море или по вътрешни водни пътища" са подходните канали, зоните за подхождане и зоните за маневриране на корабите, както и външните рейдове или котвени стоянки.

56. (Нова – ДВ, бр. 104 от 2020 г.) "Национална система за електронен обмен на информация в пристанищата за обществен транспорт" е отворена електронна платформа, която осигурява интелигентен и сигурен обмен на информация между държавните органи, пристанищните оператори и ползвателите на пристанището за целите на управлението, оптимизирането и автоматизирането на пристанищните и логистични процеси чрез еднократно подаване на данни и свързване на транспортните и логистични вериги.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. (Доп. - ДВ, бр. 24 от 2004 г., отм., бр. 108 от 2006 г.).

§ 4. (Отм. - ДВ, бр. 24 от 2004 г.).

§ 5. Този закон отменя Закона за морските пространства на Република България (обн., ДВ, бр. 55 от 1987 г.; изм., бр. 11 и 59 от 1998 г., бр. 23 и 67 от 1999 г.).

§ 6. В чл. 16 от Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г.) се създава ал. 4:

"(4) Едноличните търговски дружества с държавно имущество и физическите и юридическите лица, на които е предоставена концесия по съответния ред за обекти по чл. 4, ал. 1, т. 6 от Закона за концесиите, могат да отдават под наем имоти или части от имоти, както и да ги ползват съвместно по договор с трети лица при условията на ал. 2, без да се препятства осъществяването на дейностите, за които са предоставени."

§ 7. В Закона за концесиите (обн., ДВ, бр. 92 от 1995 г.; бр. 16 от 1996 г. - Решение № 2 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 44 от 1996 г., бр. 61 и 123 от 1997 г., бр. 93 от 1998 г., бр. 23, 56, 64 и 67 от 1999 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4, ал. 1, т. 6 се изменя така:

"6. републиканските пътища, цели или технологично обособени части от пристанища за обществен транспорт и граждански летища за обществено ползване, съществуващи и/или които ще бъдат построени със средства на концесионера, публична държавна собственост."

2. В чл. 25 се правят следните изменения и допълнения:

а) досегашният текст на чл. 25 става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

"(2) Паричните постъпления от предоставянето и осъществяването на концесия за обектите по чл. 4, ал. 1, т. 6 и от разрешенията за дейности по чл. 5, т. 4 се разпределят, както следва:

1. осемдесет и пет на сто - за развитие и изграждане на републиканската пътна и транспортна инфраструктура;

2. петнадесет на сто - за попълване на фонда за покриване на разходите по концесиите."

§ 8. В Закона за гражданското въздухоплаване (обн., ДВ, бр. 94 от 1972 г.; изм., бр. 30 от 1990 г., бр. 16 от 1997 г. и бр. 85 от 1998 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 122в:

а) в ал. 3, т. 2 след думите "безопасност на полетите" се добавя "в т.ч. за летателно обучение на летци-пилоти, преминаващи висшия курс на обучение - държавна поръчка";

б) създава се ал. 4:

"(4) Средствата от превишаването на приходите над разходите в края на календарната година остават за ползване през следващата финансова година, като целево се разходват за финансиране дейностите по тази глава."

2. Създава се чл. 122д:

"Чл. 122д. Всички средства, отпускани от бюджета на Министерството на транспорта и съобщенията по реда на тази глава за финансиране дейността по осигуряване и поддържане безопасността на полетите, както и събраните такси по чл. 120, ал. 4, не се облагат с данъци."

3. В § 4 от допълнителните разпоредби след думите "когато гарант по заема е Република България" се добавя ", както".

§ 9. В § 4а от Закона за Българските държавни железници (обн., ДВ, бр. 53 от 1995 г.; доп., бр. 85 от 1998 г.; изм., бр. 124 от 1998 г.) след думите "когато гарант по заема е Република България" се добавя ", както".

§ 10. В Кодекса на търговското мореплаване (обн., ДВ, бр. 55 и 56 от 1970 г.; попр., бр. 58 от 1970 г.; изм. и доп., бр. 55 от 1975 г., бр. 10 от 1987 г., бр. 30 от 1990 г., бр. 85 от 1998 г.) в допълнителната разпоредба след думите "когато гарант по заема е Република България" се добавя ", както".

ЗАКОН за изменение и допълнение на

Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 24 от 2004 г.)

.....
Допълнителна разпоредба

§ 73. Навсякъде в закона:

1. думите "плавателен съд" и "плавателни съдове" се заменят съответно с "кораб" и "кораби";

2. (в сила от 1.12.2004 г.) думите "пристанищна/та администрация" се заменят с "Национална компания "Пристанища".

Преходни и заключителни разпоредби

§ 74. (1) Обектите по чл. 106, ал. 1, които към влизането в сила на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата в Република България (15 февруари 2000 г.) са били включени в капитала на еднолични търговски дружества с

държавно имущество, са публична държавна собственост.

(2) Министрите, упражняващи правата на собственост на държавата в едноличните търговски дружества по ал. 1, в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон извършват действия по намаляване на капитала на дружествата със стойността на правото на собственост на обектите - публична държавна собственост.

(3) Към датата на влизане в сила на решението за намаляване на капитала по ал. 2 министърът на транспорта сключва договори с едноличните търговски дружества за извършване на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 1 и на дейности по чл. 116а, ал. 1. С договорите се определят правата и задълженията на страните в съответствие с разпоредбите на този закон. Договорите са срочни до сключване по предвидения от закона ред на договори за извършване на пристанищни услуги и дейности или концесия със спечелил конкурс оператор.

§ 75. (1) Лицата, които към влизането в сила на този закон не са еднолични търговски дружества с държавно имущество и притежават права на собственост върху част от терминал на пристанище за обществен транспорт с национално значение, представляващ зона за съхраняване на товари, запазват собствеността си.

(2) Лицата по ал. 1 имат право в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон да заявят искането си за предоставяне на концесия. Министерският съвет се произнася по искането в срок до една година.

(3) Ако на лицата по ал. 1 се предостави концесия, те са длъжни да предоставят пристанищната услуга на трети лица при същите условия, при които те самите я ползват.

(4) Лицата по ал. 1 са длъжни да използват имотите - частна собственост, само по предназначението им като за съхраняване на товари от пристанище за обществен транспорт, независимо от предоставянето на концесия. При необходимост лицата са длъжни да учредят право на преминаване през имота си.

(5) При неизпълнение на задължението по ал. 4 министърът на транспорта или упълномощено от него длъжностно лице преустановява експлоатацията на онази част от терминала на пристанището за обществен транспорт, която представлява зона за съхраняване на товари и не се ползва по предназначение.

(6) Когато вследствие на преустановяване на експлоатацията по ал. 5 е налице държавна нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин, се извършва принудително отчуждаване на имотите по ал. 1 при условията и по реда на Закона за държавната собственост. Искането за отчуждаване се прави от министъра на транспорта.

§ 76. Лицата, които са собственици на пристанища по чл. 107 - 109 и на пристанища за обществен транспорт с регионално значение, в тримесечен срок от влизане в сила на този закон заявяват правата си за вписване в регистрите на пристанищата и представят доказателства, че пристанищата отговарят на изискванията за експлоатационна годност в съответствие с наредбата на чл. 95, ал. 1 и с действащото законодателство.

§ 77. Разпоредбите на глава четвърта, раздел V "Пристанищна администрация" (чл. 113 - 115) се прилагат до 30 ноември 2004 г.

§ 78. (1) До 30 ноември 2004 г. дейностите, правата и задълженията по този закон на Национална компания "Пристанища" се осъществяват от Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация".

(2) До 30 ноември 2004 г. Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" изпълнява дейностите по чл. 112б, ал. 1, 3 и 4, чл. 112в и чл. 112г.

(3) До 30 ноември 2004 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" сключва и контролира изпълнението на договорите по чл.

116а, ал. 3 и чл. 117б, ал. 1.

(4) До 30 ноември 2004 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" сключва договори с пристанищни оператори за извършване на услугите по чл. 116, ал. 3, т. 1.

§ 79. Приходите, реализирани от Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" до 1 декември 2004 г., са приходи по бюджета на Министерството на транспорта.

§ 80. (1) От 1 декември 2004 г. Национална компания "Пристанища" поема активите и пасивите, правата и задълженията на Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация".

(2) Трудовите правоотношения с работниците и служителите на Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" се уреждат при условията и по реда на чл. 123 от Кодекса на труда.

(3) Служебните правоотношения с държавните служители на Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" се уреждат при условията и по реда на чл. 87а от Закона за държавния служител.

§ 81. (В сила от 1.12.2004 г.) В срок до 1 януари 2005 г. Министерският съвет предоставя на Национална компания "Пристанища" имущество - държавна собственост, за изпълнение на предмета ѝ на дейност.

§ 82. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет, министърът на транспорта и министърът на регионалното развитие и благоустройството приемат подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

.....
§ 86. (1) Параграфи 45 - 54 (относно глава четвърта, раздел VI "Национална компания "Пристанища") се прилагат от 1 декември 2004 г.

(2) Параграф 73, т. 2, § 81 и § 83, т. 2, буква "б" се прилагат от 1 декември 2004 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за далекосъобщенията
(ДВ, бр. 88 от 2005 г.)

.....
§ 49. В Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г.; изм., бр. 111 от 2001 г., бр. 24 и 70 от 2004 г., бр. 11 от 2005 г.; бр. 45 от 2005 г. - Решение № 5 на Конституционния съд от 2005 г.) навсякъде думите "министърът на транспорта и съобщенията", "министъра на транспорта и съобщенията" и "Министерството на транспорта и съобщенията" се заменят съответно с "министърът на транспорта", "министъра на транспорта" и "Министерството на транспорта".

.....
ЗАКОН за изменение и допълнение
на Закона за морските пространства, вътрешните
водни пътища и пристанищата на Република България
(ДВ, бр. 104 от 2005 г., в сила от 27.12.2005 г.)

Допълнителна разпоредба

§ 24. (В сила от 1.01.2007 г.) (1) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" и собствениците на пристанищата за обществен транспорт с регионално значение уведомяват Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" за всеки случай на освобождаване на кораби от заплащане на такса по чл. 103в, ал. 4 и чл. 103г, ал. 3.

(2) В случаите по ал. 1 Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" уведомява Европейската комисия.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 25. (1) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" е правопреемник на Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация", създадена с Постановление № 124 на Министерския съвет от 2005 г. (обн., ДВ, бр. 55 от 2005 г.; изм., бр. 96 от 2005 г.), и поема съответната част от активите и пасивите, правата и задълженията по баланса ѝ към датата на влизане в сила на този закон, която се отнася до предмета на дейност на държавното предприятие, определен в чл. 115м, съгласно заповед на министъра на транспорта.

(2) Трудовите и служебните правоотношения с работниците и служителите се уреждат при условията и по реда на чл. 123 от Кодекса на труда и чл. 87а от Закона за държавния служител.

§ 26. (1) Прекратява се Национална компания "Пристанища" без ликвидация.

(2) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" е правопреемник на Национална компания "Пристанища".

.....

§ 29. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 4 и 5, § 6 в частта му "пристанищни приемни съоръжения за отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност", § 7 относно чл. 103в, ал. 1, т. 5 и ал. 3 и чл. 103г, § 9, § 10 относно чл. 110, ал. 2 в частта му "пристанищни приемни съоръжения за отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност", § 16 относно чл. 115м, т. 11, § 20 и 24, които влизат в сила от 1 януари 2007 г.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 54 от 2007 г.)

§ 12. Този закон въвежда изискванията на Директива 2000/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари; Директива 2002/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, установяваща система на Общността за наблюдение и информационно обслужване на корабоплаването и отменяща Директива 93/75/ЕИО на Съвета; Директива 2005/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно замърсяване от кораби и налагане на санкции при нарушения; Рамково решение 2005/667/ПВР на Съвета за укрепване на наказателноправната рамка за прилагане на законите срещу замърсяването от корабите.

§ 13. Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" съвместно с компетентните органи на другите държави - членки на Европейския съюз, и като си сътрудничат с Европейската агенция за морска безопасност:

1. разработват необходимите информационни системи за прилагане на разпоредбите, въвеждащи Директива 2005/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно замърсяване от кораби и налагане на санкции при нарушения и Директива 2000/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари;

2. установяват общи практики, включително за: наблюдение и навременно откриване на кораби, които изхвърлят замърсяващи вещества, като нарушават разпоредбите, въвеждащи Директива 2005/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно замърсяване от

кораби и налагане на санкции при нарушения; надеждни методи за проследяване на замърсяващи вещества, както и такива за ефективно въвеждане на разпоредбите на тази директива.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Кодекса на търговското корабоплаване (ДВ, бр. 71 от 2008 г.)

§ 9. В Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г.; изм., бр. 111 от 2001 г., бр. 24 и 70 от 2004 г., бр. 11 от 2005 г.; Решение № 5 от 2005 г. на Конституционния съд - бр. 45 от 2005 г.; изм., бр. 87, 88, 94, 102 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 43, 65, 99 и 108 от 2006 г., бр. 41, 54 и 109 от 2007 г. и бр. 67 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

.....
8. Навсякъде в закона думите "Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" се заменят с "Изпълнителна агенция "Морска администрация".

.....
§ 11. (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" поема активите и пасивите, правата и задълженията на Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация".

(2) Трудовите правоотношения с работниците и служителите на Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" се уреждат при условията и по реда на чл. 123 от Кодекса на труда.

(3) Служебните правоотношения с държавните служители на Изпълнителна агенция "Пристанищна администрация" се уреждат при условията и по реда на чл. 87а от Закона за държавния служител.

§ 12. (1) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" поема активите и пасивите, правата и задълженията на Изпълнителна агенция "Морска администрация", свързани с изпълнението на функциите по чл. 115м, т. 12 и 13.

(2) Трудовите правоотношения с работниците и служителите на Изпълнителна агенция "Морска администрация", свързани с изпълнението на функциите по чл. 115м, т. 12 и 13, се уреждат при условията и по реда на чл. 123 от Кодекса на труда.

(3) Служебните правоотношения с държавните служители на Изпълнителна агенция "Морска администрация", свързани с изпълнението на функциите по чл. 115м, т. 12 и 13, се уреждат при условията и по реда на чл. 87а от Закона за държавния служител.

§ 13. Разпоредбата на § 9, т. 6 относно чл. 115м, т. 14 влиза в сила от 1 януари 2009 г.

ЗАКОН за изменение и допълнение

на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 98 от 2008 г.)

.....
Допълнителна разпоредба

§ 20. Навсякъде в закона думите "пристанищни приемни съоръжения за отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност" и "пристанищните приемни съоръжения за отпадъци - резултат от корабоплавателна дейност" се заменят съответно с "пристанищни приемни съоръжения" и "пристанищните приемни съоръжения".

Заключителни разпоредби

§ 21. По отношение на речните пристанища изискванията за наличие на подходящи пристанищни приемни съоръжения и за план за приемане и обработване на отпадъци, в т.ч. за система за определяне размера на таксите за приемане и обработване на отпадъци,

се прилагат от 1 януари 2013 г.

.....
ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

към Закона за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 81 от 2009 г.)

§ 2. Навсякъде в закона думите "министърът на транспорта", "министъра на транспорта" и "Министерството на транспорта" се заменят съответно с "министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията", "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на
Закона за Министерството на вътрешните работи
(ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 9.11.2010 г.)

.....
§ 105. В Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г.; изм., бр. 111 от 2001 г., бр. 24 и 70 от 2004 г., бр. 11 от 2005 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2005 г. - бр. 45 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 87, 88, 94, 102 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 43, 65, 99 и 108 от 2006 г., бр. 41, 54 и 109 от 2007 г., бр. 67, 71, 98 и 108 от 2008 г., бр. 47 и 81 от 2009 г. и бр. 61 от 2010 г.) се правят следните изменения и допълнения:

.....
§ 117. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 1 - 23, § 25, § 27 - 30, § 32 - 34, § 40, § 41, § 43 - 55, § 63 - 89 и § 91 - 114, които влизат в сила от 1 януари 2011 г.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на
Закона за морските пространства, вътрешните
водни пътища и пристанищата на Република България
(ДВ, бр. 28 от 2013 г.)

.....
§ 59. Разпоредбите на чл. 52а - 52г се прилагат и за започналите към датата на влизане в сила на този закон производства за разрешаване на изработването и за приемане и одобряване на подробни устройствени планове, както и за изработване и одобряване на инвестиционни проекти и за издаване на разрешения за строеж за изграждане или разширяване на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура в границите на вътрешните морски води и в териториалното море.

§ 60. (1) Разпоредбите на чл. 63, ал. 3, 4 и 5 се прилагат и за изградените към датата на влизане в сила на този закон на морското дъно или в неговите недра в границите на вътрешните морски води и териториалното море подводни линейни обекти на техническата инфраструктура.

(2) Лицата, които експлоатират обекти по ал. 1, предоставят на Изпълнителна агенция "Морска администрация" координатите на своите трасета и зони на безопасност в 6-месечен срок след влизането в сила на този закон.

(3) Изпълнителна агенция "Морска администрация" предприема необходимите действия

за оповестяване в "Известие до мореплавателите" на координатите на трасетата и зоните за безопасност на обектите по ал. 1 в 9-месечен срок от влизането в сила на този закон, ако такова оповестяване не е било направено по-рано.

(4) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" осигурява навигационно трасетата и зоните за безопасност на обектите по ал. 1 в случаите, в които това е необходимо, в срок три години от влизането в сила на този закон.

§ 61. Разпоредбите на чл. 75, ал. 2 - 6 се прилагат и за започналите към датата на влизане в сила на този закон производства за разрешаване на изработването и за приемане и одобряване на подробни устройствени планове, както и за изработване и одобряване на инвестиционни проекти и за издаване на разрешения за строеж за изграждане или разширяване на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура в българския участък на река Дунав.

§ 62. (1) Разпоредбата на чл. 84 се прилага и за изградените към датата на влизане в сила на този закон на дъното или в неговите недра в българския участък и в крайбрежната заливаема ивица на река Дунав подводни линейни обекти на техническата инфраструктура.

(2) Лицата, които експлоатират обекти по ал. 1, предоставят на Изпълнителна агенция "Морска администрация" координатите на своите трасета и зони на безопасност в 6-месечен срок след влизането в сила на този закон.

(3) Изпълнителна агенция "Морска администрация" предприема необходимите действия за оповестяване в "Известие до корабоводителите" на координатите на трасетата и зоните за безопасност на обектите по ал. 1 в 9-месечен срок от влизането в сила на този закон, ако такова оповестяване не е било направено по-рано.

(4) Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" осигурява навигационно трасетата и зоните за безопасност на обектите по ал. 1 в случаите, в които това е необходимо, в срок три години от влизането в сила на този закон.

§ 63. Министерският съвет и съответните министри привеждат подзаконовите нормативни актове в съответствие с този закон в 6-месечен срок от влизането му в сила.

§ 64. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията внася в Министерския съвет проект на решение по чл. 103а, ал. 2 в срок до две години от датата на влизане в сила на този закон.

(2) Заварените регистрирани пристанища за обществен транспорт запазват статута си до приемането на решение по чл. 103а, ал. 2.

(3) В едномесечен срок след приемане на решението по чл. 103а, ал. 2 Изпълнителна агенция "Морска администрация" вписва служебно в регистъра на пристанищата данните по чл. 92, ал. 5, т. 3, 4, 9 и 10 за заварените към датата на влизане в сила на този закон регистрирани пристанища за обществен транспорт.

§ 65. (1) Собствениците на пристанища по чл. 107 - 109 предприемат необходимите действия и заявяват за вписване в регистъра по чл. 92, ал. 4 данните за територията и акваторията на съответното пристанище в срок до две години от датата на влизане в сила на този закон.

(2) След изтичането на срока по ал. 1 Изпълнителна агенция "Морска администрация" служебно заличава пристанище по чл. 107 - 109, за което не е поискано вписване на данните по чл. 92, ал. 5, т. 3 и 4 в регистъра на пристанищата.

§ 66. (1) Производствата по заявления за инвестиционна инициатива по чл. 112б или 112г, по които към датата на влизане в сила на този закон няма постановено решение на междуправителствения експертен съвет, се спират до привеждане на наредбата по чл. 112а,

ал. 6 в съответствие с този закон.

(2) Внесените проекти на генерални планове на пристанища за обществен транспорт се привеждат в съответствие с този закон и с наредбата по чл. 112а, ал. 6 в тримесечен срок след влизането в сила на наредбата.

§ 67. Заварените производства по съгласуване на подробни устройствени планове по чл. 112е до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред.

§ 68. Собствениците на специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 заявяват правата си за вписване в регистъра по чл. 92, ал. 4 в срок до една година от датата на влизане в сила на този закон.

§ 69. Първата седемгодишна програма по чл. 115у, ал. 1 се изработва за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.

§ 70. Лицата по чл. 117б подават заявления за вписване в регистъра на пристанищните оператори в срок до 6 месеца от датата на влизане в сила на този закон.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г.)

.....
§ 62. В Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г.; изм., бр. 111 от 2001 г., бр. 24 и 70 от 2004 г., бр. 11 от 2005 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2005 г. - бр. 45 от 2005 г.; изм., бр. 87, 88, 94, 102 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 43, 65, 99 и 108 от 2006 г., бр. 41, 54 и 109 от 2007 г., бр. 67, 71, 98 и 108 от 2008 г., бр. 47 и 81 от 2009 г., бр. 61 и 88 от 2010 г., бр. 23 от 2011 г., бр. 32 и 53 от 2012 г., бр. 15 и 28 от 2013 г.) навсякъде думите "министъра на регионалното развитие и благоустройството" и "министърът на регионалното развитие и благоустройството" се заменят съответно с "министъра на регионалното развитие" и "министърът на регионалното развитие".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.)

.....
§ 62. В Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г.; изм., бр. 111 от 2001 г., бр. 24 и 70 от 2004 г., бр. 11 от 2005 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2005 г. – бр. 45 от 2005 г.; изм., бр. 87, 88, 94, 102 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 43, 65, 99 и 108 от 2006 г., бр. 41, 54 и 109 от 2007 г., бр. 67, 71, 98 и 108 от 2008 г., бр. 47 и 81 от 2009 г., бр. 61 и 88 от 2010 г., бр. 23 от 2011 г., бр. 32 и 53 от 2012 г., бр. 15, 28, 66 и 109 от 2013 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 24 от 2014 г.) навсякъде думите "министъра на регионалното развитие" и "министърът на регионалното развитие" се заменят съответно с "министъра на регионалното развитие и благоустройството" и "министърът на регионалното развитие и благоустройството".

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 28 от 2018 г.)

.....

Допълнителна разпоредба

§ 42. Този закон въвежда изискванията на Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране (ОВ, L 257/135 от 28 август 2014 г.).

Преходни и заключителни разпоредби

.....
§ 47. Министерският съвет приема Националния план за търсене и спасяване в срок до 9 месеца от датата на влизането в сила на този закон.

§ 48. (1) В срок един месец от датата на влизането в сила на този закон министърът на регионалното развитие и благоустройството издава правилника по чл. 51б, ал. 3.

(2) В 7-дневен срок след издаването на правилника по чл. 51б, ал. 3 министърът на регионалното развитие и благоустройството изпраща на Европейската комисия информацията по § 1д, ал. 1 от допълнителните разпоредби.

§ 49. (1) Министерският съвет приема Морския пространствен план на Република България в срок до 31 март 2021 г.

(2) Изискването за съответствие с Морския пространствен план на Република България не се прилага за проектите на подробни устройствени планове по чл. 52б, ал. 1, специализираните подробни устройствени планове по чл. 112д, ал. 1 и специализираните схеми по чл. 22, ал. 1 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие, внесени за одобряване до неговото приемане.

§ 50. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията внася в Министерския съвет проект на решение по чл. 103а, ал. 2 в срок до две години от датата на влизането в сила на този закон.

(2) В срок един месец след приемането на решението по ал. 1 Изпълнителна агенция "Морска администрация" вписва служебно в Регистъра на пристанищата данните по чл. 92, ал. 5, т. 3, 4, 9 и 10 за съответното пристанище.

§ 51. (1) В 6-месечен срок от датата на влизането в сила на този закон министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията провежда процедура по съгласуване на проектите на парцеларни планове за акваториите на съществуващи пристанища по чл. 107 – 109, внесени в Изпълнителна агенция "Морска администрация" до 23 март 2015 г.

(2) Съгласуваните проекти по ал. 1 с приложена към тях скица-извадка от действащия подробен устройствен план за пристанищната територия се изпращат служебно на министъра на регионалното развитие и благоустройството за приемане и одобряване. В тези случаи не се прилага чл. 112д, ал. 4.

§ 52. (1) Собствениците на специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 заявяват правата си за вписване в регистъра по чл. 92, ал. 4 в срок до една година от датата на влизане в сила на този закон.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилага проект на специализиран подробен устройствен план по чл. 112д, ал. 3, отразяващ съществуващото положение.

(3) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията провежда

процедура по съгласуване на проектите на специализирани подробни устройствени планове по ал. 2 и ги изпраща служебно на министъра на регионалното развитие и благоустройството за приемане и одобряване. В тези случаи не се прилага чл. 112д, ал. 4.

(4) Вписването на специализирания пристанищен обект в регистъра по чл. 92, ал. 4 се извършва в срок един месец след влизането в сила на заповедта на министъра на регионалното развитие и благоустройството за одобряване на проекта по ал. 2 и след издаването на удостоверение за експлоатационна годност.

§ 53. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава наредбите по чл. 112с, ал. 5 и чл. 116, ал. 4 в срок до 4 месеца от датата на влизането в сила на този закон.

(2) До издаването на наредбата по чл. 116, ал. 4 се прилага наредбата по отменената ал. 4 на чл. 237 от Кодекса на търговското корабоплаване.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ДВ, бр. 104 от 2020 г.)

.....
§ 53. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията по предложение на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" определя със заповед границите на акваторията, територията и инфраструктурата на пристанищата по чл. 106а в съответствие с вписаните в регистъра данни по чл. 92, ал. 5 и съгласно действащите до влизането в сила на този закон генерални планове.

(2) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице преиздава служебно в тримесечен срок от влизането в сила на този закон удостоверенията за експлоатационна годност на терминалите на пристанищата по чл. 106а.

§ 54. (1) Заварените оценки и планове за сигурност на пристанищните райони, одобрени до влизането в сила на този закон, запазват действието си като оценки и планове за сигурност на пристанище по чл. 106а.

(2) Заварените оценки и планове за сигурност на пристанищата, одобрени до влизането в сила на този закон, запазват действието си като оценки и планове за сигурност на пристанищно съоръжение.

§ 55. (1) До влизането в сила на решението на управителния съвет на Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" за структурата и размера на пристанищните такси по чл. 103в, ал. 1 и чл. 109а, ал. 3 в пристанище по чл. 106а се събират определените по досегашния ред и размер пристанищни такси.

(2) До одобряването на планове за приемане и обработване на отпадъци в пристанищата по чл. 106а се прилагат заварените одобрени до влизането в сила на този закон планове за приемане и обработване на отпадъци, като се събират определените по досегашния ред и размер такси.

(3) Планове за приемане и обработване на отпадъци на пристанищата за обществен транспорт, за които не се прилага Регламент (ЕС) 2017/352, запазват действието си.

(4) Алинея 3 не се прилага, когато към влизането в сила на този закон има промени в обстоятелствата, при които са били одобрени планове за приемане и обработване на

отпадъци.

§ 56. (1) В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" внася заявлението по чл. 112а1, ал. 1, т. 1 за изработване и одобряване на генерален план за пристанищата по чл. 106а.

(2) Предвижданията на генералните планове по ал. 1 по отношение на инфраструктурата за достъп се съобразяват с одобрените до влизането в сила на този закон генерални планове за пристанищни терминали на пристанище по чл. 106а.

(3) Внесените, но неодобри до влизането в сила на този закон проекти на генерални планове, предвиждащи обща инфраструктура за достъп до пристанище по чл. 106а, се одобряват като генерални планове за пристанищни терминали от пристанище по чл. 106а. Предвижданията им относно инфраструктурата за достъп се прилагат до одобряване на генералния план на пристанището по чл. 106а.

(4) Дадените до влизането в сила на този закон разрешения за изработване на проекти на генерални планове, предвиждащи обща инфраструктура за достъп с терминали от пристанище по чл. 106а, запазват действието си. Изработените в съответствие с тях проекти на генерални планове се одобряват по реда на ал. 3.

§ 57. (1) Построените преди 2 април 2018 г. брегозащитни и брегоукрепителни хидротехнически съоръжения по Черноморското крайбрежие в използваните за корабоплаване устия на вливащите се в Черно море реки и в българския участък на река Дунав, които са проектирани и изградени така, че осигуряват безопасно приставане и временно престояване на кораби, може да бъдат вписани в регистъра по чл. 92, ал. 4 като специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1.

(2) Към заявлението за вписване се прилага проект на специализиран подробен устройствен план по чл. 112д, ал. 3, отразяващ съществуващото положение.

(3) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията провежда процедура по съгласуване на проекта на специализиран подробен устройствен план по ал. 2 и го изпраща служебно на министъра на регионалното развитие и благоустройството за приемане и одобряване. В тези случаи не се прилага чл. 112д, ал. 5.

(4) Вписването на специализирания пристанищен обект в регистъра по чл. 92, ал. 4 се извършва в срок един месец след влизането в сила на заповедта на министъра на регионалното развитие и благоустройството за одобряване на проекта по ал. 2 и след издаването на удостоверение за експлоатационна годност.

§ 58. Параграф 13 относно чл. 106в, ал. 2, § 15 относно чл. 109в и § 38, т. 2 влизат в сила от 1 януари 2021 г.

Приложение № 1

към чл. 103а, ал. 1, т. 1
(Ново – ДВ, бр. 24 от 2004 г.,
изм., бр. 43 от 2006 г.,
доп., бр. 54 от 2007 г.,
изм., бр. 108 от 2008 г.,
доп., бр. 47 от 2009 г.,
отм., бр. 28 от 2013 г.)

Приложение № 2

към чл. 103а, ал. 1, т. 2
(Ново – ДВ, бр. 24 от 2004 г.,
доп., бр. 104 от 2005 г.,
в сила от 27.12.2005 г.,
бр. 43 от 2006 г.,
изм., бр. 54 от 2007 г.,

доп., бр. 47 от 2009 г.,
отм., бр. 28 от 2013 г.)